ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ. ΑΡ. 1389

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 21
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 48 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 30 λ.
ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 23.1, ἐλαχ. 16.1. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον Κρητικὸν ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.7

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐνομίζαμεν ὅτι τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ — αὐτὸ τοὐλάχιστον — θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ἀντισημιτικὴν κίνησιν τῆς Θεσσαλονίκης. Μίαν κίνησιν ἡ ὁποία εἶναι τόσῳ περισσότερον ἀξιοθρήνητος, ὅσον ταύτης μετέχουν ἡ Λέσχη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ εἷς στρατηγός. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν ἔλαβεν ἐκδηλώσεις ἐπικινδύνους καὶ ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ ἀσφάλεια οἱουδήποτε Ἰσραηλίτου τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι, συνεχιζομένη ἡ ἐν λόγῳ κίνησις, ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ δυσάρεστα, τὰ ὁποῖα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προλάβωμεν. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα θεωρεῖ ἴσους κατὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοὺς πάσης καταγωγῆς, γλώσσης ἢ θρησκεύματος Ἕλληνας ὑπηκόους, οἱ Ἰσραηλῖται τῆς Θεσσαλονίκης κατ' οὐδὲν ἐλαττοῦνται ἡμῶν. Θὰ ἦτο δὲ ἀναχρονισμὸς ἀνήθικος, θὰ ἦτο κάτι ἀντίθετον πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φιλοξενίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἡ ἐκμετάλλευσις ἐπεισοδίων τυχαίων καὶ ἀσημάντων διὰ τὴν ὄρυξιν χάσματος μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν.

Ἐξ ὅσων συγκεχυμένων ἐτηλεγραφήθησαν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην προκύπτει ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τινῶν ἐκ τῶν ἐκεῖ Ἰσραηλιτῶν δυστροπία εἰς τὸ νὰ δεχθοῦν ὅτι τὸ μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης πρέπει νὰ πρωτεύῃ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἰσραηλιτικὰ σχολεῖα. Ἀλλ' ἂν τοιοῦτό τι συμβαίνῃ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ ζημιωθοῦν εἶναι οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ ὁποῖοι, μὴ κατέχοντες τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, θὰ δυσκολεύωνται νὰ ζήσουν καὶ νὰ δράσουν καὶ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐμπορικήν των δύναμιν δίχως τὴν γνῶσιν αὐτῆς. Πρακτικὸς λαὸς οἱ Ἰσραηλῖται, ὀφείλουν τὴν ἐν τῇ διασπορᾷ ἀκμήν των εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι προσαρμόζονται πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ τὰς ἑκασταχοῦ καταστάσεις μέχρι τοῦ σημείου ὥστε Ἰσραηλῖται νὰ φθάσουν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ ἄλλας χώρας μέχρι τῶν ἀνωτάτων ἀξιωμάτων. Ὡς δὲ καλῶς ἐνθυμούμεθα, ὁ Δημήτριος Γούναρης, Ἕλλην καὶ ἐθνικιστὴς μέχρι μυελοῦ ὀστέων, εἶχε προσφέρει ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον εἰς τὸν Ἰσραηλίτην κ. Μαλλαάχ, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐκ μετριοφροσύνης δὲν ἀπεδέχθη. Ἀλλ' ἡ μὴ ἀποδοχὴ τοῦ ἀξιώματος δὲν μειώνει τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' οὐδὲν ἐλαττοῦνται τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Λέγουν ὅτι εἰς τὴν ἀντιϊσραηλιτικὴν προπαγάνδαν τοῦ Φιλελευθέρου Τύπου τῆς Θεσσαλονίκης συνετέλεσε καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται ἐκλογεῖς δὲν ἐψήφισαν τὸν ὑποψήφιον δήμαρχον τῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ, σημαίνει ὅτι ὁ Φιλελεύθερος Τύπος τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἄξιος μεγαλυτέρας ἐπιτιμήσεως, ἴσως δὲ καὶ ἀποκηρύξεως ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος θ' ἀντιλαμβάνεται τὸν δυσάρεστον ἀντίκτυπον τὸν ὁποῖον ἡ ἀντιϊσραηλιτικὴ κίνησις τῆς Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ἔχῃ ἔξω τῆς Ἑλλάδος καὶ θ' ἀντιλαμβάνεται πόσον δύναται αὐτὴ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς δικαιολογίαν τῶν ἀφομοιωτικῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας Μεγάλη τις Δύναμις μετέρχεται ἐναντίον τοῦ συμπαγοῦς Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Δωδεκανήσῳ.

Ἐὰν οἱ Ἰσραηλῖται τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν κομμουνισταί, αὐτονομισταί, ἢ πράκτορες Βαλκανικοῦ κράτους ἐπιβουλευομένου τὴν Ἑλληνικὴν ἀσφάλειαν, ἐὰν ἦσαν ἐχθροὶ ἐν τῷ φανερῷ ἢ ἐν τῷ κρυπτῷ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅλον ζήτημα θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπισθῇ ἄλλως. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τοιοῦτό τι δὲν συμβαίνει, ἐφ' ὅσον εἶναι νομοταγεῖς πολῖται, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδεχόμενος Σιωνισμός των δὲν πλήττει κατὰ κανένα τρόπον τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἀντιϊσραηλιτικὴ κίνησις εἶναι καταδικαστέα, εἴτε ἔχει τὰ αἴτια κομματικά, εἴτε ἐμπνέεται ἀπὸ ἐμπορικὰς ἀντιζηλίας ἢ μισαλλοδοξίαν. Ὁ Φιλελεύθερος Τύπος, ἡ Λέσχη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὁ στρατηγὸς κ. Κλάδος πρέπει νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κράτους—καὶ τῆς Λογικῆς.

ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Ἀπὸ χρόνου ἀρκετοῦ ἐκκρεμεῖ μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἓν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς πρώτης. Πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἱδρύσεως μιᾶς Αὐτοκεφάλου Δωδεκανησιακῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς θὰ ἦτο ὁ Μητροπολίτης Ρόδου· καὶ διὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτὴν ἡ Ἰταλία ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀναγκαίου Τόμου χειραφετήσεως.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε συζητηθῇ μεταξὺ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Διοικήσεως τῶν Δωδεκανήσων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀφ' ἑτέρου, πατριαρχεύοντος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου τοῦ Γ'. Μετὰ τὴν ἄνοδον νέου ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπὶ τοῦ πρώτου αὐτῆς θρόνου, τὸ ζήτημα παραμένει ἐκκρεμές, δὲν εἶνε δὲ εἰσέτι γνωστὸν, ἐὰν ἡ Ἰταλία ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις.

Δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τοῦ ζητήματος λεπτομερείας, οὔτε θέλομεν ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀντιλήψεις τῶν ἱεραρχῶν τοῦ Φαναρίου, οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ ἁρμόδιοι αὐτοῦ χειρισταί. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἔχει ἁπλῶς ἐκκλησιαστικὸν χαρακτῆρα. Συνδέεται ἀμεσώτατα μὲ αὐτὴν τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν Δώδεκα Νήσων πληθυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐνδιαφέρει τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν Γνώμην, ἡ ὁποία, ἐκτιμῶσα τὴν σημασίαν τῆς φιλικῆς πρὸς τὴν Ἰταλίαν πολιτικῆς δὲν δύναται, βέβαια, νὰ παραιτηθῇ τοῦ ζωηροτάτου αὐτῆς ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν Ἑλληνικώτατον λαὸν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας Νήσων.

Ὅτι δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶνε μόνον ἐκκλησιαστικόν, ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ μίαν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν εἰς τὰς Νήσους, ἐνῷ οἱ κάτοικοί των δὲν ἐζήτησαν τοῦτο, διότι δὲν ᾐσθάνθησαν αὐτοὶ καμμίαν πρὸς τοῦτο ἀνάγκην. Ἡ Ἰταλία ζητεῖ τὴν χειραφέτησιν τῆς Δωδεκανησιακῆς Ἐκκλησίας διὰ λόγους καθαρῶς πολιτικούς. Μεταβαλοῦσα ἐπισήμως τὴν ὀνομασίαν τῆς Δωδεκανήσου εἰς Ἰταλικὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀσκῇ ἔλεγχον καὶ ἐπὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας της. Καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτὸς θὰ καθίστατο δυνατὸς μόνον ἐὰν ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ παύσῃ ἐξαρτωμένη διοικητικῶς ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁπότε ὁ διορισμὸς τῶν ἱεραρχῶν της θὰ ἐξηρτᾶτο οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους. Καὶ δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον νὰ ἐπιδιώκῃ τὸ Κράτος τοῦτο νὰ ἀναγάγῃ βαθμηδὸν τὴν τοιαύτην Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν εἰς Ἰταλικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὑπάγον εἰς αὐτὴν καὶ τοὺς ὀρθοδόξους τῆς Καλαβρίας καὶ τῆς Ἀδριατικῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ Δωδεκανησιακὴ Ἐκκλησία δὲν πρέπει, νομίζομεν, νὰ χειραφετηθῇ. Ἡ ἐξάρτησίς της ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὄχι μόνον θ' ἀποτελῇ συνέχειαν τοῦ ἀπ' αἰώνων ἐκκλησιαστικοῦ τῶν νήσων καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς λόγος ἐκκλησιαστικὸς ἢ πνευματικὸς συντρέχει ὅπως μεταβληθῇ, ἀλλὰ καὶ θὰ εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν παλαιὰν τῆς Ὀρθοδοξίας παράδοσιν.

Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ἱδρύθησαν ἐκεῖ, ὅπου ἡ μεγάλη ὀρθόδοξος πλειοψηφία τῶν χριστιανῶν, τῶν συγκεκροτημένων εἰς ἀνεξάρτητον κράτος, ἐζήτησε τοῦτο. Τοῦτο συνέβη διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν πρώτοις, διὰ τὴν Ἑλλάδα βραδύτερον, ἔπειτα διὰ τὴν Σερβίαν, διὰ τὴν Ρουμανίαν. Τόμος παρεχωρήθη ἐπίσης ὅταν ἐζήτησε τοῦτο μία συγκεκροτημένη ὀρθόδοξος μειονότης, ἐντὸς κράτους τοῦ ὁποίου ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων ἄλλο δόγμα ἀκολουθεῖ. Καὶ τοῦτο ἐγένετο διὰ τὴν ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδοξίαν, θὰ ἐγίνετο δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει τὸ παρὰ πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καταδικασθὲν πραξικόπημα τοῦ Βησσαρίωνος Τζουβάνη. Οἱ Δωδεκανήσιοι, ὅμως, ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, οὐδεμίαν ἐζήτησαν ποτὲ ἐκκλησιαστικὴν χειραφέτησιν.

Ἐὰν ἐπετρέπετο εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Δώδεκα Νήσων νὰ ἐκφέρουν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου δι' αὐτοὺς ζητήματος τούτου, εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι θ' ἀπέκρουον τὴν ἵδρυσιν Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Ἀπόδειξις τούτου εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι οἱ μόνοι δυνάμενοι σήμερον νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως γνώμην Δωδεκανήσιοι —οἱ ζῶντες ἔξω τῆς κατεχομένης ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν πατρίδος των— ἀντιτίθενται ζωηρότατα κατὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Τόμου. Κατὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἀντιτίθεται ἀπολύτως καὶ ἡ εὐνοήτως λίαν εὔθικτος εἰς τοιαῦτα ζητήματα ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Γνώμη. Καὶ τούτου πάλιν ἀπόδειξις εἶνε ὅτι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου —ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ τῆς Κύπρου— ἐξεφράσθησαν ἤδη σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐναντίον τῆς ἱδρύσεως μιᾶς νέας Αὐτοκεφάλου εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

Δὲν γνωρίζομεν —ἐπαναλαμβάνομεν— ποῖαι θὰ κρατήσουν τελικῶς ἀντιλήψεις παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις ἐκκλησιαστικοῖς κύκλοις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ ἐκκρεμοῦς τούτου ζητήματος. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τῆς διατηρήσεως τῆς Ἑλληνοϊταλικῆς φιλίας δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀποσιωπήσωμεν εἶνε τοῦτο: ὅτι ἡ παραχώρησις Τόμου διὰ τὴν ἵδρυσιν Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας διὰ μίαν ὀρθόδοξον μειονότητα τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους —αὐτὴ εἶνε ἡ θέσις τῶν Δωδεκανησίων κατὰ τὴν Ἰταλικὴν ἀντίληψιν— θὰ ἦτο ἐκκλησιαστικῶς ἀδικαιολόγητος καὶ θὰ προσέβαλλε μόνον καιρίως τὴν ὀρθόδοξον συνείδησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΘΟΡΥΒΟΣ ΚΑΙ ΣΙΩΠΗ

Πόση παρατονία στὴ σημερινὴ ζωή μας, τὴν ἄστατη κ' ἐξωτερική, ἡ σιωπηλὴ ὕπαρξις τοῦ Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου! Τοῦ ἐρημικοῦ! Μιὰ ἀέναη νευρικότητα μᾶς κυριαρχεῖ. Μᾶς ἀρέσει ὁ θόρυβος, ὅπως καὶ στοὺς ἀγρίους. Νομίζουμε, πὼς ἐκδηλώνουμε ζωτικότητα, ἂν κινούμαστε ἄσκοπα κι' ἀδιάκοπα. «Ἀλλὰ τὸ δέντρο», λέει ὁ Ταγκόρ, «τὸ δέντρο ποὺ ἔφτασε στὴν τελειωτική του ἀνάπτυξη, δὲν ἔχει κινήσεις τέτοιου εἴδους. Ἡ πρόοδός του εἶναι ἡ πρόοδος ἡ ἐσωτερικὴ τῆς ζωῆς. Ζῇ τὸ δέντρο, καθὼς ἀναζητᾷ τὸ φῶς, ζῇ μὲ τὸ ἀνατρίχιασμα τῶν φύλλων του καὶ μὲ τὸ χυμὸ ποὺ κυλᾷ μέσα του σιωπηλά».

Εἴμαστε πολὺ βάρβαροι ἀκόμα, γιὰ νὰ νοιώθουμε τὴν αὐστηρὴ χαρὰ τοῦ στοχασμοῦ, τὴν ἀπόκρυφη ζωὴ τῶν μοναχικῶν κι' ἀκοινώνητων ἀνθρώπων. Μπορεῖ συχνά, νὰ τοὺς νομίζουμε ἐγωϊστάς, ἢ ἀνωφελους. Ἄχρηστα πλάσματα γιὰ μιὰ κοινωνία ποὺ θέλει μονάχα ἐργάτες τῆς συνολικῆς προόδου της. Ἴσως, γιατὶ δὲ νοιώσαμε ποτὲ πῶς προοδεύουν οἱ κοινωνίες καὶ ποιοὶ ἐπιδροῦν στὴ μόρφωσή τους. Ἴσως γιατὶ κ' ἡ ἔννοια τῆς προσωπικότητος μᾶς ξεφεύγει. «Ὁ Ναπολέων», εἶπε κάποτε ὁ Γκαῖτε, «ὑπῆρξε κατὰ τοῦτο κυρίως μεγάλος: ὅτι σὲ κάθε στιγμὴ ἦταν ὁ ἴδιος». Ἀλλόκοτος λόγος τοῦ σοφοῦ τῆς Βαϊμάρης. Τόσο ἀπόκοσμος γιὰ μᾶς, ποὺ χαρά μας εἶναι νὰ «ἐξελισσώμεθα» ἀπείρως, ἔτσι ποὺ ἡ κάθε μας στιγμὴ νὰ εἶναι ἡ ἀντίφαση τῆς προηγουμένης!

Μιὰ τεράστια, ἀδιάκοπη ἐσωτερικὴ ἐργασία, μιὰ αὐστηρὴ συνομιλία μὲ τὸν ἑαυτό μας, δὲ μᾶς στέργει. Τί θὰ γίνουμε, ἂν ὁ κόσμος ὁ τριγυρινὸς ξεχάσῃ πὼς ὑπάρχουμε; Ἰδοὺ τὸ μόνο βασανιστήριο τοῦ σημερινοῦ Ρωμιοῦ. Ἀπομονώσατέ τον σ' ἕνα νησί, χωρὶς καμμιὰν ἐλπίδα γυρισμοῦ στοὺς ἀνθρώπους, καὶ σὲ μιὰ ἑβδομάδα ἔχει μεταβληθῇ σὲ ἀγριάνθρωπο. Κάφρο. Νὰ ζήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του; Γιὰ μιὰ χαρὰ γνώσεως χωρὶς ἄμεσο συμφέρον, χωρὶς αἴγλη κοινωνική; Ἀδύνατον! Ἔχει τὴν τυφλὴ ἐγωπάθεια, ποὺ τὴν ἐνισχύει καὶ τὴ διαμορφώνει, σὰ νὰ τὴν γεννᾷ, ἡ διαβίωση σὲ μικρὲς κοινωνίες, ποὺ μοιάζουνε μὲ γειτονιές. Τοῦ λείπει ὁ αὐτοσεβασμὸς ἑνὸς Ροβινσῶνος: τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾷ συνειδητὰ τὸ δῶρο τῆς ζωῆς του, τὴν ἀνθρωπιά του, τὸ ἐξαίσιο δῶρο τῆς ἀτομικότητος, ποὺ μέσα της στραγγίζει καὶ μορφοποιεῖται ἡ φύσις.

Μιλοῦμε γιὰ κλασσικὲς σπουδές, καὶ φανταζόμαστε πὼς ἔχουμε ἰδανικό μας ζωτικὸ τοὺς ἀρχαίους! Κι' ὅμως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν ἀφάνταστα διάφοροι ἀπὸ μᾶς. Στὴν ὡραιότερη ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ των, στὴν κορφὴ τῆς δόξης των, συνέλαβον κ' ἐπραγμάτωσαν τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ζῇ γιὰ νὰ φιλοσοφῇ. Κι' ὄχι τὸ ἀντίθετον: ποὺ φιλοσοφεῖ γιὰ νὰ ζήσῃ. Ὁ στοχασμός, καθ' ἑαυτόν, ἡ γνῶσις, καθ' ἑαυτήν, ἦσαν γιὰ κείνους ὁ προορισμὸς κ' ἡ οὐσία τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Κ' ἔτσι ἀντιλαμβάνεσαι πολὺ καλά, γιατὶ ἡ πολιτεία τους κ' ἡ κοινωνία τους εἶχαν τὴν ἀξία κοινότητος. Δὲν ἦταν ἕνωση ἀτόμων, ἀλλὰ ἑνότης. Ὅσο κι' ἂν ζοῦσαν σὲ πόλεις, παρέμεναν φυσικοὶ ἄνθρωποι. Κ' οἱ ποιηταί τους ἀπέδωσαν τὰ αἰωνίως ἀνθρώπινα ἐκεῖνα συναισθήματα, ποὺ διατηροῦνται ἀναλλοίωτα σὲ κάθε τόπο καὶ σὲ κάθε ἐποχή.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ζωὴ σιωπῆς. Ὄχι μάταιοι θόρυβοι. Οἱ δύο Σκιαθῖτες, ὁ Παπαδιαμάντης κι' ὁ Μωραϊτίδης, μοῦ κάνουν τὴν ἐντύπωση ἀνθρώπων, μὲ ὀφθαλμοὺς «ἔσω βλέποντας». Τὸ νὰ ζοῦν οἱ ἴδιοι ἀληθινὰ τὴ ζωή τους, ἦταν τὸ μόνο τους μέλημα. Στάθηκαν ξένοι στὸν κόσμο ποὺ τοὺς περιέβαλλε. Ὄχι ἐπειδὴ τυχὸν τὸν ἀγνοοῦσαν ἢ ἀπέστεργαν νὰ τὸν προσέξουν. Θὰ ἦταν κωμικὸ νὰ τὸ φαντασθοῦμε, ἀφοῦ ζοῦμε σήμερα σὲ γειτονιὲς ποὺ μικρογραφοῦν ὅλη τὴν Ἑλλάδα, κι' ἀφοῦ διαβάζουμε ἐφημερίδες κ' ἐπικοινωνοῦμε μὲ τοὺς συμπατριῶτες μας. Σὲ κάποια γειτονιὰ ζοῦσαν κ' ἐκεῖνοι, κάποια ἐφημερίδα θὰ διάβαζαν. Ἀλλὰ σίγουρα εἶχαν τὴν συναίσθηση, ὅτι τὰ κάθε εἴδους «ζωτικὰ προβλήματα» παίρνουν ὕπαρξη μόνο στὶς συνειδήσεις ἐκείνων, ποὺ κατορθώνουν νὰ τὰ μορφοποιοῦν. Ὅπως δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνον ὅ,τι ὀνομάζουμε, ἔτσι καὶ τὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, στὴ γενικώτερη ἔννοιά της, ὁρίζονται ἀπὸ τὶς προσωπικότητες ποὺ τὰ ἐκφράζουν. Στὴν Ἑλλάδα μονάχα, ὅπου περισσεύει ἡ ἐπιπολαιότητα, στὴν Ἑλλάδα τὴ σημερινή, μποροῦσε νὰ γίνεται λόγος ἀκόμη καὶ γιὰ «πνευματικὰ ζητήματα», χωρὶς νὰ ὑπάρχουν προσωπικότητες, ποὺ νὰ παρέχουν στὰ προβλήματα αὐτὰ ὑπόσταση κι' ἀλήθεια. Χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ν' ἀγωνίζωνται νὰ σταθοῦν στερεὰ στὴ ζωή, ἐχθροὶ τῆς αὐταπάτης.

Ἄνθρωποι τέτοιοι, χωρὶς αὐταπάτες, εἰλικρινεῖς στὴ ζωή τους καὶ πιστοὶ σ' ὅ,τι ἔνοιωθαν, ἀδιάφορο ἂν γύρω τους ὑπῆρχε ἄγνοια καὶ στενοκεφαλιά, ἦταν οἱ δυὸ Σκιαθῖτες. Ὁ Παπαδιαμάντης, βαθύτερος καὶ ποιητικώτερος. Ὁ Μωραϊτίδης, γυμνάζοντας συνεχῶς τὸν ἑαυτό του στὴν ἁπλότητα. Τοῦ ἑνὸς ἡ λογοτεχνικὴ ἐπίδραση ἦταν μεγάλη. Καὶ θὰ γίνεται συνεχῶς μεγαλύτερη. Γιατὶ ζῶντας ἁγνά, εἶδε ἀνθρώπινα. Τοῦ δευτέρου ὁ βίος ὁ μοναχικός, θὰ μείνῃ παράδειγμα τοῦ ἀδιάκοπου ἀγῶνος ἑνὸς ἀνθρώπου νὰ μένῃ πάντα ὁ ἴδιος, νὰ ζῇ πάντα μὲ ὅμοιαν προσπάθεια γνώσεως, ξέροντας πὼς μιὰν ἀχτῖνα ἀλήθειας σ' ἕνα ἔρημο, βουβὸ κελλί, δὲν τὴν ἐξαγοράζει οὔτε ἡ φωτεινότερη κοινωνικὴ αἴγλη. Ἐρημίτης καλόγερος, σ' ἐποχὴ ποὺ τὰ μοναστήρια ἀραχνιάζουν, ὁ λόγιος ποὺ ἐθεωρήθη ἄριστος ἀνάμεσα στοὺς συναδέλφους του, δείχνει στὴ σημερινὴ γενεά, πόσο ἀξίζει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ ἀδιάκοπη προετοιμασία τῆς ψυχῆς. Τί πρόβλημα καὶ τί ἀγῶνας εἶναι γιὰ καθέναν μας ἡ ἀληθινὴ ὕπαρξη. Κι' ὅμως, ἂν δὲν «ὑπάρξουμε» πρῶτα, οὔτε προβλήματα ζωτικὰ θὰ ὑψωθοῦνε ποτὲ ἀπ' τὶς συντροφιές μας, οὔτε πολιτισμὸ δικό μας θὰ θεμελιώσουμε. Κ' ἡ μίμηση, ὁ κοῦφος ἀλαλαγμός, ἡ συνεχὴς κι' ἀσύνδετη μεταβολὴ τῶν ἐξωτερικῶν συνθηκῶν ἑνὸς ἄσκοπου βίου, θ' ἀντικαθιστοῦν πάντα γιὰ μᾶς τὴν ἐσωτερικὴ πρόοδο τῆς ζωῆς.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΕΝΑΣ ΛΥΣΣΩΔΗΣ ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΓΙΟΥΝΓΚ

ΧΟΥΓΚΕΝΜΠΕΡΓΚ ΚΑΙ ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ

ΘΑ ΓΙΝΗ Ἢ ΟΧΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐκστρατεία τῶν Γερμανῶν ἐθνικιστῶν ὑπὲρ τοῦ δημοψηφίσματος διὰ τὸ σχέδιον Γιούνγκ, ἐὰν παρουσιάζῃ καθημερινῶς νέας περιπετείας, ὅπως ἡ ἐπέμβασις τοῦ στρατάρχου Χίντεμπουργκ, φαίνεται ἀπὸ τοῦδε λαμβάνουσα τροπὴν ἐλάχιστα εὐνοϊκὴν διὰ τοὺς πρωτεργάτας της. Ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον μηνὸς τὰ ὄργανα τοῦ μεγαλοεπιχειρηματίου καὶ ἡγέτου τῶν ἐθνικιστῶν κ. Χούνγκεμπεργκ διεξάγουν λυσσώδη πολεμικὴν κατὰ τοῦ σχεδίου Γιούνγκ, καλοῦντα, διὰ παντοίων ἐπιχειρημάτων, τὸν γερμανικὸν λαὸν νὰ καταδικάσῃ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον τὸν ὑποδουλώνει. Καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἤρχισεν ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ ὅπως προκηρυχθῇ τὸ δημοψήφισμα. Ὁ ἀριθμός, τὸν ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὸ Σύνταγμα, εἶνε 10 ο)ο τῶν ἐκλογέων, ἤτοι 4 περίπου ἑκατομμύρια ἐγγραφῶν.

Ὁ Στρατάρχης Χίνδεμπουργκ

Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ δημοψηφίσματος ἐθεώρουν βέβαιον ὅτι τοῦτο θὰ ἐλάμβανε χώραν, δεδομένου ὅτι τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς ἔλαβον κατὰ τὰς περυσινὰς ἐκλογὰς 6.250.000 ψήφους. Τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τῶν πρώτων ἡμερῶν, τοὐλάχιστον εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, δὲν εἶνε διόλου ἐνθαρρυντικά. Καὶ δὲν εἶνε πλέον βέβαιον ἂν ὁ κ. Χούνγκεμπεργκ θὰ δυνηθῇ νὰ συγκεντρώσῃ τὰ 4 ἑκατομμύρια ὑπογραφῶν. Βεβαίως, τὰ σχετικὰ βιβλία θὰ μείνουν ἀνοικτὰ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας· καὶ οἱ αἰφνιδιασμοὶ δὲν εἶνε ἀδύνατοι. Ἡ μέχρι τοῦδε ὅμως πορεία τῶν πραγμάτων, τοὐλάχιστον εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, ὅπου οἱ ἀριθμοὶ δημοσιεύονται, δὲν εἶνε διόλου ἱκανοποιητική. Εἰς τὸ Βερολῖνον ὑπελογίζετο ὅτι ἔπρεπε νὰ συλλέγωνται κατὰ μέσον ὅρον 21.000 ὑπογραφαὶ ἡμερησίως. Ἀντ' αὐτῶν, τὴν πρώτην ἡμέραν συνελέγησαν 20.000, τὴν δευτέραν 17.000, τὴν τρίτην ὀλιγώτεραι τῶν 16.000. Εἰς τὰς ἄλλας μεγαλοπόλεις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπογραφῶν ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς μικρότερος εἰς ἀναλογίαν καὶ ἀκολουθεῖ περισσότερον ἀπότομον κατιοῦσαν. Τὸ Ἀμβοῦργον, μὲ ἓν ἑκατομμύριον κατοίκων, δὲν ἔδωκεν οὔτε 3.000 ὑπογραφῶν κατὰ τὸ πρῶτον διήμερον, καὶ ἡ Κολωνία, μὲ 800.000 κατοίκων, οὔτε 1.000. Εἰς τὸ Μπρούσβικ, ἀκρόπολιν τοῦ ἐθνικισμοῦ, τὴν σχετικὴν αἴτησιν ὑπέγραψαν 322 ἐκλογεῖς ἐπὶ 150.000 κατοίκων. Μόνον εἰς ὡρισμένα χωρία τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰς ἐφημερίδας τοῦ κ. Χούνκεμπεργκ, ἐνεγράφησαν εἰς τὰ σχετικὰ βιβλία ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς· ἀλλὰ πρόκειται περὶ χωρίων 100—200 κατοίκων, οἱ ὁποῖοι οὐσιαστικῶς τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῶν μεγαλοκτημόνων.

Η ΠΑΛΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Οἱ πολέμιοι τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ ἐπίστευσαν, κατ' ἀρχάς, ὅτι ἡ νωχέλεια τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα θὰ ἐξησφάλιζον τὴν ἐπιτυχίαν των. Πράγματι, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη δὲν διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὸ νέον σχέδιον πληρωμῆς τῶν ἐπανορθώσεων. Ὁ γερμανικὸς λαὸς πιστεύει πάντοτε ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐπανορθώσεων, παρ' ὅλας τὰς μειώσεις του, εἶνε ὑπερμέτρως μέγα. Αὐτό, ἄλλως τε, τοῦ εἶπαν οἱ ἀρχηγοί του. Οἱ ἐμπειρογνώμονες, μεγάλοι καὶ μικροί, ἀπὸ τοῦ δρος Σὰχτ μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ συντάκτου τοῦ τελευταίου ἐπαρχιακοῦ φύλλου, ἀπέδειξεν εἰς αὐτὸν μὲ τὸ 2†2=4 ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ σχεδίου Γιούνγκ, ὅπως καὶ οἱ τοῦ σχεδίου Ντὼζ, ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὴν ἱκανότητα τῆς Γερμανίας πρὸς πληρωμήν. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ ἀφῆκε νὰ ριζωθῇ αὐτὴ ἡ γνώμη· οἱ ἀντιπρόσωποί της εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἐπανελάμβανον ὅτι αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης ἦσαν πρωτίστως πολιτικαὶ καὶ ὄχι οἰκονομικαί, ὅτι δῆλα δὴ ἡ μόνη των ἀξία ἦτο ὅτι ὑπέκειντο εἰς ἀναθεώρησιν καὶ καθίστων ἐφικτὴν τὴν ἐκκένωσιν τῆς Ρηνανίας.

Φυσικά, τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ δὲν παρέλειψαν νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν δεόντως εἰς τὴν ἐκστρατείαν των οἱ ἐθνικισταί. Ἡ δημαγωγικὴ δὲ ἀκριβῶς σφοδρότης τῆς πολεμικῆς των ἀφύπνισε καὶ τοὺς ἐπισήμους. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἶνε σπάνιον τὸ θάρρος—ὅσον καὶ σκληρὰ ἡ ἀνάγκη—διὰ μίαν κυβέρνησιν νὰ τάσσεται ὑπέρμαχος ἑνὸς τόσον ἀντιδημοτικοῦ καθεστῶτος, ὅπως ἡ τελευταία διαρρύθμισις τῶν ἐπανορθώσεων. Οἱ ὑπουργοὶ λοιπὸν ἀπαντοῦν εἰς τὸν κ. Χούνγκεμπεργκ καὶ τοὺς ὀπαδούς του, χρησιμοποιοῦντες τὰ νεώτατα μέσα προπαγάνδας, καὶ ἰδίως τὸν ἀσύρματον. Ἡ ἰδέα εἶνε λίαν ἐπιτυχής· ὁ ἀσύρματος εἶνε, διὰ τὴν Γερμανίαν τοὐλάχιστον, τὸ ἀποτελεσματικώτερον ἴσως μέσον. Ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν 3 ἑκατομμύρια δεκτῶν, ὅπερ σημαίνει ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια ἀκροατῶν ἑκάστης ἀγορεύσεως.

Ποῖα τώρα εἶνε τὰ βασικὰ ἑκατέρωθεν ἐπιχειρήματα; Ἰδοὺ αὐτὰ ἐν συνόψει:

Ἡ Γερμανία, λέγει ἡ κυβέρνησις, δὲν ἠμπορεῖ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην ν' ἀνατρέψῃ μίαν πολιτικὴν ἐφαρμοζομένην ἀπὸ 10ετίας μετ' ἐπιμονῆς καί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρέζεμαν, μετ' ἐπιτηδειότητος. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ κατέστησε δυνατὴν μίαν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας, βραδεῖαν βεβαίως, ἀλλὰ συνεχῆ, παρέσχεν ὀφέλη ἀξιόλογα. Ἐὰν ἡ Γερμανία διὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺνγκ ἀναλαμβάνῃ πάλιν μεγάλα βάρη, πάντως θὰ πληρώνῃ ὀλιγώτερα παρὰ μὲ τὸ σχέδιον Ντὼζ. Θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναπνεύσῃ, ἐν ἀναμονῇ τοῦ μέλλοντος. Τὸ ἔδαφός της θὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ πάσης ξένης κατοχῆς. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἐπιχειρημάτων συνετῶν καί, ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ μᾶζαι ἀκούουν τὴν φωνὴν τῆς φρονήσεως, τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ θὰ κάμουν πολλοὺς νὰ σκεφθοῦν.

Ὁ κ. Χούνγκεμπεργκ, ἀφ' ἑτέρου, προβάλλει τὸν ἑξῆς συλλογισμόν: Ἐὰν ἡ Γερμανία δὲν δεχθῇ τὸ σχέδιον Γιούνγκ, δὲν θὰ εἶνε μετ' ὀλίγον εἰς θέσιν νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωμὰς τοῦ σχεδίου Ντώζ. Πῶς δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν; Ἁπλούστατα· θὰ ἐνσκήψῃ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις, ἀλλὰ ἡ κρίσις αὐτὴ θὰ εἶνε «σωτηρία», διότι θὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Συμμάχους νὰ μετριάσουν τὰς ἀξιώσεις των!

Εἶνε εὐνόητον ὅτι ἕνας τέτοιος συλλογισμὸς μόνον ἀμαθὲς κοινὸν δύναται νὰ πείσῃ. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Χούνγκεμπεργκ ἠρνήθη τὴν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου συζήτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐπροκάλεσεν ὁ κ. Γκιὸργκ Μέρναρντ, ὁ γνωστὸς διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Φός». Πράγματι, οὗτος θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ τοῦ ὑποδείξῃ ὅτι ὁ μηχανισμὸς τοῦ σχεδίου Ντὼζ δὲν θὰ ἔπαυε νὰ λειτουργῇ ἀκόμη καὶ ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Γερμανίας ἐχειροτέρευε. Διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ Ράϊχ νὰ ἀναστείλῃ τὰς πληρωμάς του, θὰ ἔπρεπε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς. Ἀλλὰ ἡ καταστροφὴ τοῦ Κράτους θὰ εἶχεν ὡς συνακόλουθον καὶ τὴν καταστροφὴν μεγάλου μέρους ἰδιωτῶν.

Δὲν πειράζει, λέγει ὁ κ. Χούνγκεμπεργκ, ὅπως τὸ ἴδιον ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Στίννες. «Πρέπει νὰ δεχθῶμεν νὰ γίνωμεν προλετάριοι», διακηρύσσει ὁ ἡγέτης τῶν ἐθνικιστῶν. Οἱ ἀναρίθμητοι ὅμως ἐκπρόσωποι τῆς μεσαίας τάξεως, ἡ ὁποία μαστίζεται δεινότερον τῶν ἄλλων, δὲν θὰ δεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν χωρὶς κάποιαν ἀνατριχίλαν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν τελετὴν

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι εἰς τὰ τελεσθέντα χθὲς ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου ὑποστέγου τῶν ἀεροπλάνων ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Τατοΐου.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΥ

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΡΟΝ ΝΕΟΝ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ κ. ΤΖ. ΡΑΜΣΑΙ·Υ· ΜΑΚΤΟΝΑΛΝΤ

Μοῦ ἐζητήθη νὰ ψιθυρίσω εἰς τὸ αὐτὶ ἑνὸς νέου, ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζεται νὰ ριφθῇ εἰς τὰ ἀβέβαια κύματα τῆς ζωῆς, ὀλίγας καλὰς συμβουλάς· καὶ τὸ πράττω μὲ εὐχαρίστησιν.

Ὁ ἀκροατής μου ὑποτίθεται ὅτι εἶναι νέος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει σχέσεις δυναμένας νὰ τὸν βοηθήσουν, οὔτε καὶ περιουσίαν ἄλλην ἀπὸ ἕνα ζωντανὸ μυαλό, τιμιότητα καὶ γερὴν ὑγείαν. Βλέπει ἐμπρός του ἕνα μέλλον ἀβέβαιον καὶ ὁμιχλῶδες καὶ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ προχωρήσῃ μόνος.

Τὸ πρῶτον ποῦ τοῦ λέγω εἶνε: Ἑτοιμάσου νὰ δουλεύῃς γερὰ καὶ συγκεντρωμένος. Μὴν ἱκανοποιῆσαι ποτὲ μὲ τὸ ὑποφερτόν, ἀλλὰ ἀγωνίζου πάντοτε διὰ τὸ ἄριστον.

Πρόσεχε, ὅμως, νὰ μὴν ἐκφυλισθῇ ἡ ὑγιὴς φιλοδοξία εἰς ἰδιοτέλειαν καὶ σπουδήν. Ὑπάρχει ἕνας κανὼν εἰς τὸ γκόλφ, ὁ ὁποῖος ἰσχύει δι' ὅλην τὴν ζωήν. Μὴν βιάζεσαι. Νὰ παίζῃς μὲ εὐχέρειαν, ἀλλὰ πάντοτε μὲ εὐθύτητα καὶ ἐντιμότητα.

Κάνε τὸ χρέος σου ὅσον ἠμπορεῖς καλύτερα. Βάλε τὴν καρδιά σου στὴν δουλειά σου, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, διότι δουλειὰ χωρὶς καρδιὰ εἶνε νεκρά. Ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃς παράπονα, ἀλλὰ μὴν τὰ ἀφίνῃς ποτὲ νὰ καταβιβάζουν τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐργασίας σου. Ἐὰν ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν θὰ ἀναγκασθῇς νὰ τονίσῃς τὰ δικαιώματά σου, τὸ στερεώτερον ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖς νὰ σταθῇς εἶνε ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἔχεις κάμει τὸ καθῆκον σου.

Πειθάρχησε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν, διότι ἔτσι ἀποκτᾷς κυριαρχίαν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ σου καὶ τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάμνῃ δουλειὲς ποῦ δὲν τοῦ ἀρέσουν, πολὺ περισσότερον παρὰ ἀπὸ τὴν τύχην νὰ βρῇ δουλειὲς ποῦ τοῦ ἀρέσουν. Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἠμπορεῖ νὰ κάμνῃ μόνον ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, ἔχει στενέψει τὸν δρόμον του πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πλάτος ἑνὸς περάσματος κουνελιοῦ.

Ράμσαϋ Μακντόναλντ

Καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ σπαταλᾷς τὴν ἐνεργητικότητά σου καὶ τὸν χρόνον σου. Ὅποιος ζῇ παντοῦ, δὲν ζῇ πουθενά. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάμνῃ τὴ δουλειὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κάμνῃ καὶ νὰ παρασκευάζεται ὅπως, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, ἠμπορῇ νὰ κάμνῃ ἐξ ἴσου καλὰ καὶ ἄλλες δουλειές. Ἂν εὑρεθῇς εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, γίνε τελείως κάτοχός του καὶ μὴν σταματήσῃς ἕως ὅτου τὸ μάθῃς ἀπὸ τὸ Α ἕως τὸ Ω· ἀλλὰ ἐὰν ἀσχοληθῇς μόνον μὲ αὐτό, θὰ ἀποθάνῃς πρὶν μάθῃς πόσα εἶναι τὰ πλούτη τῆς ζωῆς.

Ἕνα μυαλὸ μορφωμένον μόνον μὲ ρηχὰ πράγματα μαραίνεται εὔκολα. Πρέπει νὰ προσέχῃς μήπως, προσπαθῶν νὰ ἀποκτήσῃς γνώσεις, συλλέγεις μόνον πληροφορίας ἀμέσου ὠφελείας.

Τὸ μυαλό σου ὁμοιάζει μὲ κῆπον: ἡ ὡμορφιές του ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ ἔδαφός του.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν θὰ ἐξαρτηθῇ μεγάλως ἀπὸ τοὺς ἐφεδρικοὺς πόρους— ἀπὸ μίαν μεγάλην ποικιλίαν πόρων. Συνεπῶς, εἰς τὴν προπαρασκευήν σου νὰ εἶσαι ἐγκυκλοπαιδικός. Συμπαθῶ, ἀλλὰ δὲν δικαιολογῶ τὸν ἰσχυρισμόν σου ὅτι δὲν ἔχεις καιρὸν δι' ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ὅτι αἱ ἐργάσιμοι ὧραί σου εἶνε πάρα πολλαὶ ἢ ὅτι κουράζεσαι πάρα πολύ. Φυσικά, προϋποθέτω τὴν ὕπαρξιν γερῆς ὑγείας. Τὴν σωματικὴν ἄσκησιν, δὲν πρέπει νὰ τὴν παραμελῇς. Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑ-

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 24ης Ὀκτωβρίου τῆς Γαλλοφώνου «Βουλγαρίας» τῆς Σόφιας δημοσιεύεται κύριον ἄρθρον περὶ τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀπόψεως τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς δημοσίας γνώμης. Ὁ ἀρθρογράφος ἐξαίρει μετ' εὐγνωμοσύνης τὰ σχόλια τῆς Τουρκικῆς ἐφημερίδος «Χακιμιέτ-Μιλλιέ», ἡ ὁποία ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν τῆς διευκολύνσεως τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν ἀγῶνα της διὰ τὴν οἰκονομικήν της ἀποκατάστασιν διὰ τῆς ἀνακουφίσεώς της ἀπὸ τὸ βάρος τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων» καὶ ἀντιπαραβάλλονται τὰ εὐμενῆ ταῦτα σχόλια πρὸς τὰς ἐν Χάγῃ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὑποστηρίξαντος ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει πολεμικὰ χρέη καὶ δὲν ὑπέστη γενικὴν εἰσβολήν, ὀφείλει καὶ πληρώσῃ ἐπανορθώσεις. Ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἡμιεπισήμου Βουλγαρικῆς ἐφημερίδος παρατηρεῖ ὅτι ἡ συνθήκη τοῦ Νεϋγὺ στερεῖται ἠθικῆς βάσεως, καθ' ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει εὐθύνας διὰ τὸν πόλεμον καί, κατὰ συνέπειαν, δὲν ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ἐπανορθώσεις. Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν καμμίαν διάθεσιν ν' ἀναξέσωμεν τὸ παρελθόν, ὅτι ἡ Βουλγαρία, ταχθεῖσα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, ἐπετέθη κατὰ τῆς Σερβίας μηδόλως παρ' οὐδενὸς προκληθεῖσα καί, κατὰ συνέπειαν, αὐτοβούλως κατέταξεν ἑαυτὴν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἡττηθέντων κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, προκαλέσασα ἐπέκτασιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ μεγάλας καταστροφὰς ὑλικάς. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ χαρίσῃ μέρος τῶν ἐπανορθώσεων εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐὰν τοῦτο ἀπεφασίζετο γενικῶς. Ὅ,τι ἐτόνισεν εἰς τὴν Χάγην καὶ ἀλλοῦ εἶνε ὅτι θὰ ἦτο καταφανὴς καὶ μὴ ἀνεκτὴ ἀδικία νὰ ὑποστῇ ἡ Ἑλλὰς τὴν δαπάνην τῆς τοιαύτης γενναιοψύχου δωρεᾶς, ἐφ' ὅσον τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναγνωρισθὲν ποσὸν πρόκειται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν χθὲς εἰς τὸ Τατόϊ κατὰ τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς ὑποστέγου δι' ἀεροπλάνα, ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία διέπρεψεν εἰς τὴν ναυτιλίαν, θὰ ἠμπορέσῃ νὰ διακριθῇ καὶ εἰς τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνη-

τυμπανοκρουσίαν ὥστε οἱ περισσότεροι τὴν ἀφήνουν νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθοῦν. [illegible] Ἕνας φίλος μου [illegible] ὅτι μιὰ χρονιά, μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους [illegible] τοῦ Σαίξπηρ, [illegible]

Ἄλλοι, [illegible] ξένων γλωσσῶν, [illegible] τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Περισσότεροι [illegible] τὸν χρόνον [illegible]. Τότε ὁ κόσμος [illegible].

Πρέπει νὰ ἐξοικονομῇς χρόνον [illegible] καὶ νὰ τὸν χρησιμοποιῇς καλῶς. Σκέψου τοῦτο: Μισὴ ὥρα τὴν ἡμέραν εἶνε, ὅταν χρόνος, [illegible] ἡμέραι μὲ [illegible].

Καὶ μολονότι χρησιμοποιῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, [illegible]

Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ βγῇς στὴ ζωή, [illegible]

Ἡ μοῖρα, ἡ τύχη, [illegible]

Ὁ ἄνθρωπος [illegible]

Μὴν γελᾷς. [illegible] Ἡ ζωὴ [illegible]

Ὁ ἄνθρωπος [illegible]

Ἔχεις ἐπίσης [illegible]

Ἔχεις ἐπίσης [illegible]

J. RAMSAY MAC DONALD

σις θὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς πολιτικῆς ἀεροπορίας. Τὴν ἵδρυσιν μιᾶς ἀεροπορίας πολιτικῆς—ἀνεξαρτήτου τῆς πολεμικῆς—ἐπανειλημμένως συνεστήσαμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, παρατηροῦντες ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὲ τὴν γεωγραφικήν της διαμόρφωσιν καὶ τὰς τόσας νήσους της θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν διὰ τῆς ἱδρύσεως τακτικῶν ἐναερίων συγκοινωνιῶν ἐντὸς τῶν συνόρων της. Εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπάρχει ἤδη τοιαύτη ἀεροπορικὴ γραμμή. Ἐν τούτοις ἡ ἀεροπορία δὲν φαίνεται νὰ ἑλκύῃ τοὺς ἐπιχειρηματίας μας. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται — ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν—εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἐπέφερε πρὸ πάντων ἡ ἰδέα τοῦ ἀμέσου καὶ σημαντικοῦ κέρδους, ἐνῷ τὸ κέρδος δὲν εἶνε σημαντικὸν κίνητρον διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς πολιτικῆς Ἑλληνικῆς ἀεροπλοΐας. Διὰ τοῦτο ἡ πρὸς αὐτὴν προώθησις πρέπει νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἄνω.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕΑ ΟΔΟΣ *Ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ καὶ νομομαθοῦς κ. Καμπάνη ἀποδεικνύοντος ὅτι ἡ σύμβασις τῆς Πάουερ εἶνε ἄκυρος. Τὸ κράτος ἴσως δὲν δύναται νὰ προβάλῃ τὴν ἔνστασιν τῆς ἀκυρότητος. Δύναται ὅμως οἱοσδήποτε ἰδιώτης καὶ κατὰ μείζονα λόγον οἱ ἐπαγγελματίαι, οἱ καιριώτερον πληττόμενοι ὑπὸ τῆς τυραννικῆς ἑταιρείας, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ὑπάρχει ἤδη ἀνοικτὴ ἡ ὁδὸς τῆς προσφυγῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Οὕτω δὲ παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸ Κράτος, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς νομίμου καὶ ἀμαχήτου κυρώσεως, νὰ τὴν μεταρρυθμίσῃ κατὰ τρόπον καθιστῶντα αὐτὴν ἀνεκτὴν εἰς τὸν λαόν.*

Ο ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ Ἡ «Πρωΐα», πρωτοστατήσασα εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν Κορινθίων, ὅτε πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἡ θεομηνία ἔρριπτεν εἰς ἐρείπια τὰς στέγας των καὶ ἐβύθιζε τὴν πόλιν των εἰς πένθος καὶ συμφοράν, μὲ ἀγαλλίασιν καὶ συγκίνησιν μετέχει σήμερον τῆς χαρᾶς των ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἀνοικοδομουμένης πατρίδος των. Εἶνε ἄξιοι καὶ συγχαρητηρίων καὶ εὐγνωμοσύνης ὅσοι ὑπὸ τὴν θερμουργὸν πρωτοβουλίαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ἀξίου ἱεράρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ, μὲ κόπους, θυσίας ἀλλ' ἀδιάπτωτον δραστηριότητα καὶ ζῆλον παρεσκεύασαν τὴν ὡραίαν σημερινὴν στιγμήν.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ Ὁ καθηγητὴς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς κ. Μελισσινὸς ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τοῦ μαθήματος τῆς γυμναστικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπειδή, καθὼς ἰσχυρίζεται, μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας συντελεῖται ἡ διάπλασις τῶν ὀστῶν. Ἀλλ' ἡ γυμναστικὴ δὲν εἶνε ἁπλῶς μέσον πρὸς διάπλασιν τῶν ὀστῶν ἀλλὰ καὶ μέσον διὰ τὴν διατήρησιν μιᾶς εὐγραμμίας τοῦ σώματος, μέσον τονώσεως τῶν μυῶν καὶ τῶν νεύρων, προληπτικὸν ἀσφαλὲς κατὰ τῆς παχυσαρκίας καὶ ὡς τοιοῦτον τὴν δέχονται ὅλοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ καὶ τὴν θεωροῦν μάθημα σημαντικὸν καὶ πρωτεῦον. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν ἡ πρότασις τοῦ κ. καθηγητοῦ εἶνε ἀναμφιβόλως μία ὑπερβολὴ ἐμπνεομένη ἴσως ἐκ λόγων ἀντιδράσεως πρὸς ὡρισμένας ἀθλητικὰς ἀκρότητας μὴ δικαιολογουμένη ὅμως ἐκ τῶν πραγμάτων. Διότι ὅπως βλάπτουν αἱ ἀθλητικαὶ ἀκρότητες ἀσφαλῶς θὰ ἔβλαπτε καὶ ἡ κατάργησις τῆς τόσον ὠφελίμου μεμετρημένης γυμναστικῆς.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΟΝΟΜΟΥΣ *Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν τοῦ κ. Δημάρχου μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐδόθη εἰς τὸν πρῶτον ἡ βεβαίωσις, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων, καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς λελυμένον. Τοῦτο εἶνε ἤδη μία σημαντικὴ πρόοδος τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἡ κατασκευὴ ὑπονόμων εἰς τὴν πρωτεύουσαν δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ βραδύνῃ καὶ δι' ἕνα λόγον ἀκόμη: Ὅταν θὰ διοχετευθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ νερὸ τῆς λίμνης τοῦ Μαραθῶνος, θὰ εἶνε ἐπικίνδυνος ἡ χρησιμοποίησίς του μὲ τὸ ὑπάρχον σήμερον ἀτελέστατον δίκτυον τῶν ὑπονόμων.*

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ Ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ὁδοῦ Πατησίων, παρὰ τὸν Ἅγιον Λουκᾶν, ἡ Πάουερ ἐπιδιορθώνει κάπως, ἀπὸ ἡμερῶν, τὰς γραμμὰς τοῦ τροχιοδρόμου. Ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ δρόμου, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἔχει περιέλθει σὲ τέτοια χάλια, ὥστε ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν σιδηροτροχιῶν, τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν τράμ, ν' ἀποβαίνῃ εἰς βάρος τῆς λοιπῆς συγκοινωνίας, τροχοφόρων καὶ πεζῶν. Τὸ ὀρθότερον θὰ ἦτο, νομίζομεν, νὰ συνδυασθῇ ἡ ἐπισκευὴ τῶν γραμμῶν μὲ μίαν μονιμωτέραν ἐπισκευὴν τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία εἶνε ἀσφαλῶς πλέον ἀπαραίτητος ἀπὸ τὴν πρώτην, τοὐλάχιστον πέριξ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ Ἐπὶ τέλους θὰ ὀργανωθῇ ἐπιστημονικώτερον ἡ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος, θὰ συγχρονισθῇ δηλαδή, διότι ἕως τώρα διενηργεῖτο μὲ μεθόδους πρωτογόνους, ἐνῷ οἱ ἐγκληματίαι—προοδευτικώτεροι τῆς ἀστυνομίας—εἶχον πρὸ πολλοῦ τελειοποιήσει τὰ μέσα τῆς δράσεώς των καὶ τὰ τελειοποιοῦν ὁσημέραι. Ἂς τοὺς προλάβῃ λοιπὸν ἡ ἀστυνομία.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΡΙΝΙΩ ΙΩΑΝΝΟΥ ΨΗΜΕΝΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἡ Κρινιὼ Ψημένου, εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα τεσσάρων ἐτῶν διατηροῦσα πλήρεις τὰς αἰσθήσεις καὶ ἀκεραίας τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις της.

Ἡ κηδεία ἐγένετο ἐν Πύργῳ διὰ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων κοινοῦ πένθους.

Διὰ τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωρίμους, ἡ κυρία Ψημένου ἦτο ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, προικισμένη μὲ μεγάλας ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετάς, αἱ ὁποῖαι θὰ τὴν ἀνεδείκνυον ἐὰν ἡ δρᾶσις τῶν γυναικῶν δὲν ἦτο περιωρισμένη ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν τοίχων τοῦ οἴκου των.

Αἱ ἐκδηλώσεις ὅμως ὅλων τῶν ἀρετῶν καὶ προσόντων τούτων καὶ ἐντὸς τοῦ στενοῦ τούτου κύκλου, δημιουργοῦν ἀτμοσφαῖραν οἰκογενειακῆς γαλήνης καὶ εὐδαιμονίας καὶ συντελοῦν εἰς ἀνάπτυξιν ἰσχυρῶν δεσμῶν βαθείας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν μεγαλυτέραν τὴν ἀπώλειαν καὶ πικρότερον τὸ πένθος.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἀοίδιμος κυρία Ψημένου περιεβάλλετο ἀπὸ ἀληθῆ ἀγάπην καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν καὶ κατέλιπε βαθὺ αἴσθημα πόνου, κύψασα δι' αἰφνιδίου θανάτου εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Εὔνους ὑπῆρξεν ἡ Εἱμαρμένη εἰς τὴν ἀλησμόνητον κυρίαν Ψημένου ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς της. Εὐσεβεῖς καὶ εὐγενεῖς οἱ γονεῖς. Ὑπόδειγμα οἰκογενειάρχου καὶ πολίτου ὁ σύζυγος Ἰωάννης Ψημένος τοῦ ὁποίου μακρὰ καὶ εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις ἐν Πύργῳ. Εὐϋπόληπτα καὶ συμπαθῆ τὰ πολυάριθμα τέκνα. Καὶ τέλος ἡ εὐθανασία ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς μακρᾶς αὐτῆς ζωῆς ἀναλωθείσης διὰ τὸ καλόν. Ἀλησμόνητος θὰ μείνῃ ἡ Κρινιὼ Ψημένου δι' ὅλους ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν διὰ τὴν γλυκύτητα, τὴν εὐπροσηγορίαν καὶ τὰς μεγάλας ἀρετάς της.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἑορτὴ

Τὸ σπίτι ἦταν μικρό, μὰ ἡ καρδιὰ μεγάλη, καὶ μέσα στὸ μικρὸ καμαράκι ποῦ εἶχε στολίσει ὅσο πιὸ πολὺ μποροῦσε ἡ φτωχὴ νοικοκυρὰ ἦταν στριμωγμένος κόσμος, ποῦ περνοῦσε πρόσχαρα.

Φτωχονοικοκυροῦλα καινούργια τὴν εἶχε στολίσει, μὲ τὸ γοῦστο ἑνὸς παληοῦ καιροῦ τὴν μονοκάμαρα ἐκείνη, βάζοντας μιὰ μπάντα μὲ λιοντάρι στὸ τοῖχο, ἀπάνω ἀπὸ ἀσπροντυμένο κρεββάτι, ἕνα χαλὶ φτηνό, φανταχτερό, στὸ πάτωμα, κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς μέσης, ἀπάνω στὸ ὁποῖον εἶχε συσσωρεύσει μέσα σὲ ἕνα καλαθάκι μὲ φιόγκους κάτι παμπάλαια καρτ-ποστὰλ καὶ φωτογραφίες πλανοδίων, δύο μπουκαλάκια ἀπὸ κολώνια καὶ ἕνα τασάκι τῶν τσιγάρων, εἰς τὸ ὁποῖον ἕνα πακέττο καὶ ἕνα κουτὶ σπίρτα προσεφέροντο φιλόξενα εἰς τοὺς «ξένους»...

Ἀδιάκριτα τὴν εἶχα παρακολουθήσει ἀπὸ μέρες στὸ σιγύρισμα τοῦ σπιτιοῦ, στὸ ἄσπρισμα τῆς κάμαρας «φυστικιά», στὸ βάψιμο τῶν παραθυριῶν μὲ μιὰ κοκκινωπὴ μπογιά, στὴν πλύσι καὶ στὸ σιδέρωμα τῶν ρούχων, κι' ὕστερα στὸ σιγύρισμα. Ἡ ἀγορὰ τοῦ χαλιοῦ εἶχε καταναλώσει μιᾶς ὥρας παζάρια μὲ ἕνα γυρολόγο, δεκάρικο στὸ δεκάρικο, δραχμὴ στὴ δραχμή στὸ τέλος, καὶ ὅταν πιὰ τὸ ἀπόκτημα ἐπέρασε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πραματευτὴ στὰ δικά της, τὸ κράτησε ὥρα ὁλόκληρη, ἀνοίγοντάς το, διπλώνοντας, ξανανοίγοντας γιὰ νὰ καμαρώσῃ τὰ σχέδια, καὶ τὸ φτωχικὸ ἐκεῖνο χαλὶ ἐδέχτηκε ὅσα χάδια δὲν εἶχαν δεχτῇ ὅλα τὰ πιὸ πολύτιμα χαλιά, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ἡ χαρά της ἦταν πιὸ μεγάλη ὅταν τὸ ἔστρωσε στὸ παστρικό, σφουγγαρισμένο πάτωμα, κι' εἶδε πῶς στόλισε μὲ μιᾶς τὸ δωμάτιο, κρύβοντας καὶ τὶς τρύπες. Μιὰ μονάχα εἶχε ἀπομείνει, στὴν ἄκρη κοντὰ στὸ κομό, καὶ τὸ εἶχε καϋμό. Ἂν μποροῦσε νὰ ἀγοράσῃ τὸ μεγαλύτερο!.. Τώρα, ἀπὸ τὸ πρωΐ, ἀξημέρωτα εἶχε σηκωθῇ, στρώνοντας μὲ μιᾶς τὸ κρεββάτι, τὸ μόνο ποῦ ἦταν ἀσυγύριστο, γιατὶ ἀπὸ βραδὺς εἶχε συγυρίσει καὶ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια καὶ προσμένοντας τὶς «βίζιτες». Εἶχε τόση χαρά, γιὰ τὴ γιορτή!..

Φριζάρισε λιγάκι τὰ ἀκατάστατα πάντα μαλλιά της, ἐκοκκίνισε λιγάκι καὶ τὰ μάγουλα, καὶ ξεπροβόδιζε ὡς τὴ γωνιὰ τὸν ἄντρα της, γιορτινοφορεμένο, κι' ἐκεῖνον, «ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ λείψῃ ἀπ' τὴ δουλειά»!

Αὔριο τὸ «σπίτι» θὰ ξαναπάρῃ τὴν παληά του ὄψι, τὸ χαλὶ θὰ κρυφτῇ, τὸ ἄσπρο ὑφαντὸ τραπεζομάντηλο θ' ἀντικατασταθῇ τὸ «κινέζικο», μὲ τὰ μεγάλα λουλούδια, τὸ κρεββάτι θὰ ξαναπάρῃ τὴν καθημερινή του στρωμνή, κρύβοντας γιὰ τοῦ χρόνου ἡ γιὰ τὶς γιορτὲς τὴν πομπικὴ του ἐμφάνισι. Σήμερα ὅμως εἶνε ἡ γιορτή!..

Ἡ γιορτὲς εἶνε τὸ ἐνοχλητικώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ κουτοὺς τύπους ποῦ ὑπάρχουν ὅμως ὅταν βλέπω τὰ μικρὰ αὐτὰ σπιτάκια νὰ στολίζωνται γιὰ τὴ «γιορτὴ» νοιώθω πῶς πρέπει νὰ ὑπάρχουν γιὰ νὰ δίνουν μιὰ φορὰ τὸ χρόνο τοὐλάχιστον τὸ τόνο αὐτὸ τῆς χαρᾶς στὰ μικρὰ θλιβερὰ καμαράκια τῶν λαϊκῶν αὐλῶν.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥραν 11ην π.μ. θὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου οἰκήματος τῆς σχολῆς νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (δεξιὰ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας, πέραν τῆς ἐπαύλεως Θών).

ΕΝΑΣ ΛΥΣΣΩΔΗΣ ΑΓΩΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΓΙΟΥΝΓΚ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀλλὰ ἡ μεγαλυτέρα «γκάφα» τῶν πολεμίων τοῦ σχεδίου Γιούνγκ ὑπῆρξεν ὅτι εἰσήγαγον εἰς τὸ νομοσχέδιόν των τὸ περίφημον ἄρθρον 4, διὰ τοῦ ὁποίου παραπέμπονται εἰς δίκην ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ ὅλοι οἱ Γερμανοὶ πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν διεθνεῖς συνθήκας ἀπὸ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ ἐντεῦθεν. Τὸ ἄρθρον αὐτό, ὀφειλόμενον εἰς ἐπιβολὴν τῶν ἀδιαλλάκτων ὀπαδῶν τοῦ κ. Χίτλερ, στόχον εἶχε κυρίως τὸν Στρέζεμαν. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ προβλέψουν τὸν ἐπισυμβάντα θάνατόν του, οἱ ἀδιάλλακτοι δὲν θὰ ἐπέμενον τόσον νὰ περιληφθῇ αὐτὸ τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον, τώρα, παρουσιάζεται ἄσκοπον καὶ ἀντιπαθές. Αὐτὸ θὰ καταφέρῃ τὸ καίριον πλῆγμα εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν ἐθνικιστῶν. Διότι ἔταξεν ἐναντίον των τὸν μᾶλλον ἐπίφοβον ἀντίπαλον, τὸν Χίντενμπουργκ.

Ἐφώναζαν οἱ ἐθνικισταί: θὰ τοὺς καταδικάσωμεν ὅλους, ἀλλὰ εἰς τὸν Χίντενμπουργκ, χατηρικῶς, θὰ δώσωμεν ἀμνηστείαν. Εἶχαν λησμονήσει ὅμως ἕνα πρᾶγμα: ὅτι ὁ Χίντενμπουργκ δὲν ὑπέγραφεν ἁπλῶς, ὅπως θέλει τὸ σύνταγμα, τὰς διεθνεῖς συνθήκας καὶ τοὺς νόμους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ἐφαρμογήν των, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ, ἐπανειλημμένως, ἐπεδοκίμασε τὴν πολιτικὴν τοῦ Στρέζεμαν. Πῶς, λοιπόν, ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν ἢ τοὺς διαδόχους του νὰ θεωρηθοῦν ὡς προδόται καὶ νὰ καταδικασθοῦν ὡς τοιοῦτοι.

Οἱ λόγοι τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπικρατείας, καταδικάσαντος ρητῶς τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου περὶ δημοψηφίσματος, θὰ ἀσκήσουν ἀσφαλῶς μεγάλον ἀντίκτυπον. Διότι τὸ κῦρος τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς δεξιᾶς, πλὴν μερικῶν ἀδιαλλάκτων, παραμένει ἄθικτον. Καὶ ὁ κ. Χούγκεμπεργκ δὲν ἠρνήθη νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ πλήγματος αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ δημοψηφίσματός του παρὰ διὰ τῆς ἐκτοξεύσεως κατηγοριῶν ἐναντίον τῶν συμβούλων τοῦ Χίντενμπουργκ. Μὲ ἄλλα λόγια χαρακτηρίζει τοῦτον ὡς ἀκαταλόγιστον.

Γενικῶς ἀναμένεται πλέον ὡς βεβαία ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Χούγκεμπεργκ, διότι δὲν θὰ συγκεντρώσῃ τόσας κἂν ψήφους, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καυχηθῇ ὅτι ηὗρε τοὐλάχιστον μίαν ἠθικὴν νίκην. Καὶ ἀπὸ τοῦδε προβλέπεται ὅτι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτήν, θὰ σημειωθῇ κρίσις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἐθνικιστικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου τὰ μετριοπαθῆ στοιχεῖα θὰ ἑνωθοῦν μὲ τὰ μετριοπαθῆ κόμματα τῆς δεξιᾶς. Τὸ εὐχάριστον μιᾶς τοιαύτης κρίσεως, ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, θὰ ἦτο ἡ συγκρότησις μιᾶς ἰσχυρᾶς ἀστικῆς παρατάξεως, ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ διεκδικήσῃ τελεσφόρως τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς σοσιαλιστάς.

Μετὰ ἑπτὰ ἔτη

Ὁ ὁμιλῶν Κινηματογράφος

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1922 ἔτυχε νὰ γνωρίσω εἰς τὸ σανατόριον τῆς κυρίας Μάγερ εἰς τὸ Γκρούνεβαλντ τοῦ Βερολίνου, ἕναν τεσσαρακονταετῆ περίπου κύριον, ὑψηλόν, εὐσταλῆ, μὲ εὐγενῆ καὶ ἐνδιαφέρουσαν φυσιογνωμίαν, ὁ ὁποῖος ἀπεσύρθη εἰς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο σανατόριον, ζητῶν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ξεκούρασιν ὕστερα ἀπὸ μίαν σοβαρὰν ὑπερκόπωσιν, ποὺ τοῦ ἐκλόνισε τὴν ὑγείαν του. Ἦτο ἁπλούστατα ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου, ὁ Σουηδὸς δόκτωρ Φρεστάντιους, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χρόνια ὁλόκληρα κατεγίνετο εἰς τὰ πειράματα τῆς ἐφευρέσεώς του, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ ὑπερκόπωσίς του. Ὅταν δὲ τέλος κατώρθωσε νὰ ἀποτυπώσῃ εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν τὴν φωνὴν καὶ νὰ ἐφεύρῃ τὸ μηχάνημα ποὺ τὴν ἀπέδιδε, τοῦ ἔλειπαν τὰ οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ ἑπομένως μέσα διὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὰ μηχανήματά του, ὁπότε ἠναγκάσθη νὰ τὰ παραχωρήσῃ εἰς μίαν μεγάλην γερμανικὴν ἑταιρείαν. Κρατῶ ἀκόμη εἰς ἀνάμνησιν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν πρώτην ταινίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐφευρέτης εἶχεν ἀποτυπώσει τὴν συνομιλίαν τριῶν ἀνδρῶν. Δὲν λησμονῶ τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ δόκτορος Φρεστάντιους διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐφευρέσεώς του, ὁσάκις μᾶς περιέγραφε τὰ θαύματα τῆς ὁμιλούσης καὶ ἠχητικῆς ταινίας. Ἀλλὰ δὲν λησμονῶ ἐπίσης τὴν πικρίαν του ὅταν ἐξεχώρησε τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς ἐφευρέσεως εἰς τὴν γερμανικὴν ἑταιρείαν, καὶ ἀνήγγειλε, τὸ ἴδιο βράδυ, εἰς τὸν στενὸν φιλικὸν κύκλον τοῦ σανατορίου τὸ γεγονὸς αὐτό, προσθέτων: «Σὲ λίγα χρόνια ὁ κόσμος θὰ παρακολουθῇ μίαν τελείαν παράστασιν ὁμιλοῦντος κινηματογράφου, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θὰ γνωρίζῃ τὸν φτωχὸν Φρεστάντιους».

Τὰ λόγια αὐτὰ μοῦ ἐπανέρχονται εἰς τὸν νοῦν καθὼς παρακολουθῶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ἀττικοῦ» τὴν πρώτην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπίδειξιν τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου. Ὅ,τι μᾶς ἀφηγεῖτο ὁ μεγαλοφυὴς Σκανδιναυὸς εἰς τὴν ρωμαντικὴν ἐκείνην γωνίαν τοῦ Γκρούνεβαλντ, πρὸ ἑπτὰ χρόνων, σήμερα τὸ βλέπομεν πραγματοποιούμενον.

Ὁμολογουμένως, ὅσον καὶ ἐὰν ἔχωμεν ἐξοικειωθῇ, τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, μὲ τὰς ἐκπλήξεις τῶν μεγάλων ἐφευρέσεων, ὅπως τοῦ ραδιοφώνου, ὁ ὁμιλῶν κινηματογράφος δὲν μᾶς ἀφίνει ἀσυγκινήτους καὶ εἶνε εὔλογος ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθη τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν τὴν νέαν αὐτὴν ἀνακάλυψιν. Ὁ κινηματογράφος, ποὺ ἐθεωρεῖτο ἕως τώρα ἀτελής, διότι τοῦ ἔλειπεν ἡ ἀνθρωπίνη φωνή, τὴν ἀπέκτησεν ἐπὶ τέλους. Καὶ τὸ θαῦμα αὐτὸ ἐπετεύχθη ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ πρώτη κινηματογραφικὴ ταινία προεβλήθη τῷ 1896. Τὸ πρόγραμμα τοῦ «Ἀττικοῦ» ἀρχίζει μὲ τὸ ἠχητικὸν μέρος, τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ τελειότερον τῆς ὁμιλούσης θεαματικῆς ἐπιθεωρήσεως «Φὸξ Φόλις». Ὁ βρυχηθμὸς τοῦ λέοντος, οἱ κρωγμοὶ τῶν γλάρων, ἡ ἐκφώνησις τοῦ λόγου τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας πρὸς τὰς χιλιάδας τῶν προσκόπων, οἱ Χαβανέζικες μελῳδίες, οἱ χοροὶ μὲ τὴν ρυθμικὴν ὑπόκρουσιν τῶν ποδῶν, τὸ τραγοῦδι τοῦ Ἰταλοῦ βαρυτόνου τῆς Ὄπερας τοῦ Σικάγου, ἀπεδόθησαν φυσικώτατα. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἔδωσεν ἀπολύτως τὸ μέτρον τῆς ἀξίας τῆς ἐφευρέσεως ἦτο ἡ ραψῳδία τοῦ Λίστ, ποὺ ἔπαιξεν εἰς τὸ πιάνο ἕνας γνωστὸς καλλιτέχνης, ὁ Λιχτσέβεν. Ὁ κόσμος εἶχε τόσον ζωηρὰν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι παρίστατο ὄχι πρὸ τῆς σκιᾶς, ἀλλὰ τοῦ πραγματικοῦ καλλιτέχνου, ὥστε εἰς τὸ τέλος ἐξέσπασεν εἰς ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα, ὡσὰν νὰ εὑρίσκετο εἰς μίαν συνηθισμένην συναυλίαν. Ἡ ἐπακολουθήσασα ἐπιθεώρησις ἦτο ἀληθινὰ ἐπιτυχής. Ὁ συντονισμὸς κινήσεως καὶ ἦχου εἶνε ἀπόλυτος, δεδομένου ὅτι ἡ φωνὴ καὶ ἡ κίνησις ἀποτυποῦνται ταυτοχρόνως εἰς τὴν αὐτὴν ταινίαν. Μολονότι οἱ ἠθοποιοὶ ὡμιλοῦσαν ἀγγλιστί, οἱ θεαταὶ δὲν ἐκουράσθησαν. Ὁπωσδήποτε ἐγνωρίσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν τεραστίαν αὐτὴν πρόοδον τοῦ κινηματογράφου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν τί θαύματα θὰ μᾶς δώσῃ ἀκόμη ἡ τελειοποίησίς της.

Ζ

Θεατρικὰ

Χθὲς εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἐδόθη ἔκτακτος ἀπογευματινὴ παράστασις μὲ τὸν «Ὅρκον τοῦ πεθαμένου» πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Π. Κουντουριώτη, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθη ἐπιτροπὴ τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων συγγραφέων, ἐκ τῶν κ.κ. Λάσκαρη, Λαυράγκα, Μελᾶ καὶ ἄλλων.

—Ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θ' ἀναβιβάσῃ ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» τὸν «Ἐρωτόκριτον» τοῦ Κορνάρου κατὰ διασκευὴν τοῦ κ. Συναδινοῦ.

—Ἡ «Αἰωνία Ζωὴ» τοῦ κ. Μωραϊτίνη παίζεται κάθε μέρα πρὸ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου εἰς τὸ «Κεντρικόν».

— Κατάμεστον χθὲς βράδυ τὸ θέατρον «Παπαϊωάννου», ὅπου ἐδόθη ἡ πρεμιέρα τῆς «Λοβιτούρας» ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ι. Στυλιανοπούλου. Ὅλα τὰ νούμερα ἐχειροκροτήθησαν ἐνθουσιωδῶς καὶ ὁ κόσμος ἔφυγεν εὐχαριστημένος, διότι ἐπέρασε δύο ὧρες ἐν συνεχῇ εὐθυμίᾳ.

ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ
— Η —
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ
ΚΥΡΙΑΝ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
„ΣΠΛΕΝΤΙΤ"

Ἀπὸ τὴν Πανελλήνιον ἔκθεσιν

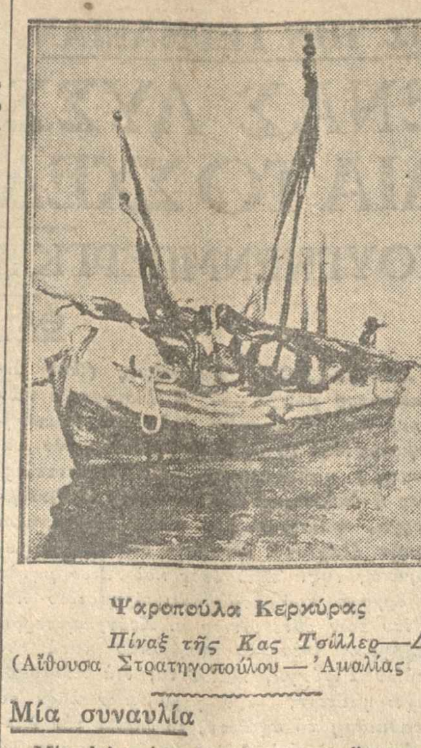

Ψαροπούλα Κερκύρας

Πίναξ τῆς Κας Τσίλλερ—Δήμα
(Αἴθουσα Στρατηγοπούλου — Ἀμαλίας 10.)

Μία συναυλία

Μία ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις τοῦ ᾄσματος, ἡ δ. Μαρὶ Ἀσικιάν, διπλωματοῦχος τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης, δίδει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἕνα ρεσιτὰλ μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. Ἡ δ. Ἀσικιὰν θὰ

τραγουδήσῃ συνθέσεις τοῦ Γκλούκ, Ἰόζεφ Μάρξ, Γκόλντμαρκ, Σούμαν, Μπογιατζιάν, Λεὸ Ντελίμπ, Βάγνερ, Γκουνώ, Μασενέ, Ροσσίνι καὶ τῶν Ἑλλήνων Πετρίδη καὶ Σακελλαρίδη.

Τὴν διακεκριμένην καλλιτέχνιδα θὰ συνοδεύσῃ εἰς τὸ πιάνο ὁ καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Μαρῆς. Ἡ συναυλία δίδεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρμενικοῦ Κυανοῦ Σταυροῦ.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς

Συνεχιζομένου τοῦ ἐράνου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἐν τῇ Ν. Σμύρνῃ ἐκτὸς τῶν δημοσιευθεισῶν εἰσφορῶν, συνεισέφερον οἱ κάτωθι τὰ ἔναντι ἑκάστου σημειούμενα ποσά: Λ. Παρασκευόπουλος, ἀρχιστράτηγος-γερουσιαστὴς δρχ. 1000, ὡς πρώτην δόσιν, Ε. Βασταρδῆς καὶ Ἑλένη Ε. Βασταρδῆ ἀνὰ δρχ. 500 ὡς πρώτην δόσιν. Τὰ ἄνω ποσὰ ἀπεστάλησαν ἐκ Παρισίων. Ἀρ. Τικμόγλου δρ. 100, Σοφ. Βαμβάκος δρ. 500 καὶ Εὐστρ. Στρογγύλης δρ. 100. Ἡ ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συνεισφέρουν ὅπως ἀπευθύνωνται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν κ. Ἐμ. Ἐμμανουηλίδην φαρμακοποιὸν Γεν. Γραμματέα αὐτῆς, Λυκούργου 14, ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ δὲ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μωραϊτίδου

Ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν ἔλαβε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Σκιάθου:

«Ὑπουργεῖον Παιδείας, Ἀκαδημίαν Γραμμάτων, Ἕνωσιν Συντακτῶν,
Ἀθήνας,

Γνωστοποιῶ, ὅτι διηγηματογράφος Μωραϊτίδης Ἀλέξανδρος ἀπεβίωσε σήμερον μεσημβρίαν, ἐνταφιασθήσεται δὲ αὔριον δεκάτην πρωϊνήν.

Πρόεδρος Κοινότητος Σκιάθου
Φιλ. Γεωργιάδης»

Ἀπαντῶσα ἡ «Ἕνωσις Συντακτῶν» ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Πρόεδρον Κοινότητος
Σκιάθου,

«Ἕνωσις Συντακτῶν» συμμερίζεται πένθος κοινότητος Σκιάθου ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἐπιφανοῦς λογογράφου Μωραϊτίδου.

Πρόεδρος
Καμπάνης»

—Τὸ ψήφισμα τῆς Ἀκαδημίας

Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, συνελθοῦσα ἐκτάκτως τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1929 ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου προσέδρου μέλους αὐτῆς Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου, ἐψήφισε:

1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία αὐτῆς εἰς ἔνδειξιν πένθους.

2) Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - ἑσπεριναὶ)
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Αἰωνία Ζωή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ ὅρκος τοῦ πεθαμένου».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μέσα ὅλοι», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (Θίασος Στυλιανοπούλου). «Λοβιτούρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Σουλαμίτις».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Νύχτες Πριγκήπων» καὶ χορῳδία Μπαγιάν.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Φὸξ-Φολὶ» (ὁμιλῶν).
ΟΥΦΑ. «Μανωλέσκου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Γιολάντα» μὲ τραγοῦδι.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γαμήλιον ἐμβατήριον» καὶ Ζὰν Μπουγιέ.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ὁ σαλιγκάρης».
Α.Ο.Δ.Ο. «Δὸν Ζουάν».
ΑΡΗΣ. «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτῃ».
ΗΛΥΣΙΑ. «Μοντέρνο βάλς».
ΛΟΥΞ. «Αὐγὴ» τοῦ Σουδερμαν.
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Χορεύτρια Τσάρου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Στὸν βυθὸ τῆς θαλάσσης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Βαγαμπόντης ποιητής».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Καντιώτη-Ριτσιάρδη). Ἀπ. «Βλάμισα», ἑσπερ. «Γδύσου».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ὁ Γκωσσό».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ κόμης τοῦ Τεξάς».

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ σημερινὴ ἀθλητικὴ ἡμέρα

Σπανίως Κυριακὴ παρουσίασε τόσον πλοῦτον εἰς τὸ ἀγωνιστικὸν πρόγραμμα αὐτῆς, ὅσον ἡ σημερινή. Ποδοσφαιρικοί, ἀθλητικοί, μοτοσυκλεττικοί, ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως καὶ πάλης, θὰ τελεσθοῦν σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς διαφόρους ἀγωνιστικοὺς χώρους. Λεπτομερέστερον τὸ ἀγωνιστικὸν πρόγραμμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

—Ποδόσφαιρον

Εἰς τὰ γήπεδα τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» συνεχίζονται σήμερον οἱ ἀγῶνες διὰ τὰ πρωταθλήματα Ἀθηνῶν α', β' καὶ γ' κατηγορίας, συμφώνως μὲ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα:

Γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ». Ὥρα 10 1)2 π.μ. — «Δάφνη» - «Ἀστὴρ» (β' κατηγορία). Ὥρα 3 1)2 μ.μ. «Παναθηναϊκὸς»—«Ἀπόλλων» (α' κατηγορία).

Γήπεδον «Ἀπόλλωνος». Ὥρα 9 π.μ. — «Ἐργατικὸς» - «Ἠλυσσιακὸς» (γ' κατηγορία). Ὥρα 10 1)2 π.μ. «Πανιώνιος» - «Ἕνωσις Ἐμποροϋπαλλήλων» (β' κατηγορία). Ὥρα 3 1)2 μ.μ. «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» - «Ἀτρόμητος» (α' κατηγορία).

Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω συναντήσεις τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον θὰ παρουσιάσουν αἱ τῆς πρώτης κατηγορίας, «Παναθηναϊκὸς» - «Ἀπόλλων» καὶ «Ἕνωσις» - «Ἀτρόμητος». Καὶ διὰ τὰς δύο ὁμάδας — «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» — αἱ συναντήσεις αὗται εἶνε ἀρκετὰ κρίσιμοι, διότι αἱ ἀντίπαλοι ὁμάδες παρουσίασαν ἀπὸ τὰς μέχρι τοῦδε συναντήσεις των ἀξιόλογα σύνολα.

* * *

Διὰ τὸ πρωτάθλημα τοῦ Πειραιῶς θὰ γίνουν ἐπίσης σήμερον αἱ ἑξῆς συναντήσεις εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου Νέου Φαλήρου, διὰ τὸ πρωτάθλημα β' καὶ γ' κατηγορίας.

Ὥρα 9 π.μ. «Ἡρακλῆς» - «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» (2αι ὁμάδες διὰ τὴν γ' κατηγορίαν).

Ὥρα 10 1)2 π.μ. «Ἄρης» - «Φρεαττὺς» (γ' κατηγορία).

Ὥρα 1 1)2 μ.μ. «Φίλαθλοι» - «Πειραϊκὸς» (β' κατηγορία).

Ὥρα 3 1)2 μ.μ. «Ἡρακλῆς» - «Ἕνωσις Κων)πόλεως» (γ' κατηγορία).

* * *

Διὰ τὸ πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης συναντῶνται σήμερον εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν αἱ ὁμάδες «Μακεδονικὸς» - «Ἡρακλῆς» (γήπεδον «Ἄρεως») καὶ «Θερμαϊκὸς» - «Ἄρης» (γήπεδον «Ἡρακλέους»).

—Ἀθλητισμὸς

Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον συνεχίζονται καὶ λήγουν σήμερον οἱ Γ' Ὁμαδικοὶ Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν χθές. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα:

Σκυταλοδρομία γυναικῶν 4Χ50 μέτρα καὶ 4Χ80. Τὰ ἀγωνίσματα αὐτὰ θὰ γίνουν σήμερον τὴν πρωΐαν. Τὸ ἀπόγευμα θὰ τελεσθοῦν αἱ σκυταλοδρομίαι 10Χ100 μέτρα, 4Χ200 μέτρα, 4Χ1500 μ., ἡ σουηδικὴ 400, 300, 200, 100, τὸ ἅλμα εἰς ὕψος καὶ ἡ ἐλευθέρα δισκοβολία. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγωνισμάτων θὰ γίνῃ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ ἐπάθλων εἰς τὰς κυριωτέρας ὁμάδας.

* * *

Εἰς τὸ γυμναστήριον ἐξ ἄλλου τοῦ «Πανελληνίου» Γυμναστικοῦ Συλλόγου θὰ διεξαχθῶσι τὰ ἀγωνίσματα τῆς α' ἡμέρας τῶν ἐσωτερικῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τοῦ Συνδέσμου Πυγμάχων Ἀθηνῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσαν συμμετοχὴν ὑπὲρ πεντήκοντα Ἀθηναῖοι πυγμάχοι. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα: Δρόμον 100 μέτρων προαιρετικῶν, ἅλμα τριπλοῦν, ἐλευθέραν δισκοβολίαν, δρόμον 100 μέτρων ἡμιτελικόν, ἀκοντοβολίαν καὶ δρόμον 1500 τελικόν.

—Πάλη

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» τελοῦνται σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ ἀγῶνες ἑλληνορρωμαϊκῆς πάλης διὰ τὸ πανελλήνιον πρωτάθλημα τὸ ὁποῖον προεκήρυξεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων. Τῶν ἀγώνων μετέχουν πολλοὶ παλαισταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Ζερβίνης, Ζαμούτ, Συντροφιός, Παπαδάκης, Βελισσάριος καὶ ἄλλοι. Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθοῦν μόνον διὰ τὰ πρωταθλήματα τῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ θὰ εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντες.

—Μοτοσυκλετισμὸς

Σήμερον τὴν πρωΐαν τελεῖται ὁ μεγάλος μοτοσυκλεττικὸς ἀγὼν ἀντοχῆς 200 χιλιομέτρων «Μαλαματιάνειος», διὰ πρώτην φορὰν διοργανούμενος εἰς Ἑλλάδα. Ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ εἶνε μία δοκιμασία ἀντοχῆς, ἡ ὁποία θὰ κρίνῃ ἐκ τῆς ἱκανότητος τοῦ ὁδηγοῦ νὰ ὁδηγῇ τὴν μοτοσυκλέτταν του ἐπὶ ἀνωμάλων ὁδῶν, διατηρῶν τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ προβλεπομένην ταχύτητα, ἐκ τῆς ἀντοχῆς τῆς μοτοσυκλέττας ὁδηγουμένης ἐπὶ ἀνωμάλων ὁδῶν καὶ ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν αὐτὴ τερματίσῃ τὸν ἀγῶνα.

Ἡ διαδρομὴ τῶν 200 χιλιομέτρων καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ Ποδονίφτην εἰς Ὠρωπόν, διάρκεια διαδρομῆς 2 ὥρ. 30. Καθ' ὁδὸν δύο ἀναφορεῖαι. Ἀπὸ Ὠρωπὸν εἰς Μπογιάτι, διάρκεια διαδρομῆς 2 ὥρ. Καθ' ὁδὸν δύο ἀναφορεῖαι. Αἱ λοιπαὶ διαδρομαὶ θὰ διαρκοῦν 1 ὥρ. καὶ 45', εἶνε δὲ αἱ Μπογιάτι - Κηφισιὰ - 10ον χιλ. Χαλανδρίου - Σταυρὸς - Λιόσεσι - Κορωπὶ - Βάρη - Κοντοπήγαδο - Γούβα, ὅπου θὰ εἶνε καὶ τὸ τέρμα.

Ἡ ἐκκίνησις τοῦ ἀγῶνος θὰ δοθῇ σήμερον τὴν 8ην πρωϊνὴν ἀπὸ τὸν Ποδονίφτην (διασταύρωσις). Εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος οἱ μοτοσυκλεττισταὶ ἐλπίζεται νὰ φθάσουν μεταξὺ 5ης καὶ 7ης μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ «Μοτοσυκλεττικὸς Ὅμιλος» ἀπηύθυνε ἔγγραφα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν διέλευσιν τῶν ἀγωνιζομένων ἐκ Κιθάρας καὶ τῶν δασῶν τῶν Μεσογείων, εἰς δὲ τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ὅπως τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διευκολύνουν τοὺς ἀγωνιζομένους κατὰ τὴν διέλευσίν των ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων.

Ὁ νικητὴς τοῦ «Μαλαματιανείου» θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος, θὰ τῷ δοθῇ δέ, ἐκτὸς τῶν βραβείων, καὶ βαρύτιμον ἔπαθλον, ἀθλοθετηθὲν παρὰ τῆς οἰκογενείας Μαλαματιανοῦ.

Εἰς τοὺς λοιποὺς νικητὰς θὰ ἀπονεμηθοῦν ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα μετάλλια μετὰ διπλωμάτων ἀναλόγως τῆς ὑφ' ἑκάστου τερματίζοντος συγκεντρουμένης βαθμολογίας. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω θὰ ἀπονεμηθῇ καὶ κύπελλον τοῦ Ὁμίλου εἰς τὸν συγκεντρώνοντα τὴν καλυτέραν βαθμολογίαν.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν συμμετέχουν οἱ ἱκανώτεροι Ἀθηναῖοι μοτοσυκλεττισταί, θὰ διεξαχθῇ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεθνῶν κανονισμῶν.

—Τέννυς

Συνεχίζονται σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ἀσκητήριον τοῦ «Ἀττικοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως» οἱ ἀγῶνες τέννυς διὰ τὸ κύπελλον Κετσέα μεταξὺ τῶν ὁμίλων «Πανελληνίου» καὶ «Ἀττικοῦ».

Αἱ δύο ὁμάδες θὰ ἀγωνισθοῦν ὡς ἑξῆς:

«Ἀττικός»: Ζῶκος, Νικολόπουλος, Βενετσανόπουλος, δὶς Κασιμάτη καὶ κυρία Βλαχάκη.

«Πανελλήνιος»: Οὐζούνης, Ντεβιντᾶς, Παπαδόπουλος, δίδες Κινάτου καὶ Ψαρρᾶ.

—Οἱ ὁμαδικοὶ ἀγῶνες

Ἤρχισαν χθὲς εἰς τὸ Στάδιον οἱ ὁμαδικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες. Τὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

Σκυταλοδρομία 4Χ83 μ. ἐμπόδια:
1ος «Ἐθνικὸς Γ. Σ.» 54'' 1)5 (Ν. καὶ Α. Βαμβακᾶς, Φωκᾶς καὶ Μοιρόπουλος).
2ος «Πανελλήνιος» 55'' 2)5, καὶ
3ος «Πειραϊκός».

Σκυταλοδρομία Ὀλυμπιακή:
1η Ὁμὰς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» 3' 52'' 3)5 (Γεωργακόπουλος, Ἀποστολίδης, Κανελλόπουλος, Σταυρινός).
2α Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» 3' 53''.
3η Ὁμὰς «Πανελληνίου 3' 58''.

Σκυταλοδρομία 4Χ400 μέτρα:
1η Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» 3' 43'' (Παρασκευόπουλος, Ζωγραφάκης, Θεοδωρακόπουλος, Μοιρόπουλος).
2α Ὁμὰς «Ἐν. Κων)πόλεως 3' 46'' 2)5.
3η Ὁμὰς «Πανελληνίου» 3' 47'' 2)5.

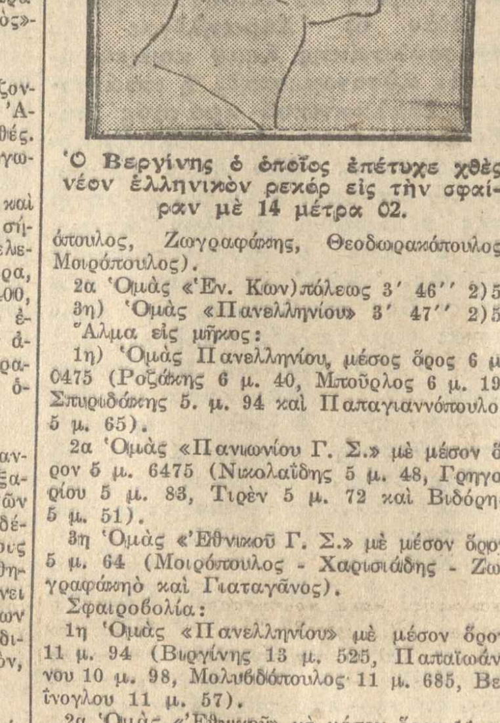

Ὁ Βεργίνης ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε χθὲς νέον ἑλληνικὸν ρεκὸρ εἰς τὴν σφαῖραν μὲ 14 μέτρα 02.

Ἅλμα εἰς μῆκος:
1η) Ὁμὰς Πανελληνίου, μέσος ὅρος 6 μ. 0475 (Ροζάκης 6 μ. 40, Μπούβας 6 μ. 19, Σπυριδάκης 5. μ. 94 καὶ Παπαγιαννόπουλος 5 μ. 65).
2α Ὁμὰς «Πανιωνίου Γ. Σ.» μὲ μέσον ὅρον 5 μ. 6475 (Νικολαΐδης 5 μ. 48, Γρηγορίου 5 μ. 83, Τιρὲν 5 μ. 72 καὶ Βιδόρης 5 μ. 51).
3η Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ Γ. Σ.» μὲ μέσον ὅρον 5 μ. 64 (Μοιρόπουλος - Χαρισιάδης - Ζωγραφάκης καὶ Γιαταγάνος).

Σφαιροβολία:
1η Ὁμὰς «Πανελληνίου» μὲ μέσον ὅρον 11 μ. 94 (Βεργίνης 13 μ. 525, Παπαϊωάννου 10 μ. 98, Μολυβδόπουλος 11 μ. 685, Βεΐνογλου 11 μ. 57).
2α Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» μὲ μέσον ὅρον 11 μ. 03 (Ζαχαρόπουλος 11 μ. 74, Ἀφφαρᾶς 10 μ. 54, Δαλιάνης 10 μ. 52, Καλιάνης 11 μ. 31).
3η Ὁμὰς «Πανιωνίου» μὲ μέσην βολὴν 9 μ. 97 (Καραμπάτης 11 μ. 83, Κατσαντώνης 9 μ. 64, Βάσης 9 μ. 36 καὶ Καπετανίδης 9 μ. 05).

Μετὰ τὸν ἀγῶνα ὁ κ. Βεργίνης ἐπιχειρήσας τὴν κατάρριψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πανελληνίου ἐπιδόσεως, ἐπέτυχε τὴν ἐξαισίαν βολὴν 14 μ. 02. Ἐπίσης ὁ κ. Καραμπάτης ἐπέτυχε 13 μ. 25.

Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται καὶ λήγουν σήμερον μὲ τὴν συμμετοχὴν καὶ τῆς καλῆς ὁμάδος τῆς Τ.Τ.Τ. ἡ ὁποία θὰ μετάσχῃ τῶν ὑπολειπομένων ἀγωνισμάτων.

—«Ὀλυμπιακός» — «Π. Φάληρον» 3-1

Κατὰ τὸν χθεσινὸν φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς καὶ «Π. Φαλήρου», ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ πειραϊκὴ ὁμὰς μὲ ἀποτέλεσμα 3—1.

SAK.

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία πρὸς τοὺς Πειραιεῖς

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία ἀποζημιοῦσα καθημερινῶς τοὺς Πειραιῶτας ἐπαίτας, παρακαλεῖ τὸ Πειραϊκὸν κοινὸν ὅπως εἰς τοὺς τυχὸν παρουσιαζομένους τοιούτους ἐπαιτοῦντας ἀρνῆται πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς αὐτοὺς καὶ παραδίδῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ καὶ παραπέμπῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, διότι πάντες οἱ ἀποδειχθέντες ἄποροι καὶ συνεπῶς ἐπαῖται ἐν τῇ πραγματικότητι ἀπεζημιώθησαν καὶ ἀποζημιοῦνται δι' ἑβδομαδιαίου ποσοῦ ἀνερχομένου εἰς 200 καὶ 300 δραχμὰς μέχρις ὅτου ἐγκλεισθοῦν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἱδρυόμενον ἄσυλον.

Σύλλογος μεσαιωνικῶν γραμμάτων

Ἡ 13η μεσαιωνολογικὴ συγκέντρωσις τοῦ Δ' ἔτους θὰ γίνῃ Κυριακήν, 27 λήγοντος, ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ὥρα 10 1)2—12 1)2 π.μ. Θέματα: 1) Φαναριωτῶν βίος δημόσιος. 2) Ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις κατάταξις, μετὰ τοὺς μάρτυρας, τῶν ἀσκητῶν, τῶν ἀρχιερέων, τῶν Πατριαρχῶν.

Εἰς τὸ ἄσυλον τέχνης

Καὶ χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πλῆθος κόσμου φιλοτέχνων, ζωγράφων, καὶ δημοσιογράφων ἐπεσκέπτετο τὴν εἰς τὸ Ἄσυλον Τέχνης ἔκθεσιν Θεοτοκοπούλου. Καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν, ὅπως ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ ποὺ διωργάνωσεν ἕως σήμερον τὸ Ἄσυλον Τέχνης καὶ δικαίως προκαλεῖ ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ μας.

Ἡ Πανελλήνιος ἔκθεσις

Ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα ἡ κίνησις γύρω ἀπὸ τὴν Πανελλήνιον Ἔκθεσιν τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, λεωφόρος Ἀμαλίας 10. Τὸ κοινὸν ἐπισκέπτεται τὴν ἔκθεσιν ἀθρόον καθημερινῶς παρακολουθοῦν μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ὄντως ἀξιόλογον δημιουργικὴν ἐργασίαν τῶν καλλιτεχνῶν μας.

«Οἱ φίλοι τῆς Ἀκτῆς»

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν γνωστὸν σύνδεσμον «Οἱ φίλοι τῆς ἀκτῆς», ἐξελέγη πρόεδρος ὁ πολιτευτὴς Σπετσῶν ἐφοπλιστὴς κ. Δασκαλάκης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γούτελε, γενικ. γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Ποταμιάνος, ἔφορος ὁ κ. Κ. Ραμανίδης, ταμίας ὁ κ. Ν. Ἀνδρεόπουλος καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Ν. Λάσκαρης, Π. Παπανικολάου, Α. Ἀβδάλης καὶ Κ. Φαλτάϊτς. Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Α. Ζάππα, Α. Βασιλοπούλου καὶ Ν. Δημητρίου.

Δίαν προσεχῶς ὁ σύνδεσμος τῶν «Φίλων τῆς Ἀκτῆς» διοργανώνει σειρὰν διαλέξεων σχετικῶν μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φύσιν τῶν ἀκτῶν μας μὲ ὁμιλητὰς γνωστοὺς καλλιτέχνας, λογίους καὶ ἐπιστήμονας.

Τὸ Κοινωνικὸν Εὐαγγέλιον τοῦ
ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΩ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΠΟΥ ΓΕΛΑ
L' homme qui rit
μὲ τὸν τραγῳδὸν
ΚΟΝΡΑΔ ΦΑΪΤ
καὶ τὴν ΜΑΙΡΗ ΦΙΛΜΠΙΝ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ
ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΡΕΚΛΑΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Δημήτριος Α. Σούλης - Μαρία Χ. Χρηστίδου, ἠρραβωνίσθησαν.

Πένθη

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφὴν καὶ μάμμην
ΜΑΡΙΑΝ Δ. ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν.
Ἀθῆναι τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1929
Τὰ τέκνα Οἱ ἀδελφοί

Νέοι ἐπιστήμονες

Ἡ Δὶς Φλώρα Μαζαροῦ δοῦσα τὰς ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς, ἔλαβε τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς.
Ε. Κ.

Ἀφίξεις

Ἐπέστρεψεν ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ὁ κ. Θ. Λυμπερόπουλος, κομίσας πλουσίαν συλλογὴν ἀπὸ γάντια νουβωτὲ διὰ τὸ κατάστημά του GANTERIE NOUVELLE, ὁδὸς Σταδίου 52 β (Μέγαρον Ἀρσακείου).

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΝ
Δημοσιογράφον
Διευθυντὴν «Κωνσταντινουπόλεως» θανόντα αἰφνιδίως, κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν 27 Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἡ σύζυγος: Μαριάνθη. Τὰ τέκνα: Ἑλένη, Γεώργιος, Ρωμύλος. Οἱ ἀδελφοί: Νικόλ. Γ. Μακρίδης, ἰατρός, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, Φανὴ Κ. Βαλσαμάκη, Ἑλένη Ι. Κοζαδινοῦ, Ἀλέκος Τσελλέντης μετὰ τῆς συζύγου του, Πέτρος Τσελλέντης, δικηγόρος, Ἰω. Κοζαδινός, Κωνστ. Βαλσαμάκης. Οἱ συγγενεῖς.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ 11 Π. Μ.
ΤΟ
ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΟΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΗΧΗΤΙΚΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
Μὲ ἐγκατάστασι
ΟΥΕΣΤΕΡ ΕΛΕΚΤΡΙΚ
ΚΟΣΜΟΧΑΛΑΣΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΝ
Ὁ βιρτουόζος πιανίστας
ΛΕΒΙΝΣΚΥ
Ἐκτελεῖ τὴν 6ην ραψῳδίαν
τοῦ ΛΙΣΤ
ΧΑΒΑ-Ι-ΑΝΙΚΕΣ ΚΙΘΑΡΕΣ
ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ
τῆς ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ
μὲ τὰ παθητικά τραγούδια
τους.
Ὁ ΒΡΥΧΗΘΜΟΣ
τοῦ ΛΕΟΝΤΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΖΟΥΓΚΛΑΣ
Πολλὰ ἐπίκαιρα ὁμιλοῦντα
τῆς Φὸξ-Φίλμ.
ΚΑΙ
Η ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΦΟΞ
ΦΟΛΙΣ
59 ταμπλῶ 250 ἠθοποιοί
30 χοροί 20 τραγούδια
500 κοστούμια
ΤΙΜΑΙ ΘΕΣΕΩΝ
Πλατεῖα δρ. 30 ἐξώστης δρ. 20
ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ 10 Μ. Μ.
Μὲ θέσεις ἠριθμημένας
Πλατεῖα δρ. 40 ἐξώστης δρ. 20

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΑΥΡΙΟΝ
Ἡ μεγαλυτέρα Παγκόσμιος εὐτυχία
ΦΙΛΩ
ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΑΣ
MADAME
μὲ τὸν
ΧΑΡΡΥ ΛΙΤΚΕ
Τὸ γνωστότατο τραγοῦδι—ΦΙΛΩ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΑΣ—θὰ τραγουδήσῃ συνοδεία εἰδικῆς ὀρχήστρας ὁ diseur κ. SYRANO
ΤΑ ΔΙΑΡΚΗ ΔΕΝ ΘΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ

Τὰ «Θεσσαλικὰ Χρονικὰ»

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ λαογραφικὴ Ἑταιρία τῶν Θεσσαλῶν, ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς διανοουμένους ζητοῦσα νὰ συμβάλουν ὅλοι εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ α' τεύχους τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν». Τὸ τεῦχος αὐτὸ θὰ ἐκδοθῇ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος, θὰ εἶνε δὲ ἀφιερωμένον εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Θεσσαλίας εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα. Ἡ ὕλη δέον ν' ἀποσταλῇ συντομώτατα εἰς τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ περιοδικοῦ «Μέγαρον Κοσμαδοπούλου 3ον πάτωμα ἀριθ. 33).

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Μὲ 169 ἐπιβάτας!

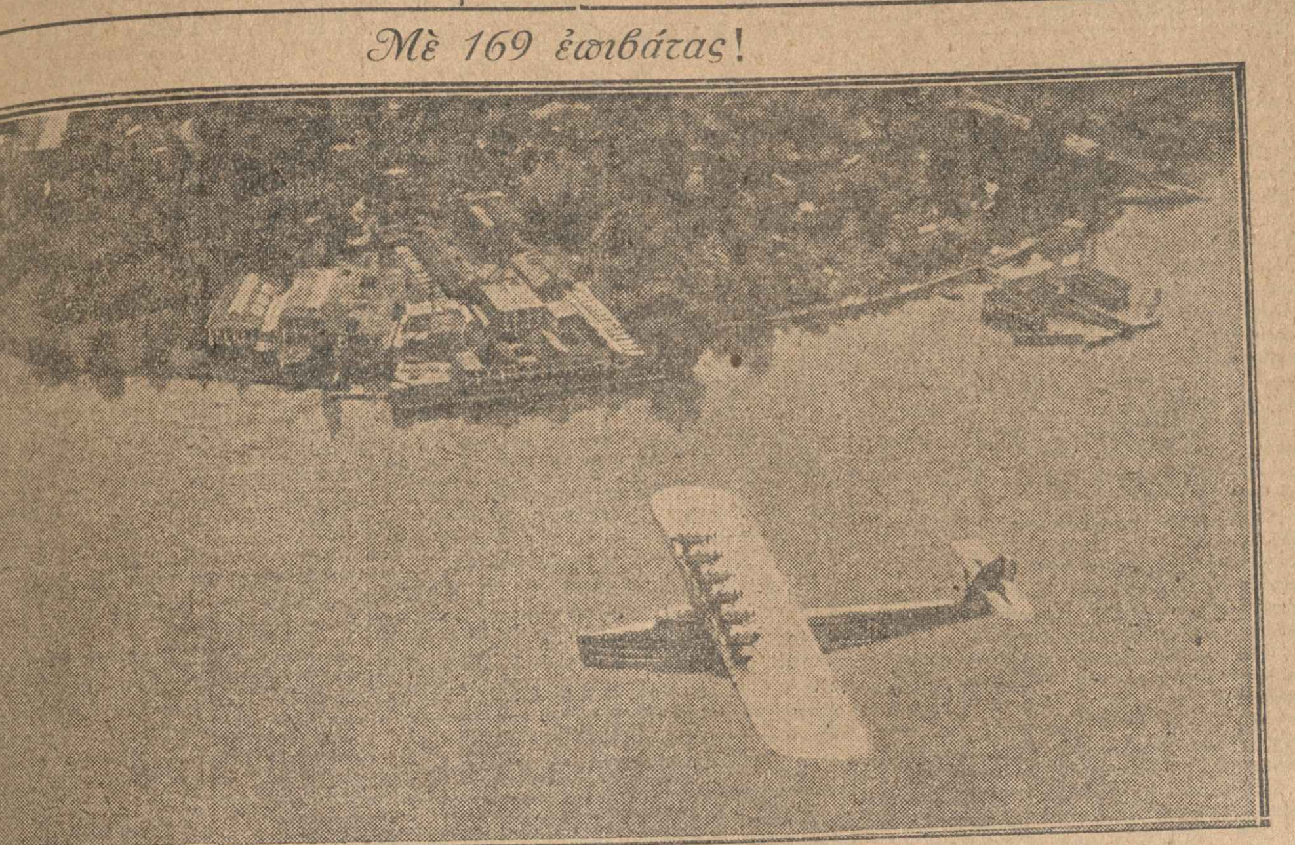

Πρὸ ἡμερῶν τὸ «Do. X», τὸ τεράστιον γερμανικὸν ἱπτάμενον πλοῖον μὲ 12 ἕλικας, ἐξετέλεσε μίαν ὑπέροχον πτῆσιν ὑπεράνω τῆς Κωνσταντίας λίμνης μὲ 169 ἐπιβάτας. Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἀερόπλοιον ἢ ἀεροπλάνον μετέφερε τόσον κόσμον.

Ἡ ἐπέτειος τοῦ Τραφαλγὰρ

Καὶ εφέτος, ὅπως κάθε χρόνον, κατὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῆς ναυμαχίας τοῦ Τραφαλγάρ, διεξήχθη ἡ συνήθης τελετὴ ἐπὶ τῆς διατηρουμένης ναυαρχίδος τοῦ Νέλσωνος «Βίκτωρυ». Στέφανος ἀπετέθη εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔπεσεν ὁ μέγας ναύαρχος.

Γερμανικὰ πολεμικὰ

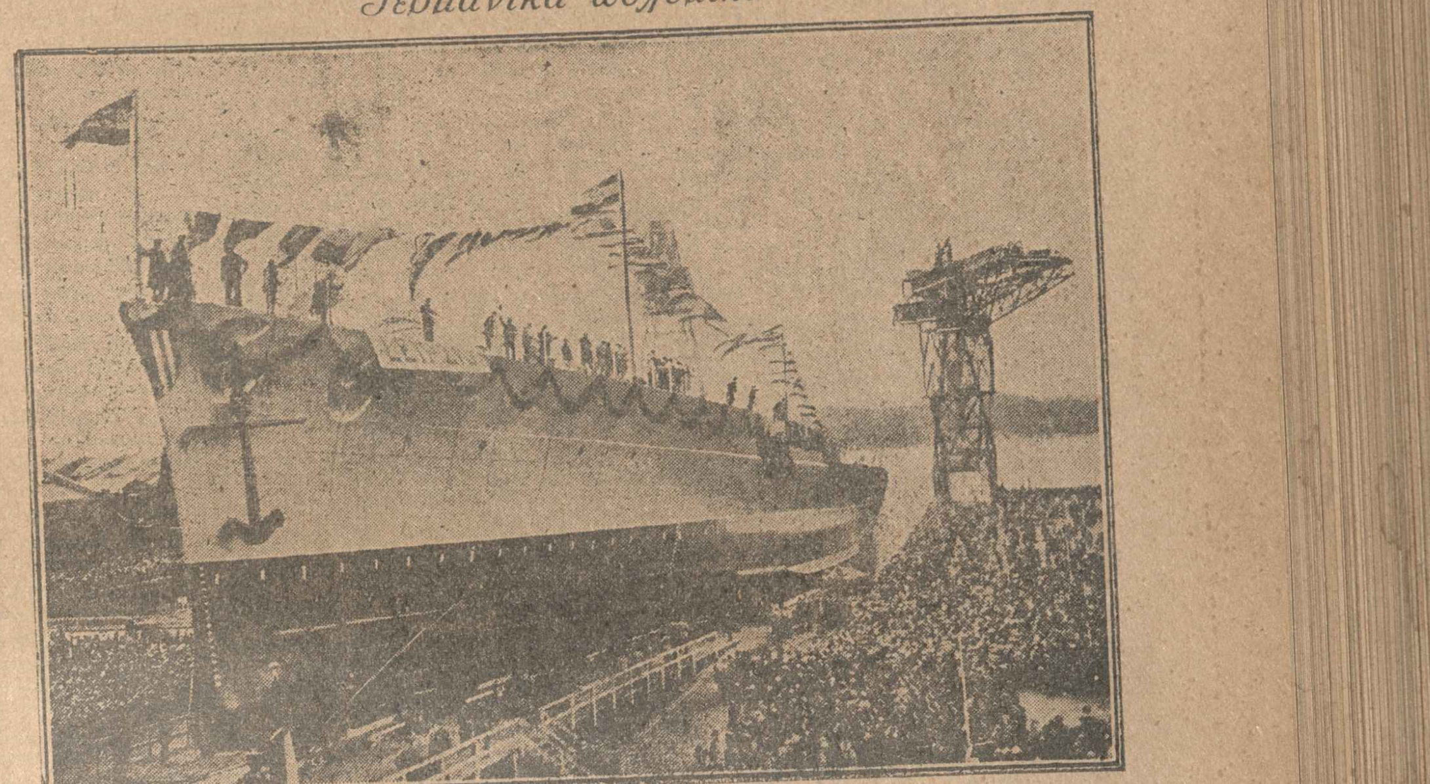

Ἐνώπιον μεγάλου πλήθους ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν ἡ καθέλκυσις τῆς «Λειψίας», τοῦ νέου γερμανικοῦ καταδρομικοῦ, εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Βιλελμσάφεν. Ἔχει ἐκτόπισμα 6.000 τόννων καὶ εἶνε τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ τὸ «Ἔμδεν». Τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν νέων γερμανικῶν καταδρομικῶν εἶνε ὅτι συνδυάζουν ταχύτητα ἀντιτορπιλλικῶν καὶ μαχητικότητα θωρηκτῶν.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΕΦΕΤΩΝ κ. ΓΕΡΑΚΑΡΗ

Β'.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ μου τῆς χθὲς ἐνεφάνισα πῶς καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἐνεργοῦνται αἱ τακτικαὶ ἀνακρίσεις, ὥστε ἀναγκαία αὐτῶν συνέπεια νὰ εἶναι, τῇ βοηθείᾳ πάντοτε καὶ τῶν δικονομικῶν ὑπὲρ τῶν διωκομένων εὐεργετημάτων, ἡ ἐξασφάλισις τῆς πλήρους σχεδὸν ἀτιμωρησίας τῶν σοβαρᾶς μορφῆς ἀδικημάτων, ἥτις ἐξ ὅσων θὰ εἴπω αὐτόφωρος θὰ προβάλλῃ.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

Πρὸ τούτου ὅμως θὰ δείξω, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ πάλιν στατιστικῆς, ὁποίας τινὰς ὑφίστανται ἐν ἀντιθέσει ταλαιπωρίας καὶ καταστροφὰς ἀθῷοι ἐντελῶς ἢ ἐλαφρῶς ἁμαρτήσαντες πολῖται χάρις εἰς τὴν μαρτυρουμένην παρὰ τῶν εἰσαγγελικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ἀρχῶν χαρακτηριστικὴν περιφρόνησιν πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὰ περιουσιακὰ δίκαια καὶ συμφέροντα τῶν ὑπὸ δικαστικὴν αὐτῶν κρίσιν τιθεμένων ἰδιωτῶν καὶ ὧν τόσον πολυτίμων ἀγαθῶν ἐτάχθησαν νόμῳ οἱ πιστοὶ καὶ ἄγρυπνοι θεματοφύλακες.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους προεφυλακίσθησαν καθ' ὅλον τὸ Κράτος 9760 ἄτομα. Ἐκ τούτων παρέμειναν ἐν προφυλακίσει, ἀναβληθείσης τῆς περὶ τῆς τύχης αὐτῶν ὁριστικῆς κρίσεως διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἄτομα 2582. Ἐκ τῶν 7178, ὧν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἡ τύχη ἐκρίθη ὁριστικῶς, τὰ 2631 ἄτομα ἀνεγνωρίσθη διὰ βουλευμάτων ὅτι κακῶς προεφυλακίσθησαν, ἐνῷ πάλιν 1757 ἐκ τούτων ἠθωώθησαν, κριθείσης νόμῳ καὶ πράγματι ἀβασίμου τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας.

Εἰδικῶς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν προεφυλακίσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 2978 ἄτομα. Ἐκ τούτων διὰ τὰ 1107 ἀφέθη νὰ κριθῇ ἡ τύχη εἰς τὸν ἐπόμενον ἐνιαυτόν. Ἐκ τῶν προφυλακισθέντων 1871 οἱ 683 ἀνεγνωρίσθη δικαστικῶς καὶ διὰ βουλευμάτων ὅτι κακῶς προεφυλακίσθησαν, ἐξ ὧν πάλιν οἱ 298 ἠθωώθησαν τῆς ἀποδοθείσης αὐτοῖς κατηγορίας.

Ἐπὶ πόσον χρόνον διήρκεσεν ἡ προφυλάκισις τῶν παρανόμως καὶ ἐκ τῆς ἐπιπολαίας ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων προφυλακισθέντων 2631 ἀτόμων, εἶναι ἄγνωστον, διότι ἡ στατιστικὴ περιορίζεται νὰ παράσχῃ ἡμῖν πληροφορίας ὅτι διὰ τὰ ἐκ τούτων 1355 ἄτομα διήρκεσεν αὕτη ὑπὲρ τέσσαρας μῆνας. Τὸν πέραν ταύτης χρόνον ἀφίνει ἀνερεύνητον ὅλως.

Καὶ οἱ 2631 παρανόμως προφυλακισθέντες οὗτοι Ἕλληνες πολῖται περιήχθησαν δέσμιοι ἀνὰ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα, κατὰ τὴν κρατοῦσαν τακτικήν, ἐδοκίμασαν τὸ ὄνειδος τῆς λήψεως τῶν ἀποτυπωμάτων των— τελευταῖον νομοθετικὸν μέτρον ἰσχῦον διὰ πάντα σχεδὸν συλλαμβανόμενον— εἶδον τὴν τιμήν των κηλιδωθεῖσαν, τὴν πίστιν των κλονισθεῖσαν, πολλοὶ δ' ἴσως καὶ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν καταστροφὴν συντελεσθεῖσαν.

ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ

Καὶ αἱ ἀλγειναὶ αὗται καὶ ἄλλαι ἀκόμη ἀναλόγου πάντοτε φύσεως συνέπειαι ὀφείλονται μὲν καὶ εἰς τὴν μετὰ περισσῆς ἀδιαφορίας ἐπιτέλεσιν τῶν διωκτικῶν καθηκόντων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἰδιαίτατα ὅμως εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐκείνων προσόντων, ἅτινα εἰσὶν ἀναπόσπαστα διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἄσκησιν τῶν τόσον ἄλλως δυσχερῶν ἀνακριτικῶν ἔργων.

«Ὁ ἀνακριτὴς —λέγει ὁ πολὺ Hans Gross— ἔχει ἀνάγκην νεανικῆς ρώμης, ἀγρύπνου δραστηριότητος, ἀκλονήτου ὑγιείας, εὐρυτάτων γνώσεων τόσον τοῦ ποινικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἑτοίμων πάντοτε ἐν τῇ μνήμῃ του. Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἐνεργῇ μετὰ δεξιότητος, νὰ ἔχῃ ὀξύνοιαν, εὐστροφίαν εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ τέλος ὀφείλει εἰς τινας περιπτώσεις νὰ ἔχῃ θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ριψοκινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ὑγιείαν του καὶ τὴν ζωήν του ὅταν πρόκειται περὶ ἐπικινδύνων ἐγκληματιῶν ἢ ὑφίσταται ἀνάγκη ἐπιχειρήσεως ἐπιμόχθων ταξειδίων. Πρὸς τούτοις ὀφείλει νὰ λύῃ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως νὰ εἶναι γλωσσομαθής, νὰ γνωρίζῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἰατρὸς δύναται νὰ τῷ εἴπῃ καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὐτὸς οὗτος δύναται νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ κρατῇ θεμελιώδης κανὼν ὅπως μὴ διορίζωνται ἀνακριταὶ ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐκτὸς τῶν ἄλλων σωματικῶν προσόντων των, εἶναι κάτοχοι ἀληθοῦς καὶ εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ γνωρίζουσι τὸν κόσμον καὶ τὴν κοινωνίαν, ἐκεῖνοι οἵτινες ἐμελέτησαν τὴν ζωὴν καὶ ἀπέκτησαν πολλαπλᾶς γνώσεις, ἐκεῖνοι, τέλος, οἵτινες εἶναι ἕτοιμοι νὰ θέσωσι μεθ' ὅλης τῆς δραστηριότητός των εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Πολιτείας τὰς γνώσεις των ταύτας, τὰς ὁποίας τόσον ἐπιμόχθως ἀπέκτησαν.

Παρ' ἡμῖν, ἀντὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀναζητήσεως παρὰ τῷ διοριζομένῳ ἑκάστοτε ἀνακριτῇ οὐχὶ βεβαίως τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀξιουμένων καὶ δυσχερῶς δυναμένων νὰ ἐξευρεθῶσι ὡς ἀνωτέρω προσόντων, ἀλλὰ τοὐλάχιστον τῶν ὡς στοιχειωδῶν δυναμένων νὰ κριθῶσι, φαίνεται ὡσεὶ μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐπιμελείας ἀνερευνωμένη ἡ πλήρης ἀνυπαρξία τούτων, ὡς νὰ ἐπεζητεῖτο ἡ ἐντελὴς ἀχρήστευσις τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου.

Μετὰ μίαν ἰσχυρὰν διελκυστίνδα μεταξὺ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέως ἐν τοῖς διορισμοῖς τῶν ἀνακριτῶν, ἑκατέρου τούτων ἀξιοῦντος δ' ἑαυτὸν τοὺς ἀρτιωτέρους δικαστάς, καὶ καθ' ἣν τὸ γέρας τῆς νίκης κατακτᾷ ὁ Πρόεδρος, διορίζεται ἀνακριτής, κατὰ τὴν κρατήσασαν τακτικήν, ὁ νεανίας μόλις περιβληθεὶς τὴν δικαστικὴν τήβεννον καὶ ἐστερημένος λόγῳ τούτου τῆς τόσον ἀπαραιτήτου δικαστικῆς καὶ κοινωνικῆς πείρας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ τῶν καθηκόντων του ἐπιτέλεσιν —δὲν ὁμιλῶ περὶ εἰδικῶν μελετῶν καὶ τῆς ἐπιβαλλομένης γνώσεως, τῆς ἐγκληματικῆς ψυχολογίας, ἥτις παρ' ἡμῖν εἶναι ὁ μυθολογούμενος φοῖνιξ— ἢ ὥριμος ἀνὴρ μὴ θεωρούμενος ὡς ἀπολύτως ἐπαρκὴς ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης, ὅστις βαρυνθεὶς τὴν ἐν ταύτῃ ἀπασχόλησιν ἐπιζητεῖ μίαν σχετικὴν ἀνάπαυσιν διὰ τοῦ ὡς ἀνακριτοῦ διορισμοῦ του.

Εἶναι εὐχερῶς νοητὸν ὁποίας τινὰς ὑπηρεσίας δύνανται ἢ εἶναι διατεθειμένοι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν ἀρτίαν ἐπιτέλεσιν τῶν βαρέων ἀνακριτικῶν ἔργων καὶ αἱ τρεῖς ὡς ἀνωτέρω κατηγορίαι τῶν ἀνακριτῶν ἢ καὶ ὁ κατὰ πάντα ἀκόμη ἄρτιος, ὅταν μάλιστα πάντες οὗτοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ εἰς τὰς ἀνωτέρας τῆς ἱεραρχίας βαθμίδας ἄνοδός των θὰ ἀρτηθῇ ἐκ μόνης τῆς εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐπιδόσεως καὶ τῆς ἐπιμελεστέρας τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων ἐμφανίσεως, ἣν ἄλλως ἐμφάνισιν τελευταῖα εὐμέθοδα βοηθήματα κατέστησαν ἔργον ἄκοπον ὅλως. Ὀξύτης πνεύματος, μόρφωσις ἀνακριτική, ἐπιμέλεια ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων, ὅσον δήποτε ἐπιτυχὴς δράσις, οὐδαμῶς εἶναι κεκλημένα νὰ ἐπηρεάσωσιν εὐνοϊκῶς τὰς κρίσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν αὐτοῦ ἐν ταῖς περὶ προαγωγῶν ἀποφάσεσί του. Τοὐναντίον μάλιστα μιᾶς ἀδικαιολογήτου δυσμενείας γίνεται πρόξενος ἡ ἐπὶ μακρὸν ὁπωσδήποτε χρόνον παραμονή τινος ὡς ἀνακριτοῦ, ἑρμηνευομένη ὡς ἐγκατάλειψις τῶν κυρίως δικαστικῶν ἔργων.

Καὶ εἰς τὰ αἴτια ταῦτα καὶ ἄλλα τινὰ ἀκόμη ἀποκαλυπτόμενα ἐξ ὅσων ἐλέχθησαν καὶ μέλλουσι νὰ λεχθῶσιν, ὀφείλεται ἡ οἰκτρὰ καθόλου λειτουργία τῆς τακτικῆς ἀνακρίσεως, οἵαν ἀνωτέρω τὴν ἐνεφάνισα, ἥτις τοιαύτη οὖσα ἄγει εὐθὺ εἰς τὴν πλήρη σχεδὸν ἀτιμωρησίαν τῶν σοβαρᾶς μορφῆς ἀδικημάτων καὶ ἡ ὁποία ἐπὶ πλέον ἀκόμη καθιστᾷ οὐ μόνον ἀνωφελῆ τὴν δικαίως ἀναγνωριζομένην ἐντιμότητα τῶν δικαστῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ γεννᾷ δεδικαιολογημένως ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τῇ ἀνικάνῳ εὐλόγως νὰ ἀναζητήσῃ καὶ ἀνεύρῃ τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ἀνακριτικῆς ἀθλιότητος καὶ ἀναγκαία πάντων τούτων συνέπεια ἡ μείωσις μέχρι πλήρους ἐξαφανίσεως τῆς ἐπὶ τὴν καθόλου δικαιοσύνην πίστεως, ἥτις ἔνθεος πρέπει νὰ διατηρῆται.

Εἷς μόνον ὑπάρχει τρόπος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς λειτουργίας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης τῆς ἀποτελούσης τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς πολιτειακῆς εὐρυθμίας καὶ τάξεως, ὁ χωρισμὸς αὐτῆς ἀπὸ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης, χωρισμὸς ὅστις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν ἀνακριτῶν καὶ ποινικῶν ἐν γένει δικαστῶν μεταξὺ τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσιν ἢ θέλουσι νὰ ἀποκτήσωσι τὰ πρὸς ἐπιτυχῆ ἄσκησιν τοῦ βαρυτάτου ἀνακριτικοῦ ἔργου ἀπαιτούμενα πολλαπλᾶ προσόντα καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων νὰ προέχῃ ἡ γνῶσις τῆς ἐγκληματικῆς κοινωνιολογίας καὶ τῆς δικαστικῆς ψυχολογίας, ἡ διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλως πανεπιστημιακὴ ἕδρα εἶναι ἀπαραίτητον ὅσον τάχιον νὰ συσταθῇ. Καὶ ἀπὸ προσόντων τούτων τὴν ὕπαρξιν ἢ τὴν μελλοντικὴν αὐτῶν ἀπόκτησιν, τὴν πρὸς τὸ ἀσκούμενον ἔργον ἀγάπην καὶ τὴν ἐπιτυχῆ αὐτοῦ ἄσκησιν, θὰ ἀρτηθῇ ἡ κατάκτησις τῶν ἀνωτέρων τῆς ἱεραρχίας βαθμίδων ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε σταδιοδρομίᾳ. Οἱαδήποτε ἄλλη νομοθετικὴ πρόνοια πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων θὰ ἀποτελέσῃ ἄσκοπον προχειρολογίαν.

Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

6ον

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ

Ὁ Βύρων ἀνεκάλυψεν εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς μίαν ἀτελείωτον εὐτυχίαν εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ἀνθρώπου. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ἄμπερντην ἐρωτεύθηκε τὴν ἐξαδέλφην του Μαίρυ Ντώφ, ἕνα κοριτσάκι μὲ καστανὰ μάτια καὶ καστανὰ μαλλιά. Ἐθαύμαζε τὰ χαρακτηριστικά της· δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ τίποτε ὡραιότερον. Τοῦ ἤρεσε νὰ πηγαίνῃ μαζί της περίπατο, νὰ κάθεται δίπλα της καὶ νὰ τὴν χαϊδεύῃ ἁπαλά. Δὲν ἐσκέπτετο πλέον τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ πρόσωπο καὶ τὰ φορέματα τῆς ἐξαδέλφης του· δὲν ἐκοιμᾶτο πλέον· δὲν ὡμιλοῦσε πλέον παρὰ διὰ τὴν Μαίρην Ντώφ. Ὅταν δὲν ἦτο μαζί της, ἐβασάνιζε τὴν μητέρα του νὰ γράφῃ τῆς ἐξαδέλφης του νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἔρως ἔδιδε τόσην δύναμιν εἰς τὸ παιδὶ αὐτό, ὥστε, θέλοντας καὶ μή, ἡ Αἰκατερίνη Μπάϋρον, σηκώνουσα τοὺς ὤμους της, ἐγίνετο ἡ γραμματεὺς τοῦ υἱοῦ της.

Ἆ! Πόσον ἦτο ἐρωτευμένος καὶ δειλός. Ὅταν ἐσκέπτετο τὸ ἐλαττωματικὸν πόδι του, τὸ πηδηκτὸ περπάτημά του, ᾐσθάνετο ἐντροπήν, διότι ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ἦτο ἀστεῖος. Θὰ ἤθελε νὰ κρυφθῇ, νὰ ἐξαφανισθῇ. Αἰσθηματικός, ὀνειροπόλος, ἐγίνετο αἰφνιδίως, χωρὶς κανένα φανερὸν λόγον, ἄγριος. Κάποτε, ὕστερα ἀπὸ μίαν μεγάλην σιωπήν, ἔκαμνε κάποιαν βιαίαν χειρονομίαν, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ἀνεξήγητος. Μίαν ἡμέραν, εἰς τὸ τραπέζι, ἥρπασε τὸ μαχαίρι καὶ τὸ ἐστήριξε μὲ τόσην δύναμιν εἰς τὸ στῆθός του, ποῦ ἡ μητέρα του παρ' ὀλίγον νὰ ἐλιποθύμει. Τὰς ἀφορμὰς τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ μαντεύσῃ κανείς, ἐπειδὴ ὁ νεαρὸς Βύρων εἶχε ἕνα μνησίκακον μνημονικὸν καὶ διετήρει ἐπὶ πολὺν χρόνον τοὺς θυμούς του. Ἡ ἀφετηρία ἑνὸς τέτοιου ξεσπάσματος θυμοῦ ἦταν συχνὰ κάποιο παλαιὸν γεγονός, ποῦ εἶχε συμβῆ πρὸ πολλῶν ἑβδομάδων.

Ὅταν ἦτο δέκα ἐτῶν, τῷ 1798, ἔφθασε μίαν ἡμέραν ἡ εἴδησις ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ Νιούστηντ ἀπέθανεν. Ὁ κακὸς λόρδος ἐγκατέλειψε τὸν κόσμον τοῦτον. Διὰ ποίαν γωνίαν τῆς Κολάσεως; Ὁ μικρὸς Γεώργιος Γκόρντον Μπάϋρον ἐγίνετο ἕκτος λόρδος Μπάϋρον. Ὅταν ἔφθασεν ἡ εἴδησις, ἦτο εἰς τὸ σχολεῖον. Ὁ διδάσκαλος, εἰδοποιηθεὶς ἀναμφιβόλως ὑπὸ τῆς κυρίας Μπάϋρον, τὸν ἐκάλεσεν ἰδιαιτέρως, τοῦ προσέφερε γλυκίσματα, κρασὶ καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι τοῦ ἀγαπητοῦ πάππου του ἀποθανόντος, εἶχε γίνει λόρδος. Τὸ κρασί, τὰ μπισκότα καὶ ὁ πλήρης σεβασμοῦ τόνος τοῦ διδασκάλου του, τοῦ ἐνέπνευσαν μίαν ἐξαιρετικὰ μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς νέας ἰδιότητός του. Τὸ βράδυ, ὅταν ἐπέστρεψε σπίτι, ἔτρεξεν εἰς τὸν καθρέπτην καὶ ἠρώτησε τὴν μητέρα του ἐὰν ἔβλεπεν ἐπάνω του καμμίαν διαφοράν, διότι αὐτὸς τοὐλάχιστον δὲν ἔβλεπε τίποτε ἀπολύτως. Τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης, εἰς τὸ σχολεῖον, ὑπὸ τὴν καλαμένιαν στέγην, ὅταν ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος τῶν μαθητῶν, ὁ διδάσκαλος, ἀφοῦ τὸν ἐκύτταξε, δὲν τὸν ὠνόμασεν ἁπλῶς «Μπάϋρον», ἀλλὰ «λόρδον Μπάϋρον». Ὁ Βύρων δὲν ἠδυνήθη ν' ἀρθρώσῃ τὴν λέξιν «παρών» καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

Ἔπρεπε τώρα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἄμπερντην διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν κληρονομίαν του καὶ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1798 ἡ κυρία Μπάϋρον, ὁ υἱός της καὶ ἡ Μαίη Γκράιη ἀνεχώρουν διὰ τὸ Νιούστηντ. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐπώλησε τὰ ἔπιπλά της· τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως τῶν ἐπίπλων τῆς μητρὸς τοῦ νεαροῦ Βύρωνος ἀνῆλθεν εἰς ἑβδομήκοντα τέσσαρας λίρας, δεκαοκτὼ σελλίνια καὶ ἑπτὰ πέννας.

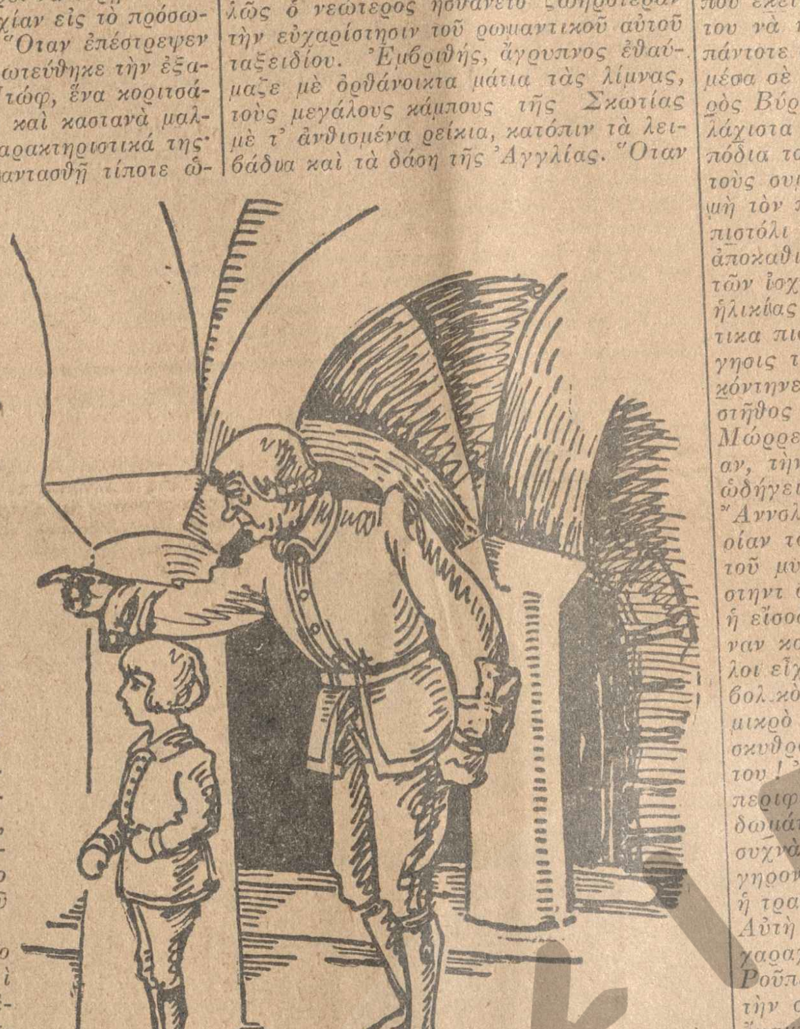

Ἤκουε τὸν γέρο ὑπηρέτην καὶ περιεφέρετο μαζί του εἰς τὰ δωμάτια...

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Ἀπὸ τοὺς τρεῖς ταξειδιώτας, ἀσφαλῶς ὁ νεώτερος ᾐσθάνετο ζωηροτέραν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ρωμαντικοῦ αὐτοῦ ταξειδίου. Ἐμβριθής, ἄγρυπνος ἐθαύμαζε μὲ ὀρθάνοικτα μάτια τὰς λίμνας, τοὺς μεγάλους κάμπους τῆς Σκωτίας μὲ τ' ἀνθισμένα ρείκια, κατόπιν τὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση τῆς Ἀγγλίας. Ὅταν ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὸ Λοχλῆβεν, ἡ κυρία Μπάϋρον ἀφηγήθη εἰς τὸν υἱόν της τὴν ἱστορίαν τῆς δραπετεύσεως τῆς βασιλίσσης Μαίρης καὶ τοῦ ὑπέμνησεν ὅτι καὶ αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῶν Στούαρτ. Ὥστε ἦτο λόρδος Βύρων καὶ ἐπήγαινε διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων του; Ὅλη αὐτὴ ἡ περιπέτεια τοῦ ἐφαίνετο τόσον ἐκπληκτική, ὅσον καὶ αἱ περιπέτειαι τῶν «Χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν».

Εἰς ἀπόστασιν μερικῶν μιλλίων ἀπὸ τοῦ Νόττιγκαμ, ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς τὸ δάσος τοῦ Σέρουντ. Ἕνας φράκτης ἐσταμάτησε τοὺς ταξειδιώτας· ἦτο τὸ φυλακεῖον τοῦ Νιούστηντ. Ἐκεῖ ἐμπρός των ὑψώνετο μία τεραστία δρῦς, ἡ ὁποία εἶχε γλυτώσει ἀπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ κακοῦ λόρδου χάρις εἰς τοὺς εὐφυεῖς γείτονας. Δεξιά των εὑρίσκετο ἕνα κιγκλίδωμα· ἦτον ἡ εἴσοδος τοῦ πάρκου. Ἡ κυρία Μπάϋρον, προσποιουμένη ὅτι ἀγνοεῖ ποῦ εὑρίσκετο, καὶ θριαμβεύουσα μέσα στὴν καρδιά της, ἠρώτησε τὴν γυναῖκα τοῦ φυλακείου εἰς ποῖον ἀνῆκεν ὁ πύργος. Ἡ γυναῖκα ἀπήντησεν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πύργου λόρδος Μπάϋρον μόλις εἶχε πεθάνει.

—Καὶ ποῖος εἶναι ὁ κληρονόμος;

—Λένε πῶς εἶναι κάποιο ἀγοράκι ποῦ μένει εἰς τὸ Ἄμπερντην.

—Αἴ, νάτο καὶ ἂς ἔχῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ! εἶπεν ἡ Μαίη Γκράιη καὶ ἐφίλησε τὸν νεαρὸν λόρδον, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά της.

Ἡ ἅμαξα ἐπέρασεν ἀνάμεσα ἀπὸ λόχμας καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα δάσος πεύκων καὶ ἔξαφνα, εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ἡ λεωφόρος ἐσχημάτιζε μίαν καμπήν, οἱ ταξειδιῶται ἀνεκάλυψαν τὸ Νιούστηντ. Εἰς τὰς ὄχθας μιᾶς μεγάλης λίμνης μισοσκεπασμένης ἀπὸ καλάμια, ὑψώνετο ὁ ὡραῖος γοτθικὸς ὄγκος τοῦ μοναστηρίου, γκρίζος μέσα εἰς ἕνα γκρίζον οὐρανόν, ἥσυχος, ἐπιβλητικός. Καθὼς ὅλα τὰ παιδιά, ποῦ εἶναι προικισμένα μὲ ζωηρὰν φαντασίαν, ὁ Βύρων εἶχε πλάσει ἤδη μέσα στὰ ὄνειρά του τὸν πύργον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ηὔχετο νὰ ζήσῃ. Τὸ Νιούστηντ ὅμως ἦτο ὡραιότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ὄνειρά του.

Αἱ γυναῖκες κατῆλθον ἀπὸ τὴν ἅμαξαν, ὁ γέρων ὑπηρέτης Τζόε Μώρρεϋ ἐπλησίασε καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ σπιτιοῦ ἤρχισε. Τὰ ταβάνια, οἱ τοῖχοι, τὰ πατώματα εἶχαν χρόνια ὁλόκληρα νὰ ἐπισκευασθοῦν. Ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ ἀκαθαρσία ἦσαν ἀπίστευτοι. Διὰ νὰ δικαιολογηθοῦν, οἱ ὑπηρέται ἤρχισαν νὰ διηγοῦνται τὶς τρέλλες τοῦ γέρου λόρδου. Τὸ παιδὶ εἶχε τεντωμένα τ' αὐτιά του ἀκούων τὰς ἀφηγήσεις τῶν ὑπηρετῶν περὶ τῆς περιέργου ζωῆς τοῦ μισανθρώπου ἐκείνου γέροντος καὶ ἔνοιωθε μέσα του νὰ ἠχοῦν χορδαὶ ἄγνωστοι. «Εἶχε πάντοτε ὅπλα ἐπάνω του καὶ ἕνα πιστόλι μέσα σὲ κάθε τσέπη του...» Πῶς ὁ νεαρὸς Βύρων τὸ ἐκαταλάβαινεν αὐτό! Ἐλάχιστα εὐσταθὴς μὲ τὰ ἐλαττωματικὰ πόδια του, πόσες φορές, μαλώνοντας μὲ τοὺς συμμαθητάς του, δὲν εἶχε φοβηθῇ μὴ τὸν προδώσῃ τὸ σῶμά του. Ἀλλὰ τὸ πιστόλι ἦτο τὸ ὅπλον του, τὸ ὅπλον ποῦ ἀποκαθιστοῦσε τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν ὑπάρξεων καὶ αὐτοῦ. Ἀπὸ ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν εἶχε καὶ αὐτὸς ψεύτικα πιστόλια στὶς τσέπες του. Ἡ ἀφήγησις τῆς μονομαχίας Τσάουορθ... «Ἐκόντηνε τὸ ξίφος του, μπηγοντάς το στὸ στῆθος του...» Ναί, ἦτο σωστό. Ὁ γέρο-Μώρρεϋ τοῦ ἔδειξε τὴν μεγάλην ἀλλέαν, τὴν Γαμήλιον Λεωφόρον, ἡ ὁποία ὡδήγει εἰς τὸ σπίτι τῶν Τσάουορθ, στὸ Ἄννσλεϋ. Κατόπιν ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τῶν γρύλλων: «Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μυλόρδου, ἐγκατέλειψαν τὸ Νιούστηντ ὁμαδικῶς· ἦσαν τόσον πολλοί, ποῦ ἡ εἴσοδος ἔγινε μαύρη καὶ τοὺς ἐσκότωναν κατὰ ἑκατοντάδας...» Ναί, οἱ γρύλλοι εἶχαν χάσει τὸν κύριόν των, τὸν διαβολικὸν μάγον ποῦ τοὺς ἐγύμναζε μ' ἕνα μικρὸ ἄχυρο... Πόσον ἦτο ὡραία καὶ σκυθρωπὴ ἡ οἰκογένεια αὐτή, ἡ ἰδική του! Ἀκούων τὸν γέροντα ὑπηρέτην καὶ περιφερόμενος μαζί του εἰς τὰ διάφορα δωμάτια: (Αὐτὸ ἐδῶ ἦτο στοιχειωμένο· συχνὰ εἶχε νὰ συναντήσουν ἕνα καλόγηρον μὲ μαύρη κουκούλα... Ἐδῶ ἦτο ἡ τραπεζαρία των, ἐδῶ ἡ κουζίνα των... Αὐτὴ ἡ κεφαλὴ Σαρακηνοῦ, ποῦ εἶχε χαραχθῇ εἰς τὸν τοῖχον, ἐνθυμίζει τὸν Ροῦπερτ Μπάϋρον, φονευθέντα κατὰ τὴν σταυροφορίαν...) ὁ νεαρὸς Βύρων ἔκαμνε κατοχὴν κάποιας κληρονομίας περισσότερον πραγματικῆς ἀπὸ τὰ σπίτια καὶ τὰ χωράφια, περισσότερον σημαντικῆς ἀπὸ τὰ γκρίζα μάτια καὶ τὰ χαλκόχρωμα μαλλιά: τῆς ἰδέας ὅτι ἕνας ἄνθρωπος γίνεται ἀπὸ τοὺς προγόνους του.

Ο ΒΥΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΤΙΓΚΑΜ

Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς γνωριμίας, ὁ νεαρὸς Βύρων ἀφοσιώνεται εἰς τὸ Νιούστηντ μὲ τὴν ἰδίαν δύναμιν ποῦ εἶχεν ἀφοσιωθῇ ἄλλοτε εἰς τὴν Μαίρην Ντώφ. Μαζὶ μὲ τὸν γέρο-Μώρρεϋ ἐξερευνᾷ τοὺς θολωτοὺς διαδρόμους, τὸ μοναστήρι, τὰς δενδροστοιχίας, τὰ ρυάκια καὶ τὰς πηγάς. Ἐφύτευσεν ἕνα βαλανίδι καὶ εἶπεν ὅτι αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ δρῦς του. Θὰ ἤθελε νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ ποτὲ τὴν μαγικὴν αὐτὴν τοποθεσίαν, ἀλλ' ἡ κυρία Μπάϋρον εἶχε τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκατασταθῇ μέσα εἰς ἕνα ἐρειπωμένο σπίτι. Νὰ ἐνοικιασθῇ τὸ μοναστήριον, ἦτο πρᾶγμα πολὺ δύσκολον. Τὴν περιουσίαν τοῦ Βύρωνος, τοῦ ἀνηλίκου Ἄγγλου εὐπατρίδου, θὰ διεχειρίζετο ἕνα συμβούλιον ἐπιτρόπων· ἡ μητέρα του δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀναλάβῃ ὑπέρογκα ἔξοδα καὶ ἐξ ἄλλου ἡ περιουσία ἐκείνη συνίστατο εἰς κτήματα καὶ ὄχι εἰς ρευστὸν χρῆμα. Μέχρις ὅτου ἐκκαθαρισθοῦν οἱ λογαριασμοί, ἡ κυρία Μπάϋρον, καίτοι μητέρα ἑνὸς μικροῦ εὐπατρίδου, δὲν εἶχε διὰ νὰ ζῇ παρὰ τὰς ἑκατὸν πενήντα λίρας τοῦ εἰσοδήματός της. Προσέλαβεν ὡς διαχειριστὴν τοῦ υἱοῦ της τὸν δικολάβον ἐκεῖνον τοῦ Λονδίνου, τὸν Χάνσον, ὁ ὁποῖος εἶχε φροντίσει ἄλλοτε δι' αὐτήν, ὅταν ἦτο ἔγκυος, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνεχώρησε διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Νόττιγκαμ.

Ἐνοικίασεν ἕνα σπίτι εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς πόλεως, κοντὰ εἰς τὸ κάστρο, εἰς ἕνα δρόμον στενὸν καὶ σκοτεινόν. Τὸ διαμέρισμα, πολὺ μικρό, δὲν ἦτο καθόλου καλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνο, ποῦ εἶχεν ἐγκαταλείψει εἰς τὸ Ἄμπερντην. Τὸ παιδὶ ᾐσθάνθη μίαν μεγάλην ἀπογοήτευσιν· τὸ παλάτι τῶν μαγικῶν παραμυθιῶν ἐκρημνίζετο. Μέσα εἰς τὴν ἄγνωστον ἐκείνην πόλιν ἦτο περισσότερον δυστυχισμένο παρὰ εἰς τὴν Σκωτίαν. Ἡ κυρία Μπάϋρον ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ κάμνῃ συχνὰ ταξεῖδια εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐπειδὴ προσεπάθει νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα ἐπίδομα τοῦ βασιλέως μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ υἱοῦ της. Τὸν ἄφινεν εἰς τὸ Νόττιγκαμ εἰς τὰ χέρια τῆς Μαίη Γκράιη. Ἀλλ' ἡ Μαίη Γκράιη ἦτο ἀναξία τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς. Ὁ Χάνσον, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἀπὸ τὸ Λονδῖνον νὰ ἴδῃ τὸν νεαρὸν λόρδον, τὸν πελάτην του καὶ ἀφωσιώθη ἀμέσως εἰς αὐτόν, ἠρώτησε τοὺς γείτονας καὶ ἠγανάκτησε:

«Σᾶς διαβεβαιῶ, Κυρία —ἔγραφεν εἰς τὴν κυρίαν Μπάϋρον— ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπα ποτὲ εἰς τὸν ἑαυτόν μου νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας σας, ἐὰν δὲν ἔκρινα ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ σᾶς καταγγείλω ὡρισμένας πράξεις τῆς ὑπηρετρίας σας κυρίας Γκράιη... Ὁ ἐντιμότατος μικρὸς φίλος μου, καίτοι διατεθειμένος ν' ἀποκρύψῃ τὰ αἰσθήματά του, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ καταφύγῃ εἰς ἐμὲ διὰ νὰ παραπονεθῇ διὰ τὸν σκληρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸν μεταχειρίζεται... Μοῦ εἶπεν ὅτι τὸν κτυπᾷ ἀδιακόπως καὶ ὅτι τοῦ μωλωπίζει τὸ σῶμα, ὅτι φέρνει μέσα εἰς τὸ σπίτι ἀνθρώπους τῆς τελευταίας ὑποστάθμης, ὅτι ἐξέρχεται ἀργὰ τὴν νύκτα καὶ ὅτι συχνὰ τὸν ἀφίνει νὰ κοιμᾶται μόνος, ὅτι βάζει τοὺς ἁμαξηλάτας μέσα εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ σταματᾷ εἰς τὰ διάφορα καπηλεῖα, ὅπου πίνει μαζί των... Αἰσθάνομαι μεγάλην ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν λόρδον Βύρωνα καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῶ μόνον ὡς δικηγόρος του, ἀλλὰ καὶ ὡς φίλος του. Τὸν παρουσίασα εἰς τὸν λόρδον Γκράντλεϋ καὶ τὸν ἀδελφόν του, τὸν στρατηγὸν Νόρτον, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν καταγοητευμένοι μαζί του, καθὼς ἄλλωστε ὅλος ὁ κόσμος. Θὰ ἐλυπούμην κατάκαρδα ἐὰν ἐξηκολούθουν νὰ βλέπω τὰ ἀνεπτυγμένα αἰσθήματα τοῦ μικροῦ συντρόφου μου ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἀθεμίτους ἀδιακρισίας μιᾶς ὑπηρετρίας. Ἔχει εὐφυΐαν, εὐστροφίαν πνεύματος καὶ μίαν εὐθυκρισίαν σπανίαν δι' ἕνα τόσον μικρὸ παιδί. Εἶναι ἄξιος νὰ συντροφεύῃ ὡρίμους ἀνθρώπους καὶ πρέπει νὰ ἐκλέξῃ κανεὶς μὲ πολλὴν προσοχὴν τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θὰ ζοῦν μαζί του.»

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἀγγλικὴ λογοτεχνία

Τὸ ὄνειρο τοῦ Δημητριάδη

Διήγημα τοῦ Ρόμπερτ Χίτσενς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, καθὼς ἐδειπνούσαμε στὸ ἑστιατόριο, ὡμίλησα στὸ Σάϊκ γιὰ τὸ σημείωμα τοῦ ἐξαδέλφου μου καὶ ἐπρόσθεσα πῶς αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἔμεναν στὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθέων κοντὰ στὸ Καζίνο. (Δὲν ἀνέφερα τὴν κόρη. Δὲν εἶχα κανένα λόγο, ἀλλὰ ἔτσι ἔτυχε νὰ μὴν τὴν ἀναφέρω.)

—Αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ξενοδοχεῖο ὅπου νομίζετε ὅτι μένει ὁ Δημητριάδης; ἐρώτησεν ὁ Σάϊκ.

Τοῦ εἶπα ναί.

—Ἂν πᾶτε αὔριο...

—Θὰ πάω, διέκοψα.

—Ὤ, τότε, ἂν δὲν σᾶς εἶναι βάρος, θὰ μπορούσατε νὰ κάνετε κάτι γιὰ μένα ἐκεῖ μέσα.

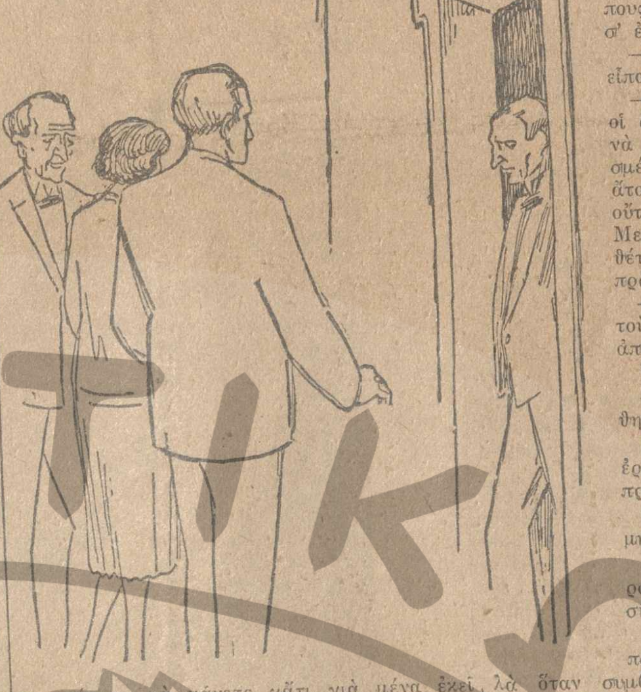

—Βεβαίως. Τί θέλετε; ἐρώτησα.

—Ἂν ὁ Δημητριάδης μένῃ σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο, θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου του πρὸς χάριν μου;

Μὲ ἐσκανδάλισε πολὺ αὐτὴ ἡ ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν φυσικὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ μὴ συσχετίσω μὲ τὴν παράξενη συνομιλία ἡ ὁποία εἶχε λάβει χώραν μεταξὺ τοῦ Δημητριάδη καὶ τοῦ Σάϊκ, ὅταν ὁ πρῶτος διηγήθηκε τὸ ὄνειρό του.

—Βλέπω ὅτι ἀπορεῖτε γιατί ἐνδιαφέρομαι τόσο γιὰ τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου τοῦ Δημητριάδη, ὁπουδήποτε κι' ἂν εἶναι αὐτὸ τὸ δωμάτιο, εἶπεν ὁ Σάϊκ.

—Ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω, ναί.

—Ἒ λοιπόν, αὐτὸ ἔχει κάποια σχέσι μὲ ἐκεῖνο τὸ ὄνειρό του.

—Ἤμουν βέβαιος γι' αὐτό.

Ὁ Σάϊκ ἐξαναγέμισε τὸ ποτῆρι του μὲ κρασὶ Σατὼ Λαφίτ. (Μοῦ εἶχε εἰπῆ στὴν ἀρχὴ τοῦ δείπνου ὅτι δὲν ἠνείχετο νὰ ρίχνῃ στὸ ποτῆρι του κρασὶ πρώτης τάξεως ἕνα γκαρσόνι.)

—Ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία θὰ σᾶς φαίνεται κάπως παράξενη, εἶπε, ἀφοῦ ἐρρούφηξε σιγὰ καὶ ἀπολαυστικὰ τὸ κρασί. Ὄχι ὅμως καὶ σ' ἐμένα, γιατί ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἔχω συνηθίσει ἀρκετὰ φυσικὰ σὲ μιὰ κάποια.... ἂς τὴν εἰποῦμε ἱκανότητα ποῦ κατέχω καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν, φαίνεται, οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι. Δὲν καυχιέμαι πῶς εἶμαι τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις εἶμαι κοινότατος ἄνθρωπος. Ἀλλὰ ἔχω, τοὐλάχιστον τὸ πιστεύω, μιὰ περίεργη ἱκανότητα νὰ βγάζω μυστικὲς πληροφορίες γιὰ ὡρισμένους ἀνθρώπους μὲ τοὺς ὁποίους ἔρχομαι σ' ἐπαφή.

— Μυστικὲς πληροφορίες! εἶπα.

— Ἔτσι τὶς ὀνομάζω. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ μὲ πληροφοροῦν γιὰ ὡρισμένα πράγματα σχετικὰ μὲ τὸ ἄτομό τους, χωρὶς νὰ θέλουν, οὔτε σκοπεύουν νὰ τὸ κάμουν. Μερικὲς φορὲς μάλιστα, ἀντιθέτως πρὸς τὴν πρόθεσί τους, πρὸς τὴν θέλησί τους.

— Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους; ἐρώτησα ἀπότομα.

Ὁ Σάϊκ ἐχαμογέλασε.

— Ὄχι, δὲν εἶσθε, ἀποκρίθηκε.

Πάλι ἀργὰ καὶ προσεκτικὰ ἐρρούφηξε τὸ κρασί του. Κ' ἐπρόσθεσε:

— Ἀλλὰ ὁ φίλος μας ὁ Δημητριάδης, εἶνε.

— Ἐβγάλατε μυστικὲς πληροφορίες περὶ τοῦ Δημητριάδη σήμερα τὸ ἀπόγευμα;

— Πιστεύω, ναί. Αὐτὸ ἀπομένει νὰ ἀποδειχθῇ. Ἀλλὰ ὅταν συμβαίνῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, θέλω νὰ εἰπῶ ὅταν γεννιέται μέσα μου ἡ ἐντύπωσις, ὅπως σήμερα, ὅτι αὐτὸ κι' αὐτὸ συμβαίνει ἢ θὰ συμβῇ, πάντα στὸ βάθος τῆς ἐντυπώσεως ὑπάρχει ἀλήθεια, ὄχι πλάνη.

—Εἴπατε «θὰ συμβῇ». Ἰσχυρίζεσθε πῶς εἶσθε ἱκανὸς νὰ μαντεύσετε τὸ μέλλον;

—Νὰ σᾶς πῶ, δὲν μοῦ πολυαρέσει νὰ περιαυτολογῶ, εἶπεν ὁ Σάϊκ, μᾶλλον σαρδωνικά. Ἀλλά, ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἐνδιαφέρεσθε, σᾶς δίδω μιὰ γενικὴ ἰδέα περὶ τίνος πρόκειται.

—Εὐχαριστῶ πολύ. Ἐνδιαφέρομαι τρομερά.

Ὁ Σάϊκ ἐξακολούθησε νὰ ρουφᾷ τὸ κρασί του.

—Μιὰ κ' ἐμιλήσατε μὲ τόσην εἰλικρίνεια, εἶπα ὕστερ' ἀπὸ μιὰ στιγμή, μπορῶ νὰ σᾶς ρωτήσω κάτι;

—Τί;

—Γιατί θέλετε νὰ μάθετε τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου ὅπου μένει ὁ Δημητριάδης, εἴτε στὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθέων, εἴτε σὲ ἄλλο ξενοδοχεῖο;

—Πιστεύω ὅτι δὲν θέλω ἀκόμα νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ.

—Ἔμεινα ἄναυδος καὶ πιστεύω πῶς ἀσφαλῶς θὰ ἐκοκκίνισα.

—Μὴ θυμώνετε! εἶπεν ὁ Σάϊκ.

—Δὲν θυμώνω. Φυσικὰ ὄχι! εἶπα χωρὶς εἰλικρίνεια.

—Ἀργότερα, ἴσως, ἂν βγῇ τίποτε! ἐξακολούθησεν ὁ Σάϊκ μὲ ὕφος αἰνιγματικό. Καὶ τώρα, πέστε μου, πέστε μου ἕνα πρᾶγμα.

—Ναί, ἂν μπορῶ.

—Σᾶς ἔκαμε ἰδιαίτερη ἐντύπωσι καμμιὰ λεπτομέρεια ποῦ ἀνέφερεν ὁ Δημητριάδης ὅταν μᾶς εἶπε τὸ ὄνειρό του;

Ἐσκέφθηκα μιὰ στιγμὴ καὶ εἶπα:

—Δὲν εἶμαι βέβαιος. Ἡ ἱστορία ὁλόκληρη μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσι. Ἆ, γιὰ περιμένετε μιὰ στιγμή! Ναί! Θαρρῶ πῶς κάτι μοῦ ἔκαμε ξεχωριστὴ ἐντύπωσι.

—Καὶ μπορῶ νὰ σᾶς ρωτήσω τί;

—Τὰ λόγια ποῦ ὁ ψηλὸς ἡλικιωμένος ἄνδρας εἶπε στὸ τέλος τοῦ ὀνείρου: «Νὰ τί εἴμαστε!»

—Ὤ αὐτό! Ναί, βέβαια, αὐτὸ ἔκαμε βαθειὰν ἐντύπωσι. Βέβαια! Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν αὐτό, ὅσην κάτι ἄλλο.

Ἐσταμάτησεν, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰ ἐπρόσεξα νὰ μὴν ὑποβάλω ἐρώτησι. Τὸ πάθημά μου ἦταν νωπὸ καὶ δὲν τὸ εἶχα ξεχάσει.

—Θυμᾶσθε, φυσικά, τί εἶπεν ὁ Δημητριάδης πῶς εἶδε στὰ πρῶτα τρία δωμάτια· μιὰ νέα νὰ στραγγαλίζεται ἀπὸ ἕναν ἄνδρα, ἕναν ἀποτρόπαιο καυγᾶ μεταξὺ συζύγων, ἕνα παιδὶ νὰ πεθαίνῃ μὲ σπασμούς, ἐνῷ ἡ νταντά του ἐδιάβαζε χαμογελῶντας ἕνα γράμμα ἐρωτικό. Ὄχι πολὺ ὡραῖα πράγματα, ὄχι πολὺ ὡραῖα! Καὶ κατόπιν, κατὰ τὴν περιγραφή του, ἐπεσκέφθη ἄλλα δέκα δωμάτια...

—Ἕνδεκα! τὸν διώρθωσα.

—Μιὰ στιγμή!

—Συγγνώμη!

—Ἐπεσκέφθη ἄλλα δέκα δωμάτια, δηλαδὴ ἐν συνόλῳ δεκατρία. Στὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δεκατρία δωμάτια εἶδε κάτι ἀποτρόπαιο καὶ φρικτό, κάποιαν ἐκδήλωσι τῆς αἰσχρότητος ἢ τῆς ἀθλιότητος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἀλλά, ὡς φαίνεται, ἡ ὀνειρικὴ περιέργειά του δὲν εἶχεν ἀκόμα κορεσθῆ. Ὄχι! Γιατὶ ἐπροχώρησε στὸ δωμάτιο δεκατέσσερα καὶ μόνον ὅταν ἐκύτταξε μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο, δὲν μπόρεσε πιά, ὅπως εἶπε καὶ ὁ ἴδιος, «νὰ βαστάξῃ περισσότερο». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μοῦ ἔκαμε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωσι στὴν περίεργη ἀφήγησί του, αὐτὸ αἰχμαλώτισε τὴν προσοχή μου, αὐτὸ ἀπασχολεῖ ἀκόμα τὸν νοῦ μου.

—Κ' ἐσεῖς ἐκαταλάβατε πῶς ἦταν ὁ ἀριθμὸς δεκατέσσερα!

—Ναί, τὸ ἐκατάλαβα. Λοιπὸν μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσι τὸ ἑξῆς: Ἕνας ἄνθρωπος κυττάζει σὲ δεκατρία δωμάτια καὶ βλέπει μιὰ φρικαλεότητα στὸ καθένα ἀπὸ αὐτά· ἡ πρώτη φρικαλεότης, ἡ πρώτη-πρώτη, ἡ ὁποία φυσικὰ δὲν ἐπροξένησε κανένα δείλιασμα στὴν ὀνειρική του περιέργεια, εἶναι ὁ στραγγαλισμὸς μιᾶς νέας ἀπὸ τὸν ἐραστή της. Ἀλλὰ στὸ δεκατέσσερα βλέπει κάτι ποὺ τὸν κάνει ξαφνικὰ νὰ αἰσθανθῇ πῶς δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ βαστάξῃ περισσότερο. Αὐτὸ μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσι —τὸ δωμάτιο ἀριθμὸς δεκατέσσερα— ὁ ἀντίκτυπος αὐτοῦ τοῦ δωματίου στὸ εἶναί του.

Εἶπε τὰ τελευταῖα λόγια μὲ τραγικὴ σχεδὸν σημασία.

—Μὰ δὲν νομίζετε ὅτι ἡ φρίκη του, μέσα στὸ ὄνειρο, ἦταν ἁπλῶς συσσωρευτική; εἶπα. Ἔτσι τὸ ἐπῆρα ἐγώ. Καὶ δὲν εἶναι φυσικό; Ἕνας ἄνθρωπος βλέπει φρικαλεότητες τὴν μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη, μιὰ συσσώρευσι τρομερῶν συμβάντων, ὥσπου ἐπὶ τέλους ἡ νευρική του ἀντοχή του ἐξαντλεῖται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βαστάξῃ περισσότερο.

—Ἔτσι τὸ ἐπήρατε σεῖς;

—Μάλιστα.

—Ἔ λοιπόν, ἐγὼ ὄχι.

Ὑπῆρχε κάτι τόσο θετικὸ στὴ φωνὴ τοῦ Σάϊκ ὅταν εἶπεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ κάτι τόσο βέβαιο στὸ ὕφος του, ὥστε μ' ἐκυρίεψε μιὰ πεποίθησις ποὺ μ' ἐξάφνισε. Τὸν ἐκύτταξα κατάμματα καὶ εἶπα:

—Μήπως ἐβγάλατε μυστικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ τί εἶδεν ὁ Δημητριάδης νὰ συμβαίνῃ στὸ δωμάτιο δεκατέσσερα, στὸ ὀνειρό του;

—Ἴσως ναί, εἶπεν ὁ Σάϊκ, ἀποτελειώνοντας τὸ κρασί του, καὶ ἐσηκώθηκεν ἀπὸ τὸ τραπέζι. Ἀλλὰ ἂν εἶναι σωστὲς ἢ ὄχι, ἀπομένει νὰ ἀποδειχθῇ.

* * *

Τὴν ἄλλη μέρα, λίγο μετὰ τὶς τέσσερες, ἐπῆγα στὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀστέρων γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς ἐξαδέλφους μου. Εἶχα ἰδῆ πολλὲς φορὲς τὸ ξενοδοχεῖον ὅταν ἐπήγαινα στὸ Καζίνο, ἀλλὰ δὲν εἶχα μπῆ ποτέ. Μολονότι βρισκόταν σὲ καλὴ θέσι, ἡ ὁποία ἐχαρακτηριζόταν ἀπὸ τὴν διεύθυνσι στὶς διαφημίσεις ὡς «κεντρική», ἦταν ξενοδοχεῖο δευτέρας τάξεως, μὲ μιὰ σκάλα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν εἴσοδο ἡ ὁποία ὡδηγοῦσε σ' ἕνα σκοτεινὸ καὶ μᾶλλον μελαγχολικὸ χώλ, ὅπου ἕνας ὑπηρέτης μὲ σκοροφαγωμένα ροῦχα ἐκαθόταν μὲ ὕφος θλιβερὸ σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιὰ ἀνάμεσα σὲ διαφημίσεις κινηματογράφων καὶ εἰκονογραφημένες κάρτες. Ἤξερα ὅμως ὅτι οἱ ἐξάδελφοί μου δὲν ἦσαν πολὺ πλούσιοι καὶ ἀσφαλῶς τὸ ξενοδοχεῖο ἦταν φθηνό.

Ἦσαν στὸ ξενοδοχεῖο. Μὲ ὡδήγησαν σ' ἕνα κοινὸ σαλόνι γεμᾶτο γυαλικὰ καὶ πλεκτὰ καθίσματα ὅπου τοὺς εὑρῆκα νὰ περιμένουν κοντὰ σ' ἕνα πλεκτὸ τραπέζι τοῦ τσαγιοῦ, ἑτοιμασμένο ἤδη. Ὕστερ' ἀπὸ ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς καὶ τὶς συνηθισμένες κάπως ἀσήμαντες ἐρωτήσεις, ἐκαθίσαμε νὰ πάρωμε τὸ τσάϊ καὶ ἀρχίσαμε τὴν κουβέντα μὲ κοινοτοπίες. Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα ἐφθάσαμε σὲ κάτι ποὺ δὲν ἦταν κοινοτοπία. Ἔκαμα μιὰ συνηθισμένη παρατήρησι γιὰ τὰ ξενοδοχεῖα —ὅτι δηλαδὴ στὰ περισσότερα μέρη τῆς Ἑλβετίας μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ἕνα εὐπρεπὲς ξενοδοχεῖο μὲ μέτριες τιμές— καὶ ἔβγαλα ἀπὸ τὸν Ντέρρικ Κῶστ τὴν ἑξῆς πληροφορία.

—Ἐπροτιμήσαμε τοῦτο τὸ ξενοδοχεῖο γιατὶ μένει ἐδῶ κάποιος φίλος μας.

—Ναί; εἶπα.

—Βέβαια, ἕνας κύριος μὲ τὸν ὁποῖον ἐμείναμε μαζὶ ἀρκετὸν καιρὸ σὲ μιὰ «πανσιὸν» στὸ Σαὶντ-Μόριτζ τὸν περασμένο χειμῶνα, ἕνας τρομερὸς παίκτης μπρίτζ.

—Εἶσθε τρελλὸς γιὰ τὸ μπρίτζ, τὸ ξέρω, εἶπα.

—Ὄχι πιὸ τρελλὸς ἀπὸ τὴ Σούζυ, εἶπεν ὁ Κῶστ (Σούζυ εἶναι ἡ κυρία Κῶστ).

—Ἄγγλος εἶναι; ἐρώτησα ἀδιάφορα.

—Ὄχι, Ἕλλην. Τὸν λένε Δημητριάδη.

Καθὼς εἶπεν αὐτὸ ὁ ἐξάδελφός μου, κατὰ τύχην ἐκύτταξα τὴν κόρη του, τὴν Ἐλίζα, ἀντίκρυ, καὶ ἐνόμισα πῶς διέκρινα μιὰν ἔκφρασι μισοκρυμμένης ἀπογνώσεως στὸ ὡραιότατο πρόσωπό της (Ἡ Ἐλίζα εἶναι ἐξαιρετικὰ ὄμορφο κορίτσι, ξανθοῦ ἐγγλέζικου τύπου, ψηλή, γεμάτη ὑγιεία καὶ νειᾶτα, γαλανομάτα, μὲ θαυμάσια μαλλιὰ καὶ χρῶμα ποὺ ἀφήνει κατάπληκτους τοὺς χλωμοὺς καὶ μελαψοὺς ξένους.)

Στὸ διάστημα τῆς ἑπομένης μιᾶς ὥρας ἐδιαλογιζόμουν κρυφὰ ποιὸς ἦταν ὁ καλύτερος τρόπος νὰ ἀνακαλύψω τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου τοῦ Δημητριάδη. Δὲν ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν θυρωρὸ καὶ ὅταν διέσχισα τὸ χώλ, δὲν εἶδα κρεμασμένον πίνακα ἐνοίκων. Ἦταν πολὺ ἀπίθανον νὰ ξέρουν οἱ ἐξάδελφοί μου ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Μποροῦσε ὅμως ἕνας τους νὰ τὸ ἤξερε κατὰ τύχην. Ἤθελα, πρὶν φύγω, νὰ ἐξακριβώσω ἂν συνέβαινε τέτοιο πρᾶγμα.

Τοὺς εἶπα, φυσικά, πῶς ἐγνώριζα, ἂν καὶ πολὺ λίγο, τὸν Δημητριάδη· μοῦ τὸν εἶχαν συστήσει στὴ Λέσχη. Τὸ παιγνίδι μου στὸ μπρίτζ, εἶπα, δὲν ἔφθανε, φυσικά, τὸ δικό του. Δὲν ἔκαμα καμμιὰ νύξι γιὰ τὸ ὄνειρό του. Ἀλλὰ ἐμίλησα γιὰ τὸν γνωστό μου, τὸν Ἀδριανὸ Σάϊκ, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ καλύτερος παίκτης ἀπὸ μένα.

Μόλις τὸ ἄκουσεν, ὁ Ντέρρικ Κῶστ ἔστησε τὰ αὐτιά του.

—Ἐλπίζω πῶς θὰ τὸν γνωρίσωμε, εἶπε. Παραβγαίνει μὲ τὸν Δημητριάδη;

—Εἶναι σχεδὸν ἰσόπαλοι, πιστεύω.

—Θὰ θελήσῃ ἴσως νὰ ἔλθῃ στὸ παιγνίδι μας κανένα βράδυ, εἶπεν ὁ ἐξάδελφός μου. Ὁ Δημητριάδης μοῦ λέει πῶς ἡ Λέσχη ἐδῶ δὲν ἀνοίγει τὴ νύχτα.

—Ὄχι, δὲν ἀνοίγει.

—Σκοπεύομε νὰ κάνωμε ἕνα παιγνίδι κάθε βράδυ στὸ ξενοδοχεῖο. Εἴμαστε ἤδη τρεῖς, ἀλλὰ πρέπει νὰ κυττάξωμε νὰ βροῦμε ἕναν καλὸν τέταρτον.

Ἐμένα δὲν μ' ἐπροσκάλεσε. Ἤξερε τὸ παιγνίδι μου. Εἶπα πῶς εὐχαρίστως θὰ τὸν παρουσίαζα στὸν Σάϊκ.

Τὸ τσάϊ εἶχε τελειώσει, ἡ κουβέντα ἐξαναγύριζε γοργὰ στὸ ἐπίπεδο τῶν κοινοτοπιῶν, τὸ βράδυ ἐπροχωροῦσε καὶ δὲν εἶχα ἀνακαλύψει τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου τοῦ Δημητριάδη. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ μείνω ἐκεῖ στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἐβαριόμουν καί, τὸ χειρότερο, ἐκαταντοῦσα βαρετός. Κάτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἄρχισα νὰ μιλῶ γιὰ κρεββατοκάμαρες.

—Ἐλπίζω πῶς σᾶς ἔχουν δώσει καλὰ δωμάτια, εἶπα. Σὲ ποιὸ πάτωμα εἶσθε;

—Ὁ Ντέρρικ κ' ἐγὼ εἴμαστε στὸ δεύτερο πάτωμα· τὰ δωμάτιά μας βλέπουν καλὰ τὴ λίμνη, εἶπεν ἡ Σούζη Κῶστ. Ἔχομε δυὸ πολὺ καλὰ δωμάτια.

—Καὶ σεῖς; ἐρώτησα τὴν Ἐλίζα.

—Ὤ, ἐγὼ εἶμαι ἐγκατεστημένη βασιλικά, ἐν συγκρίσει μὲ τὴ μαμὰ καὶ τὸν μπαμπᾶ.

—Πῶς τὰ καταφέρατε; ἐρώτησα.

—Εὑρῆκα ἕνα μεγάλο δωμάτιο στὸ πρῶτο πάτωμα, τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται, δὲν νοικιάζεται εὔκολα, γιατὶ ὁ κόσμος εἶναι τόσο κουτός.

—Κουτὸς ἀπὸ ποιᾶς ἀπόψεως;

—Ἠλίθιος δεισιδαίμων. Ἔχει ἀριθμὸ δεκατρία... Ἐγὼ τὸ ἔπιασα πηδώντας.

Δεκατρία! Ἡ Ἐλίζα ἔμενε στὸ δεκατρία. Καὶ ὁ Δημητριάδης;

Ἐπὶ τέλους, ἔλειψαν καὶ τὰ κοινὰ θέματα καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ σηκωθῶ γιὰ νὰ φύγω. Οἱ ἐξάδελφοί μου, εὐγενῶς μὲ συνώδευσαν ἕως τὸ χώλ. Εἰς τὸ χώλ ἀποφάσισα —μ' ἐσπρωχνεν ἀσφαλῶς ὁ καλός μου ἄγγελος, ἂν καὶ δὲν τὸ ἔνοιωθα— νὰ κάμω μιὰ τελευταία ἀπόπειρα, στὰ κουτουροῦ, καὶ εἶπα:

—Θέλω νὰ μοῦ δείξετε τὰ δωμάτιά σας. Θέλω νὰ βεβαιωθῶ πῶς ἔχετε ὅλη τὴν ἄνεσί σας ἐδῶ.

Οἱ ἐξάδελφοί μου ἐφάνησαν εὐχαριστημένοι γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον μου. Εἶταν «πολὺ εὐχαρίστως», ἐνωθήκαμεν ὅλοι στὸν ἀπηρχαιωμένον ἀσανσὲρ καὶ ἀνεβήκαμε ἀσθματικὰ στὸ δεύτερο πάτωμα. Ἀφοῦ ἐξήτασα καὶ ἐπεδοκίμασα τὰ δύο δωμάτια, κατεβήκαμε μὲ τὰ πόδια στὸ πρῶτο πάτωμα καὶ εἶδα τὸ δωμάτιο τῆς Ἐλίζας. Ἦταν, ὅπως εἶχεν εἰπῆ ἡ ἴδια, μεγαλύτερο καὶ πολὺ καλύτερο ἀπὸ τὰ δωμάτια τῶν γονέων της. Ἐξέφρασα τὴν ἱκανοποίησί μου καὶ ἐπήνεσα τὴν περιφρόνησί της πρὸς τὶς δεισιδαιμονίες. Καθὼς ἐβγαίναμε ἀπὸ τὸ δωμάτιό της, ἡ πόρτα τοῦ ἀντικρυνοῦ δωματίου, τοῦ δεκατέσσερα, ἄνοιξε κ' ἐβγῆκεν ὁ Δημητριάδης.

ROBERT HICHENS

(Ἡ συνέχεια αὔριον)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΚΗΡΥΧΘΗΣΑΝ ΕΚΠΤΩΤΟΙ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων οἰκημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα πρόκειται πρὸ τοῦ χειμῶνος νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ ἄστεγοι πρόσφυγες, παρουσιάσθησαν διάφοροι περιπτώσεις δικαιολογοῦσαι ἀπολύτως λαμβανόμενα τυχὸν μέτρα τοῦ ὑπουργείου, ὅπως οἱ ἐργολάβοι τῶν οἰκημάτων αὐτῶν κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως ἀποβλέπον εἰς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τοῦ ζητήματος τῆς στεγάσεως δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν διότι αἱ διατυπώσεις περὶ κηρύξεως ἐκπτώτου ἐργολάβου τινὸς ἦσαν τόσον πολλαὶ ὥστε θὰ καθυστέρουν τριπλασίως τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκημάτων. Πρὸ τοῦ γενικωτέρου καλοῦ ἑπομένως τὸ ὑπουργεῖον ἐθυσίασε τοὺς τύπους.

—Ἀνακοινωθὲν τοῦ «Πολιτικοῦ Μικρασιατικοῦ Κέντρου»

Ὑπὸ τοῦ «Πολιτικοῦ Μικρασιατικοῦ Κέντρου» ἐξεδόθη χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἐν ὀνόματι τοῦ «Πολ. Μικρασιατικοῦ Κέντρου» ἐκφράζομεν τὴν διαμαρτυρίαν σύμπαντος τοῦ μικρασιατικοῦ κόσμου κατὰ τῆς λιβελλογραφικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Χαρ. Ἰωσηφόγλου τοῦ ὁποίου τὸ μόνον ἔγκλημα ὑπῆρξεν ὅτι ἱδρύσας παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ μέγα ὀρφανοτροφεῖον προσφυγοπαίδων μὲ δαπάνην 20 ἑκατομμυρίων δρχ. ἀπέδειξεν ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος ἦτο προωρισμένος καὶ νὰ ἐνοικισθῇ καὶ νὰ προαχθῇ.

»Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ ἀποκαλύπτει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον αἱ ἐκβιαστικαὶ δημοσιογραφικαὶ ἐνέργειαι ἤρχισαν τὴν ἑπομένην τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου περὶ ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως, καὶ ἐπανελήφθησαν τὴν παραμονὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν ὡς ἄνω συνοικισμῶν.

»Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ στάσις τῶν προσφυγομάχων διαφόρων κομμάτων ἀπόκειται εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον νὰ καθορίσῃ τὴν ἄμυνάν του».

Ο κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Εἰς ἐπιτροπὴν προσφύγων, παρουσιασθεῖσαν ἐν Πάτραις ἐνώπιον τοῦ κ. Βουρλούμη καὶ παραπονεθεῖσαν διότι τὰ προσφυγικὰ ζητήματα καὶ δὴ τὸ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῆς στεγάσεως δὲν ἐλύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κυβέρνησις ἔπραξε καὶ πράττει πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατόν, οὔτε ἄλλως τε ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε θαυματοποιὸς ὥστε εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν νὰ ἐπιλύσῃ τὰ τόσα κληροδοτηθέντα ἐκ τοῦ παρελθόντος εἰς τὴν κυβέρνησιν ζητήματα. Γνωρίζετε ὅτι κυκλοφοροῦν ἤδη ὁμολογίαι τριῶν δισεκατομμυρίων καὶ διανέμονται ἄλλων 1600 ἑκατομμυρίων. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις ἄλλων ὁμολογιῶν θὰ πλημμυρίσῃ ἡ ἀγορὰ ἐπὶ ζημίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κατόχων. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι αἱ πρῶται ὁμολογίαι εἶχον ἐκπέσει καὶ κάτω τῶν 500 δραχμῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς κυκλοφορίας των. Κυβέρνησις κηδομένη τῆς δημοσίας πίστεως καὶ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν προσφύγων, ὀφείλει νὰ σταματήσῃ τὴν ἔκδοσιν νέων ὁμολογιῶν εἰς τὸν κομιστήν. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τὰς ἀποζημιώσεις αὐτὰς βαρύνεται ἐτησίως μὲ 400 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν ὁμολογιῶν καὶ πρέπει ὁ προσφυγικὸς κόσμος νὰ ἔχῃ ὀλίγην ὑπομονὴν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ παράπονόν σας ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐντὸς ἔτους θὰ παραδοθοῦν εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅλης τῆς Ἑλλάδος 14 χιλιάδες σπίτια. Ἐν Πάτραις μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν οἰκημάτων τῶν δύο προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐστεγάσθησαν ἀρκεταὶ προσφυγικαὶ οἰκογένειαι, ἐπερατώθη ἤδη καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ τρίτου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ καὶ οὕτω δὲν θὰ ἀπομείνουν ἢ ἐλάχισται οἰκογένειαι διὰ τὰς ὁποίας βεβαίως σὺν τῷ χρόνῳ θὰ μεριμνήσωμεν ὅπως στεγασθοῦν καὶ αὐταί. Βεβαιωθῆτε ὅτι τόσον ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ καταβάλλουν ὑπερανθρώπους προσπαθείας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν τόσων προβαλλομένων ζητημάτων καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ἀναγκῶν».

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Γκιόκα, πρώην ἀνωτέρω τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου, βιβλίον εἰς ὃ περιγράφονται ἅπασαι αἱ μέθοδοι κερδοσκοπίας ἐπὶ κινητῶν ἀξιῶν (χρεωγράφων, δελτίων παρακρατήσεως κλπ.).

Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα Ἀθηνῶν καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ Γεωρ. Γκιόκα, Ἀθῆναι ὁδὸς Αἴνου (14).

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (22)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

Μόλις ἐσταμάτησε τὸ τραῖνο, ἄνοιξε βιαστικὰ μιὰ θύρα κ' ἐπήδησεν ὁ Τόνης, ὕστερα ἡ Σεσίλ, ὁ Ἀμβρόσιος καὶ ὕστερα κατέβηκαν ὅλα τὰ παιδάκια βοηθούμενα ἀπὸ τὸν Ἀρθοῦρον, τελευταῖοι δὲ ὁ ἰατρός, ἡ Λιλή, ὁλόλευκη καὶ λυγερὴ στὸ ἀνοικτόχρωμο ταξειδιωτικὸ κοστοῦμι της, καὶ τέλος ἡ Λιάνα... Ὁ Νάθαν μόλις καὶ πρόφθασε νὰ ἰδῇ τὸ γλυκὺ πρόσωπον τῆς νέας, διότι ταὐτοχρόνως ἀντίκρυσε τὸν πατέρα του νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ ἕνα ἄλλο βαγόνι, καὶ ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ πρὸς συνάντησίν του.

Ὅταν ὁ αἰδεσιμώτατος Ροῦσβελτ καὶ ὁ Νάθαν ἔφθασαν εἰς τὴν μικρὰν πλατεῖαν, εἶδαν ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας νὰ συνωθοῦνται ἐμπρὸς εἰς τὰ δύο ἁμάξια τοῦ Ἄλσεμ-Πάρκ. Ὁ Ἀρθοῦρος τοὺς ἀντελήφθη πρῶτος καὶ προχώρησε πρὸς αὐτοὺς μὲ ἐνθουσιασμόν.

—Μὰ καὶ ἐσεῖς εἶσθε, ἀγαπητέ μου Ἀρθοῦρε! ἀπεκρίθη ὁ αἰδεσιμώτατος Ροῦσβελτ. Καλὰ ἐνόμισα ὅτι σᾶς εἶχα ἰδῆ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἄργησα, ἐπήδησα στὸ πρῶτο βαγόνι ποὺ βρέθηκε ἐμπρός μου... Καλημέρα σας, ἀγαπητὲ δόκτωρ, καλημέρα, δεσποινίδες, καὶ παιδάκια, εἶπεν ἐγκάρδια πρὸς ὅλην τὴν οἰκογένειαν.

Ἔδωσαν ὅλοι τὰ χέρια των... Ὁ Νάθαν ὑπεκλίθη χωρὶς νὰ πῇ λέξιν στὴν Λιάνα, ἡ ὁποία τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι της, ὅπως συνήθως, κρύβοντας ἐπίμονα τὴν λύπην ποὺ ἐβασάνιζε τὴν καρδιά της. Τὴν εἶχεν ἰδῆ γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὸν γάμον τῆς Μαριάνας, ἀλλὰ πολὺ βιαστικά, μέσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν κεκλημένων. Τώρα, ἐπέπρωτο νὰ τὸν συναντᾷ συχνά, δεδομένου ὅτι κατοικοῦσε μεταξὺ τοῦ Ἄλσεμ-Πάρκ καὶ τοῦ Λίσβιλ-Κόρτ.

Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ κρύβῃ ὅλες τὶς συγκινήσεις καὶ ὅλας τὰς μυστικὰς σκέψεις ποὺ τὶς προκαλοῦσεν ἡ ἀνάμνησις ποὺ τῆς ἔδιδεν ἡ παρουσία τοῦ Νάθαν Ροῦσβελτ.

Τοῦ ἐζήτησεν εἰδήσεις τῆς Ἄννας, καὶ ὁ Νάθαν, βλέποντάς την τόσον ἤρεμον, ἐπανέκτησε τὴν ψυχραιμίαν τὴν ὁποίαν εἶχε χάσει πρὸ ὀλίγου. Τὴν ἐβοήθησε νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὸ δίτροχον ἁμαξάκι τὰ παιδιά, τῆς ἔδωσε τὰ πακέττα καὶ ὕστερα τὴν ἀπεχαιρέτισε λέγων ὅτι θὰ ἐπεσκέπτετο μίαν ἡμέραν μὲ τὸν πατέρα του τοὺς νέους πυργοδεσπότας τοῦ Ἄλσεμ-Πάρκ.

—Ὄχι μιὰ μέρα, αὔριο! εἶπε ζωηρὰ ἡ Λιλή, ἀπὸ τὸ ἁμάξι ὅπου τὴν εἶχε τοποθετήσει ἀνέτως ὁ πατέρας της ἀπάνω σὲ μαλακὰ μαξιλάρια... Σκεφθῆτε, κύριε Ροῦσβελτ, ὅτι δὲν γνωρίζομεν κανένα ἐδῶ, εἴμαστε ξένοι. Ἐσεῖς μόνον εἶσθε γιὰ μᾶς φίλος, καὶ μάλιστα παληὸς καὶ καλὸς φίλος... Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι θὰ ἔρθῆτε αὔριο; προσέθεσε μὲ χάριν στρεφομένη πρὸς τὸν πάστορα.

—Αὔριο ἴσως εἶναι πολὺ ἐνωρίς, ἀγαπητό μου παιδί, ἀλλὰ πιθανὸν μεθαύριον, ἐὰν ὁ Νάθαν εἶναι ἐλεύθερος... Λοιπόν, ὠρεβουάρ, ἀγαπητοί μου φίλοι, καὶ μὲ τὸ καλὸ ἡ νέα σας κατοικία.

Ὁ πατέρας καὶ ὁ υἱός του ἀπεμακρύνθησαν, ἐν ᾧ ὁ Τζώνης Χέλβιλλ καὶ ὁ Ἀρθοῦρος ἀνέβαιναν κοντὰ στὴν Λιλή. Ἡ Λιάνα ἐκάθησε μὲ τὰ παιδιὰ καὶ ὁ Ἀρθοῦρος ἐπίσης. Τὰ δύο ἁμάξια τοῦ Ἄλσεμ-Πάρκ ἐτρέχαν εἰς τὴν πυκνόφυτον δενδροστοιχίαν.... Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τὰ προσπέρασεν ἡ ἅμαξα τοῦ Νάθαν, ὁ ὁποῖος διηύθυνεν ὁ ἴδιος τὰ ἄλογα μὲ τὴν χαρακτηριστικήν του κομψότητα. Εἰς τὸ πέρασμα ἀκούσθησαν χαρωπὰ «ὠρεβουὰρ» καὶ κατόπιν ἡ ἅμαξα τοῦ Νάθαν ἐχάθηκεν εἰς τὴν καμπὴν τοῦ δρόμου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δενδροστοιχίας, τὰ ἁμάξια τοῦ Ἄλσεμ-Πὰρκ ἐγκατέλειψαν τὴν περιοχὴν τοῦ Μπρίτζ, τοῦ ὁποίου τὰ σπίτια διεκρίνοντο εἰς μικρὰν ἀπόστασιν. Ἀπέραντοι καταπράσινοι κάμποι ἐξετείνοντο ἐμπρός των. Εἰς τὸν ὠχρὸν ὁρίζοντα διεκρίνοντο πυκνὰ δάση καὶ ὅσον προχωροῦσαν τὰ ἁμάξια, τόσον συναντοῦσαν περισσότερα δένδρα. Τὰ πρόσωπα τῶν ταξειδιωτῶν τὰ ἐκτυποῦσεν ὁ καθαρὸς καὶ ζωογόνος ἀέρας, κοκκινίζοντας τὰ μάγουλα τῆς Λιλῆς, ποὺ τὸν ἀνέπνεε κατενθουσιασμένη.

—Ὤ! ἕνας ποταμός! ἔκραξεν ὁ Τόνης. Τί ὄμορφος ποὺ εἶναι!... Πῶς λέγεται;

Ἡ ἐρώτησίς του ἀπηυθύνετο εἰς τὸν ἁμαξηλάτην ποὺ ἐκάθητο δίπλα του, ἕναν ἄνθρωπον ἄψογον καὶ σιωπηλόν. Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη λακωνικῶς:

—Εἶναι ὁ Μίλλυ, ποὺ διασχίζει τὸ Ἄλσεμ-Πάρκ...

Πράγματι, ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Τόνη ἦτο δικαιολογημένος. Ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ποταμὸς μὲ τὰ καθαρὰ ὑποπράσινα νερά, μὲ τὶς καταπράσινες ὄχθες του, ἦταν θαυμάσιος.

Ὁ γέρων Μπόμπης, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἀνοίξει τὸ στόμα του καθ' ὅλον τὸ διάστημα, εἶπεν αἴφνης:

—Νά, τὸ Ἄλσεμ-Πάρκ.

Τὰ ἁμάξια ἐμπῆκαν εἰς μίαν ἐπιβλητικήν, μεγαλοπρεπῆ ἀλλέαν, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας διεκρίνετο ἕνα μεγάλο κιγκλίδωμα. Πίσω ἀπὸ μίαν ἀπέραντον αὐλὴν ὑψώνετο ἕνα λευκὸ πέτρινο κτίριον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς κατοικίας καὶ ἀπὸ δύο πτέρυγας. Ἦτο βαρύ, χωρὶς χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἐφαίνετο ἐπιβλητικὸ χάρις εἰς τὰ θαυμάσια ὑψηλὰ δένδρα ποὺ τὸ περιέβαλαν.

Ἡ καγκελλωτὴ θύρα ἀνοίχτηκε ἀπὸ ἕναν ὑπηρέτην, ποὺ ἐκάθητο ἐκεῖ ἐν ἀναμονῇ τῶν ξένων. Τὰ ἁμάξια διέσχισαν τὴν αὐλήν, στολισμένην μὲ ἄνθη καὶ πρασινάδα, καὶ ἐστάθηκαν ἐμπρὸς εἰς τὴν σκάλα. Ὁ ἰατρός, ὑποστηρίζων τὴν Λιλή, ὀλίγον κουρασμένην ἀπὸ τὸ ταξεῖδι, ἐπέρασε πρῶτος εἰς τὸ χώλ, ὅπου ἐπερίμενε τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, ποὺ προσελήφθη ἀπὸ τὴν κυρίαν Λέτμαν. Ἡ ἐπιστάτις ἐπροχώρησε νὰ χαιρετίσῃ τοὺς ἀφιχθέντας καὶ ὁ Τζὼν Χέλβιλλ τῆς ἀπεκρίθη μὲ ὀλίγα λόγια ἀξιοπρεπῆ καὶ ψυχρά, ὀρθώνοντας ἐλαφρὰ τὸν κορμόν του.

Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι ἐσκορπίσθησαν εἰς τὴν ἀπέραντον κατοικίαν, ἀλλὰ ἡ Λιάνα ἀκολούθησε τὸν θεῖον της εἰς ἕνα φωτεινὸ καὶ κομψό, παρὰ τὴν ἁπλότητά του, σαλόνι. Εὑρίσκετο εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα, ἡ ὁποία ἦτο διατεθειμένη εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως ἐξήγησεν ὁ Τζὼν Χέλβιλλ καθὼς ἐβοηθοῦσε τὴν Λιλὴ νὰ ξαπλωθῇ εἰς ἕναν καναπέ.

—Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ δωμάτιον ὅπου θὰ συγκεντρωνώμεθα, τὸ διαλεκτήριόν μας. Ἡ Μαριάνα τὸ διερρύθμισεν ἀκριβῶς γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Καὶ πράγματι, ὅλα τὰ οἰκογενειακὰ ἀντικείμενα ποὺ εἶχαν ἀποσταλῆ ἤδη ἀπὸ τὸ Λίστοβν, εὑρίσκοντο ἐκεῖ. Κοντὰ εἰς μίαν μπαλκονόπορταν, ποὺ ἄνοιγεν ἀπάνω στὸν σκῆπον, ἡ Λιάνα εἶδε τὸ καλάθι τοῦ ἐργοχείρου της καὶ πιὸ πέρα, ἕνα μικρό, ἁπλό, ἀλλὰ κομψὸ γραφεῖο, καμωμένο ἀπὸ πολύτιμο ξύλο καὶ σκαλισμένο μὲ πολλὴν τέχνην.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΙΛ-ΠΟΥΛ
Η ΝΕΑ ΦΟΡΜΑ
ΤΑ ΝΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
Η. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ κ ΥΙΟΣ Α.Ε. 1886

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Ἀττικόν
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ-ΠΑΙΔΙΚΑ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
42 ΑΙΟΛΟΥ 42

ΤΑΠΗΤΕΣ
ΕΝΩΣΙΣ ΤΑΠΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ
Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου - Καρύτση - ΑΘΗΝΑΙ Ἀριθ. τηλεφ. 65—09
Συλλογὴ πλουσιωτάτη ὅλων τῶν ποιοτήτων.
Σχέδια καλλιτεχνικὰ καὶ ὡραῖα.
Ὑλικὰ ἐξαιρετικῆς ποιότητος.
Χρωματισμοὶ γνήσιοι μὲ χρώματα ALIZARINE
Τιμαὶ ΚΟΣΤΟΥΣ τῶν 12 Ἐργοστασίων της, πραγματικὴ διαφήμισις.
Πρόοδος καὶ θαύματα τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.
Ἡ πιὸ καλαίσθητη κυρία μόνον εἰς τὸ πρατήριόν μας δύναται νὰ εὕρῃ τοῦ γούστου της ΤΑΠΕΤΟ.

ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΑΙ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ
Μὴ νομίζετε ὅτι μόνον ἡ ὡραιότης τῶν γραμμῶν προσελκύει τοὺς ἄνδρας. Ἡ γοητεία τοῦ προσώπου καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος διακρίνουν ἐξ ἴσου τὴν γυναῖκα.
Διατί λοιπὸν νὰ μὴ καλλιεργήσετε αὐτὰ τὰ δύο προτερήματα ἐφ' ὅσον ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται;
Μπορεῖτε νὰ ἀποκτήσετε ἢ νὰ διατηρήσετε τὸ πρῶτον, μεταχειριζόμεναι τὴν μέθοδον καλλονῆς τῆς ΚΡΕΜ ΣΙΑΜΟΥΑΖ, ΗΜΕΡΑΣ καὶ ΝΥΚΤΟΣ.
Ἡ ΚΡΕΜ ΣΙΑΜΟΥΑΖ τῆς ΗΜΕΡΑΣ, ἡ μόνη ποὺ εἶνε «ἀεροφόρος», θὰ καταστήσῃ τὸ χρῶμα σας πιὸ φρέσκο καὶ θὰ συγκρατήσῃ τὴν πούδρα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀποφράξῃ τοὺς πόρους τοῦ δέρματος, ἐξαλείφουσα τὰς ρυτίδας καὶ τὰ μαῦρα στίγματα.
Ἡ ΚΡΕΜ ΣΙΑΜΟΥΑΖ τῆς ΝΥΚΤΟΣ θὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ἐπιδερμίδα σας ἀπὸ κάθε σκόνην καὶ ἐκκρίσεις τῆς ἡμέρας καὶ θὰ τὴν ἀναζωογονήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου σας.
Δώσατε ζωὴν εἰς τὸ δέρμα σας. Ἀφήσατε νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ θὰ ἔχετε τὸ μυστικὸν τῆς αἰωνίου νεότητος.
Ἡ ΚΡΕΜ ΣΙΑΜΟΥΑΖ πωλεῖται πανταχοῦ.
ΚΡΕΜ ΣΙΑΜΟΥΑΖ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα:
ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
Μέγαρον Σ.Α.Π. ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΙΟΥ 16 — ΑΘΗΝΑΙ

Παλτὸ ἀπὸ ὕφασμα
ΣΙΝΕ
τοῦ Οἴκου ΕΤΑΙΡΙΑ,
ΤΡΑΚΑΔΑΣ-ΦΩΣΤΗΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 37

ΤΡΟΠΙΚΟΝ
Ἡ λέξις ΤΡΟΠΙΚΟΝ εἶνε ἡ μόνη ἐγγύησις μιᾶς ὑδατοσταγοῦς ἀπομονώσεως.
Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας ταύτης δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὰ ἄριστα ὑλικά, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πενταετῆ πεῖραν τῶν εἰδικῶν Συνεργείων μας.
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σ^{ΙΑ}
Σταδίου 7
Μέγαρον Σίγγερ Θεσσαλονίκη

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἐξέγερσις τῶν καπνοπαραγωγῶν τῆς Μακεδονίας

Ἐλάβομεν ἐκ Δράμας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διέκοψε πρὸ ἑβδομάδος ἀποτόμως τὴν χορήγησιν πλασματικῶν δανείων εἰς καπνοπαραγωγοὺς τῆς περιφερείας τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας. Ἡ ἀκολουθουμένη τακτικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς βάρος ὁλοκλήρου τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου ἀποτελεῖ καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς πλουτοφόρου πηγῆς τοῦ καπνοῦ καὶ ἐξαναγκάζει τὸν καπνοπαραγωγικὸν κόσμον νὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς τοκογλυφίας.

Κατόπιν τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως, σύμπας ὁ καπνοπαραγωγικὸς κόσμος τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας διατελεῖ ἀνάστατος, ἀποφασισμένος νὰ κατέλθῃ εἰς παναγροτικὰ συλλαλητήρια διαμαρτυρίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλεται νὰ ἐπέμβῃ ἐνεργῶς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ χορήγησις τῶν πλασματικῶν δανείων ἀπροσκόπτως. Παρακαλοῦμεν, διατρανώσατε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου, ὑψώνοντες φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων του.

(Ἕνωσις Συν)σμῶν Νομοῦ Δράμας)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 27)10)29

«Ὕδρα», «Κεραυνὸς» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. Κέρκυραν.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

«Κάρολος» 10 π. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

«Ἐλβίρα» 11 π. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν, Ἡγουμενίτσαν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
«RASHID»
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 1 Ν)βρίου 3 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΤ. Ἄφιξις εἰς Ἀλεξάνδρειαν Κυριακὴν 8 π. μ.
Τὸ ἀτμόπλοιον
«RODA»
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 1 Ν)βρίου 5 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ (Ρουμανίας).
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ὁδὸς Κοραῆ 1, Τηλ. Ν.52-56.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 τηλ. 84.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπίπεδον πιεστήριον μικρὸν ἠλεκτροκίνητον Γερμανικοῦ συστήματος «Φένιξ» ἐντελῶς ἀμεταχείριστον καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Θ. Ἀλευρᾶν, Βόλον. — Εἰς τὰ πρακτικὰ ἀναφέρεσθε ὡς Θεοδόσιος, τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν ποὺ δικαιοῦσθε εἶναι 380 λίρες καὶ ὄχι 405. Ἐὰν ἐπληρώθητε τὸ ποσὸν τῶν 380 λιρῶν, δὲν δικαιοῦσθε περισσότερα.

κ. Γ. Σ., Θήβας. — Μὰ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. Δὲν ἐτοποθετήθη ἐκεῖ ὁριστικῶς καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραμείνῃ περισσότερον.

κ. Ν. Τ. Μ., Μαυρολιθάριον.—Διὰ τοῦ νέου νόμου 4246 καταργοῦνται αἱ θέσεις αὐταὶ καὶ ἑπομένως θὰ ἀπολυθοῦν, ἐκτὸς ἂν μερικαὶ ἐξ αὐτῶν χρησιμοποιηθοῦν προσεχῶς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

κ. Ν. Μ., Κερπινήν.—Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 312 τῆς 10-9-29 Παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» καὶ συμπεριλαμβάνεσθε μὲ σειρὰν 59.

κ. Ἀπ. Ἀναστασίου, Βόλον. — Ἡ δήλωσίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 183 ἀποφάσεως τῆς ΚΒ' ἐπιτροπῆς. Γενομένης ἀναθεωρήσεως ἐπεκυρώθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἀπορρίψεως. Κάμετε ἐν τούτοις αἴτησιν ἀναψηλαφήσεως τῆς ὑποθέσεως, διότι πρόκειται νὰ ληφθῇ προσεχῶς μέτρον σχετικόν, δι' ὅλας τὰς ἀπορριφθείσας ἀποφάσεις.

κ. Ἀθαν. Βούρβαχην, Βόλον.—Μὰ διὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτὰς ἐπληρώθητε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1928. Δὲν δικαιοῦσθε νὰ λάβετε περισσότερα. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς ἐπιστρέψωμεν τὰς ἀποδείξεις.

κ. Π. Γ., Λίμνην.—1) Θὰ γίνουν συντόμως προαγωγαὶ καὶ θὰ συμπεριληφθῆτε. 2) Δὲν ἔγινε ἀκόμη τίποτε. 3) Διανέμονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ.

Ἀπόστρατον, Ἰωάννινα. — Ἐξεδόθη πρὸ μηνός, μὲ προθεσμίαν μέχρι 15 Ὀκτωβρίου. 2) Μάλιστα. Τοποθετεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀθηνῶν.

κ. Λ. Βαγιακάκον, Γύθειον. Δὲν ἐψηφίσθη, ἐν τούτοις, τὸ διάταγμα ἀκόμη.

κ. Α. Παπασταυρίδην, Στεμνίτσαν. — Τὴν τριμηνίαν θὰ λάβετε παρὰ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Διὰ τὸ ἄλλο ποσὸν ἐστάλησαν καταστάσεις εἰς τὸν Ταμίαν Γόρτυνος, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11269)4-2-28 ἔγγραφον, ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.560.

κ. Κ. Παπαδόπουλον, Θεσσαλονίκην. — Πρέπει νὰ ψηφισθῇ πρῶτα τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

κ. Κατ. Χ'' Παντελῆ, Καλάμας.— Δὲν ἐστάλη μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ δήλωσις εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν. Γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν τοῦ εὑρετηρίου νὰ ἐξετάσωμεν ποῦ εὑρίσκεται.

κ. Δημ. Παπαδοπούλου, Καλάμας.—Ὁμοίως.

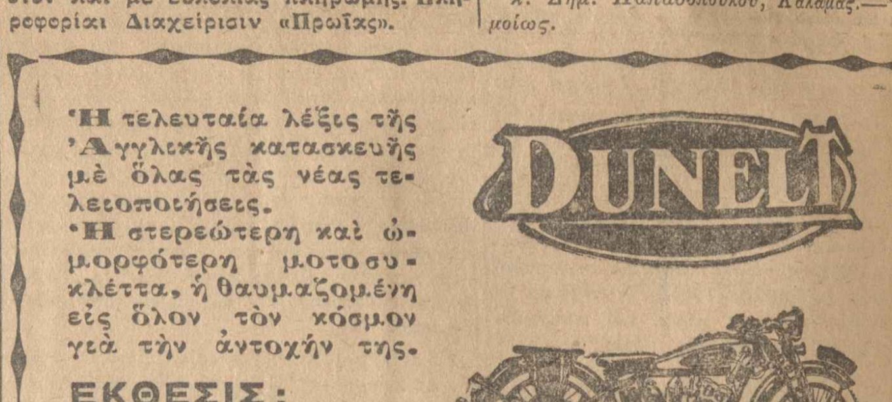

Ἡ τελευταία λέξις τῆς Ἀγγλικῆς κατασκευῆς μὲ ὅλας τὰς νέας τελειοποιήσεις.
Ἡ στερεώτερη καὶ ὡμορφότερη μοτοσυκλέττα, ἡ θαυμαζομένη εἰς ὅλον τὸν κόσμον γιὰ τὴν ἀντοχήν της.
ΕΚΘΕΣΙΣ:
Μ. ΜΠΑΜΠΙΩΤΗΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 24 ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
3^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 5 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 421.688.991.20
ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ) Σά-
ΒΑΘΥ) μου
ΝΑΞΟΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANC OF THE NEAR EST L^{TD}
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας,
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ 75.000 ΔΡ. 5 % ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

Ἀθηναϊκὴ Ζωὴ

Τὰ φοιτητικὰ ρεστωρὰν

Τὰ τεφτέρια ποὺ ἀντικαθιστοῦν τὸ χαρτονόμισμα.—Ὁ οἰκογενειακὸς μπουφές.—Τὸ συγγενολόϊ καὶ ὁ πατριωτισμός.—Ἡ μοντέρνα ντεκορασιόν, ὁ παλαιὸς ξενοδόχος καὶ ἡ γενεὰ τοῦ μέλλοντος.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Κάμετε τὴ βόλτα σας εἰς τὰ ἀναγεννώμενα ἀθηναϊκὰ Καρτιὲ Λατὲν καὶ ἐπισκεφθῆτέ τα μὲ τὴ σειρά τους. Δοκιμάσατε τὴν κουζίνα τους. Ὠτακουστήσατε εἰς τὰς συνομιλίας τῶν τροφίμων τους. Προσέξατε τὰ νέα ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ καθενός. Ἀνεχθῆτε τὴν πλάϊ σας διεξαγομένην ἱεροτελεστίαν τοῦ θορυβώδους καὶ συριστικοῦ γλυψίματος τοῦ κοκκάλου. Ἀπολαύσατε τὸ ντεμοντὲ ἄρωμα τῆς βιολέττας, τῆς πομπείας ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ πρωτόφερτος φοιτητής, ὁ ἀγνοῶν ἀκόμη τὸ ἐμβὸν καὶ τὸ μὶλλ-φλὲρ —ἐνῷ δὲν ἀγνοεῖ τὰ μὶλλ-φλὲρτ μὲ τὴν γειτονοπούλαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ μὲ θαυμασμὸν εἰς τὴν παρέαν του. Ἀκούσατε ὅσας θέλετε πληροφορίας περὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τῶν καπνῶν καὶ τῶν σταφιδαμπέλων...Θὰ ζήσετε μερικὲς εὐχάριστες ὧρες μέσα στὴν καρδιὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας ποὺ ἔχει μεταφερθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἢ τὴν πρωτεύουσαν ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Καὶ θὰ τὶς ζήσετε μὲ ἀρκετὴν ἄνεσιν, ἀφοῦ θὰ ἔχετε ὅλα τὰ κομφόρ. Τὰ φοιτητικὰ ρεστωρὰν τὰ σημερινὰ παρουσιάζονται συγχρονισμένα πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς. Τὰ τραπέζια τοποθετημένα λοξὰ καὶ μὲ... σκέρτσο. Ντεκορασιὸν πανὼ ἢ τοιχογραφικῆς, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν λιθογραφιῶν μὲ τὶς [illegible] ποὺ παρίσταναν: τὴν ἁρπαγὴν τῆς ὡραίας Ἑλένης, τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, τὸν Μαραθωνοδρόμον Λούην καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ Κουταλιανοῦ. Εἰσαγωγὴ οὔζου. Κατάλογοι πλούσιοι εἰς φρασεολογίαν ὡς προγράμματα κινηματογράφων. Ὅλ' αὐτά, βέβαια, σᾶς κάμνουν νὰ ἀμφιβάλλετε ἂν εὑρίσκεσθε εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἢ εἰς τὴν συνοικίαν. Μόνον τὸ ἔμψυχον περιβάλλον σᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὸ ἱστορικὸν ξενοδοχεῖον Ξύδη ποὺ τὸ ἀπηθανάτισε καὶ ἡ Μοῦσα τοῦ Σουρῆ:

Τὸ ξενοδοχεῖο Ξύδη
Δυὸ στὸ λάδι, τρεῖς στὸ ξύδι.

Καὶ σᾶς ἐπαναφέρει κατ' εὐθεῖαν χωρὶς κανένα διάμεσον νοερὸν σταθμόν.

Πλάϊ στὸ μοντέρνο φρουτό, τὴν μπανάνα —τὴν ἄγνωστη ἕως τὰ χθὲς εἰς τὸ ἀθηναϊκὸ ἀστικὸ τραπέζι— εὑρίσκεται τὸ μικρὸ τεφτεράκι, τὸ γεμᾶτο λύγδα καὶ καβαλιστικοὺς ἀριθμούς, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τώρα, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἀντικαταστήσει τὸ χαρτονόμισμα εἰς τὰς μεταξὺ φοιτητοῦ πελάτου καὶ ξενοδόχου οἰκονομικὰς συναλλαγάς. Πλάϊ εἰς τὸν περαστικόν, τὸν ἔκτακτον πελάτην, ποὺ δίδει μιὰ παραγγελία στὸ μοντερνίζον κατὰ τὴν περιβολὴ γκαρσόνι, ἄλλο γκαρσόνι δίνει ἄλλη παραγγελία εἰς τὸν φοιτητὴν ποὺ ἐτοποθετήθη εἰς τὸ γειτονικὸ τραπέζι:

—Μὲ οἰκονομία, γιατὶ ὁ λογαριασμὸς ἔχει ἀνεβῆ πολὺ καὶ ἡ ἐξόφλησις ἀργεῖ.

—Αἴ, φέρε μου ἕνα ψαρόζουμο, μιὰ σαλάτα καὶ ὀλίγο ψωμί...

Καὶ ὅσο νὰ προσκομισθῇ τὸ παραγγελθὲν γεῦμα, ὁ φοιτητὴς πηγαίνει εἰς τὸν μπάγκο ὅπου εἶναι τὸ σύρμα μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐρευνᾷ μήπως ἔχει καμμίαν ἐπιστολήν... Ἀλλ' ἐπιστρέφει καὶ χωρὶς ἐπιστολὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς ὄρεξιν καὶ κάθεται στὸ τραπέζι του, ἐνῷ τὸ γκαρσόνι ἐξακολουθεῖ νὰ τοῦ ψιθυρίζῃ συστάσεις ἢ παράπονα ἢ ἀπειλάς...

Ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ ἀκούσετε συνέχειαν τῆς περὶ διαίτης συνομιλίας, διότι τὸ γκαρσόνι καλεῖται ἐπιτακτικῶς εἰς τὸ ἄλλο γειτονικὸν τραπέζι καὶ δέχεται τὴν ἑξῆς παραγγελίαν:

—Γιάννη. Μὴ φέρῃς τὸ σημειωματάριο ἀπόψε. Θὰ σὲ πληρώσω!!!

—Θὰ ἐξοφλήσῃς τὸ λογαριασμό; Καὶ γιατί δὲ θέλεις τὸ τεφτέρι;

—Βρὲ ἀδελφέ, τί ἔφαγα ἀπόψε;

—Μμμμμ... Δεκαοχτὼ καὶ σαράντα.

—Ὡραία, φέρε μου τριανταέξη καὶ ἑξήντα, τὰ ρέστα ἀπὸ ἕνα πενηντάρικο.

—Πάρε! Καὶ τὸ πενηντάρικο ποῦ εἶναι;

—Θὰ στὸ χρωστάω, ἐσένα προσωπικῶς!

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσβάλλει θορυβωδῶς ὅμιλος μοντερνιζόντων νέων καὶ κατευθύνεται ἀς ὡρισμένο τραπέζι.

—Καλησπέρα, καλὸ στὰ παιδιά! προσφωνεῖ ὁ καταστηματάρχης ἐξερχόμενος πρὸς προϋπάντησιν ἀπὸ τὸ ὀχυρὸν τοῦ μπάγκου.

Καὶ ὁ χαιρετισμὸς ἀνταποδίδεται μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ ἡ παρέα στρώνεται στὴ θέσι της, ὅπως ἡ ἄλλη πάρα πέρα στὴ δική της. Ἀλλ' ἐκεῖ εἶναι ὅλοι στὸ σπίτι τους. Τί ζητεῖ ὁ ξένος πελάτης ποὺ ἔπιασε ἀνερώτητα τὴν ξένη θέσι —καὶ τὸν κυττάζει μὲ παράξενο βλέμμα καὶ τὸ γκαρσόνι καὶ ἡ πελατεία.

Ὁ μπάγκος εἶναι καὶ ὀλίγον οἰκογενειακὸς μπουφές. Ἰδέστε. Ὁ ἕνας ἔχει ἀφήσει ἐκεῖ τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ κρασὶ ποὺ τοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἢ ἀπὸ τὴν προηγουμένη —ἀσφαλισμένο, σίγουρο, καλύτερα ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ὁ ἄλλος ἔχει τὸ φιαλίδιον μὲ τὶς ὀρεκτικὲς σταγόνες, τὸ ὁποῖον προσκομίζει ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του, μαζὶ καὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέρα πετσέτα του μέσα στὸ βραχιόλι της. Ὁ ἄλλος ἔχει ἀφήσει τὰ βιβλία του. Ὁ ἄλλος ἔχει φυλαγμένους τοὺς γιακάδες του ποὺ ἐπῆρε ἀπὸ τὸ σιδηρωτήριον. Ἢ ὅλοι μαζὶ —ὅλοι οἱ ἄμποιοι— ἔχουν καταθέσει ἐκεῖ τὰ βιβλιάρια τοῦ βερεσὲ— τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν ἀντὶ χαρτονομισμάτων. Ὁ ξενοδόχος πιστεύει τὸν καθένα σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ ἔχει γιὰ τὴν οἰκονομικὴ του κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτομικήν του φερεγγυότητα.

Ὁ ξενοδόχος ἔχει πελατεία κατὰ πλειονότητα ἀπὸ πατριῶτες του. Τὸ κάθε φοιτητικὸν ρεστωράν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναζητήσετε ἐντὸς ἢ εἰς τὸ χίντερλαν τοῦ ἀθηναϊκοῦ Καρτιὲ Λατέν, ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἀποικίαν ἐπαρχίας. Ἡ Φθιῶτις, ἡ Κορινθία, αἱ Κυκλάδες, ἡ Κρήτη, ἡ Μεσσηνία, ἡ Ἠλεία, ἡ Εὔβοια, ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἤπειρος, τὰ Ἑπτάνησα, τὰ Δωδεκάνησα, ἡ Μεγαρίς, ἡ Λακωνία, ἔχουν ἡ κάθε μία ἐπάνω-κάτω καὶ τὸ φοιτητικόν της ρεστωράν, εἰς τὸ ὁποῖον συχνάζουν κατὰ κανόνα ὅλοι οἱ μέλλοντες ἐπιστήμονες καὶ πολιτικοί τους! Ἀλλὰ λόγῳ συμφοιτητικῆς φιλίας, λόγῳ γειτνιάσεως μὲ τὰ δωμάτιά τους γίνονται πελάται καὶ ἄλλων μερῶν φοιτηταί.

—Πούθε εἶσαι, Κυργίνιο, ρωτᾷ ἅμα καλογνωρισθῆ ὁ Μεσσήνιος ξενοδόχος τὸν πελάτην του φοιτητήν.

—Ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα!

—Ἂ ὥστε... εἴμαστε λοιπὸν πατριῶτες. Κοντὰ εἴμαστε. Ἀλλὰ κι' ἐμένα ὁ παπούλης μου ἦταν ἀπ' τὰ Καλάβρυτα. Καὶ τοῦ λόγου σου, Κυργιώργο;

—Ἀπὸ τὴν Κάρυστο.

—Μωρ' τί λές! Ἀπὸ τὴν Κάρυστο; Ἀπὸ κεῖ εἶναι μιὰ δεύτερη ξαδέλφη τῆς πρώτης γυναίκας μου. Ὡραῖο μέρος. Ἐγὼ μάλιστα γιὰ τὸ μαγαζὶ ψωνίζω ὅλο Καρυστινὰ δαμαλάκια. Μιὰ φορὰ πατριῶτες εἴμαστε.

Καὶ ἔτσι ἀνοίγεται ἡ καρδιὰ τοῦ ξενοδόχου καὶ ὁ λογαριασμὸς εἰς τὸ τεφτεράκι τοῦ φοιτητοῦ. Καὶ καμμιὰ φορὰ τὸ βράδυ, ἅμα περάσῃ ἡ ὥρα καὶ ἀπομένουν οἱ οἰκειότεροι —μεταξύ τους ὅλοι— δὲν παραλείπεται καὶ τὸ σιγανὸ ἐπωδὸν τραγουδάκι, μὲ τὸ ὁποῖον ἀναπολοῦνται οἱ καϋμοὶ τῆς ἐπαρχίας.

Ἁρπάζετε τὸ ρεφραὶν τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζουν νὰ σηκώνωνται τὰ πρῶτα καθίσματα:

Ντερμπεντέρισσα Βασίλω
Φέρ' τὸ μπράτσο σου νὰ γείρω.

Ἀλλ' ἐκεῖ στὴν παράμερη γωνιὰ τοῦ καταστήματος διακρίνεται πλήρη τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν. Ὁ φοιτητὴς ἐδέχθη ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν γονέων καὶ τοὺς ἔφερε νὰ γευματίσουν μαζί του εἰς τὸ ρεστωρὰν —καὶ γιὰ νὰ ἐξοφλήσουν καὶ τὸν λογαριασμόν, διόπερ καὶ ὁ ξενοδόχος εἶναι περιποιητικώτατος, διαχυτικώτατος, μελιστάλακτος.

Ὁ πάτερ-φαμίλλιας, φορῶν καινουργὲς κοστοῦμι, ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν κρεασιὸν τοῦ φραγγορράφτη τοῦ χωριοῦ του, ἔχει καταλάβει ἐνάμισυ κάθισμα καὶ ἀφοῦ κατέβασε διπλῆ μερίδα γκιουβέτσι, ἤδη καταγίνεται εἰς τὸ καθάρισμα τῶν δοντιῶν του μὲ τὸ πηρούνι καὶ κάθε τόσο φέρει σὰν θωπευτικὰ τὸ χέρι στὴν κοιλιακήν του χώραν.

—Τί ἔχεις, καλὲ πατέρα; Κόψιμο σ' ἔπιασε μήπως ἀπὸ τὸ φαΐ;

—Ὄχι, παιδάκι μου! Ἔχω τὸ συνήθειο ἀπὸ τὸ βλοιμένο τὸ σελάχι κ' ὅλο ἐκεῖ σηγαίνει τὸ χέρι μου...

Ἡ μητέρα, μόλις ἀκουμπώντας στὴν ἄκρη τοῦ καθίσματος, ἔχει τὸ βλέμμα της καρφωμένο ἐπάνω στὸ πιάτο καὶ οὐδεμίαν φράσιν διακινδυνεύει εἰς τὸ κοσμικὸν ἐκεῖνο περιβάλλον καὶ οὐδεμίαν ἄλλην κίνησιν κάμνει παρὰ νὰ στρίβῃ μὲ τὰ δάχτυλά της τὶς φουντίτσες ἀπὸ τὸ πράσινο κλαδωτὸ τσεμπέρι της.

Ὁ δὲ υἱός, διὰ νὰ καταπλήξῃ τοὺς γονεῖς του καὶ νὰ κερδίσῃ ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸ χαρτζιλίκι τους εὑρίσκει κάποιαν εὐκαιρίαν γιὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὰς πανεπιστημιακάς του προόδους καὶ ἀνοίγει ὁμιλίαν μὲ κάποιον συμφοιτητήν του καθήμενον μὲ τὴν παρέαν του εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ καταστήματος:

—Πῶς πῆγε σήμερα τὸ φροντιστήριο στὸν καθηγητὴ τοῦ Ἀστικοῦ;

—Ρὲς νουλίους!

—Ἐγὼ ἐπῆγα μανιφεκμάν, μὲ τὰ ἰντερντίκτα. Ἰντερντίκτουμ Ρετσινέντε.

—Ρετσινέντε. Μιλεῖτε γιὰ τὸ ρετσινάτο στὸ Πανεπιστήμιο; ψιθυρίζει ἡ μητέρα.

—Σώπα σύ, καλέ. Ρετσινέντε πεσσεσιόνις. Περὶ διατηρήσεως τῆς νομῆς!

—Ἀμ' ἐφέτος δὲν ἔχουμε νομὴ γιὰ τὰ ζᾶ, παιδάκι μου! παρεμβαίνει μὲ παράπονο ὁ πατέρας ποὺ ἅρπαξε τὸ αὐτί του γνώριμη τὴν λέξιν καὶ κατόπιν ρεύεται θορυβωδῶς.

Ὁ ξενοδόχος προβλέπων ἄμεσον τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων, σπεύδει πρὸς τὸν εὐτυχῆ πατέρα καὶ τοῦ ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸν υἱόν του.

—Φωστῆρας εἶναι ὁ γυιός σου ὁ Κυρνίκος ἀπ' ἐδῶ, Μπαρμπαναστάση. Νὰ σοῦ ζήσῃ.

—Φχαριστοῦμε κα' ὅ,τι πιθυμεῖτε.

—Θὰ γίνῃ τρανὸς ἄνθρωπος καὶ χαλάλι τὰ ἔξοδά σου. Θὰ εἶναι ξεφτέρι μεθαύριο στὴν πολιτική.

—Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ψιθυρίζει δειλὰ ἡ μητέρα του, ἐνῷ ἀπὸ τὰ μάτια της κυλᾷ ἐπάνω εἰς τὸ πιάτο μὲ τὰ ἀποφάγια ἕνα χονδρὸ δάκρυ ἀπὸ συγκίνησιν καὶ χαράν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἄλλοι φοιτηταί, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὴν φαιδρὰν οἰκογενειακὴν σκηνὴν —ἡ ὁποία δὲν τοὺς εἶναι κι' ὅλως διόλου σπανία— συζητοῦν γιὰ τὰ δικά τους. Γιὰ τὰ χοροδιδασκαλεῖα, γιὰ τὰ σπόρ. Εἶναι ὁ φοιτητὴς ὁ ἀνεπίδεκτος κοινωνικῆς ἐξελίξεως καὶ ὁ νοσταλγῶν τὸ χωριό του καὶ ὀνειροπολῶν νὰ δράσῃ ἐκεῖ ὡς ἰατρὸς ἢ φαρμακοποιός. Εἶναι ὁ μέλλων τύπος τοῦ μικροπολιτικοῦ ποὺ ἐξασκεῖται ἀπὸ τώρα εἰς τὰς ψευδολογίας μετὰ τῶν συνομιλητῶν του. Εἶνε ὁ προαλειφόμενος διὰ τὸ ὑπαλληλικὸν στάδιον καὶ ἀπὸ τώρα μελετῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς προκηρύξεις τῶν διαγωνισμῶν. Εἶναι ὁ τύπος ποὺ ἀπ' τὸ πρῶτο φεγγάρι ἀφομοιώθη πρὸς τὸ περιβάλλον τῆς πρωτευούσης καὶ ἀποσπάζει συχνὰ ἀπὸ τὸ φοιτητικὸν ρεστωρὰν γιὰ νὰ περάσῃ ὀλίγες ὧρες στὰ κοσμικὰ κέντρα. Εἶναι ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς αὐριανῆς κοινωνίας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος ὅλης κλέος.

Ἐκεῖ μέσα εἰς τὸ φοιτητικὸν ρεστωρὰν ἐκτρέφεται ἡ γενεὰ τοῦ μέλλοντος. Ἐκεῖ μέσα εἰσέβαλε δειλὰ τὸ ἐπαρχιωτόπουλο τῆς καλῆς οἰκογενείας, ἀπ' ἐκεῖ ὀνειροπόλησε ἔνδοξα στάδια φιλολογικῆς ἢ κοσμικῆς δράσεως, διὰ νὰ συντριβῇ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ μέσα ἄλλοι γλύφουν τὸ κόκκαλο τῆς λειψῆς μερίδος τοῦ φαγητοῦ καὶ ἴσως νὰ εἶναι αὐτοὶ ποὺ αὔριον θὰ γλύφουν τὸ κόκκαλο τῆς Ἐξουσίας.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

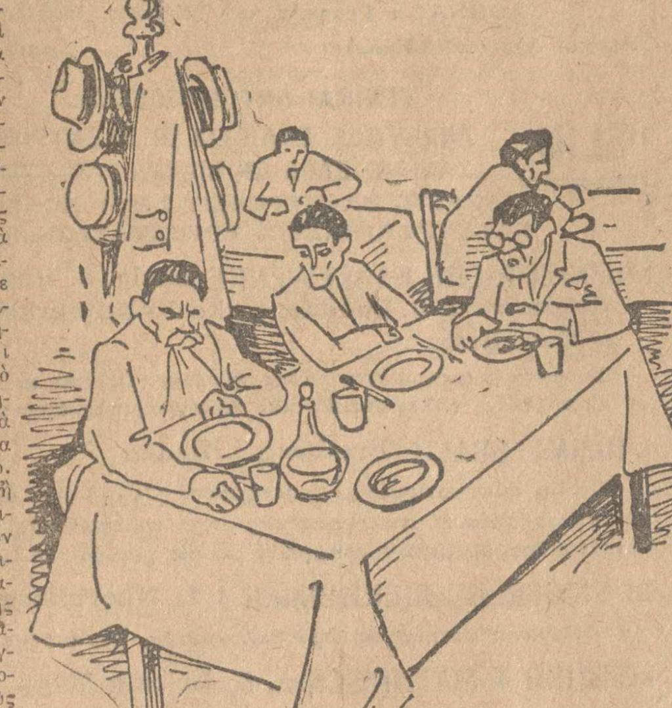

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Μ. Γ. Μιχαηλίδου: Νομικὰ ἔθιμα τῆς Δωδεκανήσου καὶ Δημοτικὰ τραγούδια Καρπάθου. Βιβλία χρήσιμα διὰ νομικούς, λογογράφους καὶ λογίους.

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα
ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
TWEED?
SUITING?
FANCY-WOOL?
FANCY-VELOYR?
COATINC-WOOL?
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 18
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ συλλογὴ ὑφασμάτων
ΜΑΛΛΙΝΩΝ καὶ ΒΡΑΔΥΝΩΝ
ΕΙΔΗ ΓΑΜΩΝ καὶ ΠΡΟΙΚΩΝ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΓΝΗΣΙΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

(ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ)

Ὁ γνωστὸς δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου ἐξέδωκε πρὸ ἡμερῶν τὴν ἄνω μελέτην πολλοῦ λόγου ἀξίαν.

Τὸ θέμα ὅπερ πραγματεύεται εἶναι ἀληθῶς εὐρυτάτου περιεχομένου καὶ οὐσιωδεστάτου ἐνδιαφέροντος, ὁ τρόπος δὲ μὲ τὸν ὁποῖον χειρίζεται αὐτὸ λίαν πρωτότυπος: Θὰ ἦτο δύσκολον εἰς ὀλίγας γραμμὰς νὰ ἐκθέσῃ τις τὰ ζητήματα ἅτινα πραγματεύεται ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τῆς μελέτης, τὸ τῆς κοινωνιολογικῆς ἐξελίξεως τοῦ θεσμοῦ τῆς γνησιότητος, ὃν ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ ὡς προϊὸν μακρᾶς καὶ βραδυτάτης ἐξελίξεως. Λαμβάνων ὡς πηγὰς τὰς παραδόσεις, τὰ σύμβολα καὶ τὴν ζωὴν ἀπολιτίστων λαῶν, συμπεραίνει ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς βήματα ἡ ἀνθρωπότης ἔζησεν ἐν κοινογαμίᾳ, ὑφ' ἣν ὁ θεσμὸς τῆς γνησιότητος δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπτυχθῇ, οὔτε ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς πατρότητος, οὔτε ὑπὸ τὴν τῆς μητρότητος. Ἡ κοινογαμία αὕτη ὑπῆρξε γενικὴ καὶ δὲν διέφυγον ταύτης οὔτε οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, οὔτε οἱ Ρωμαῖοι. Κατὰ τὴν παράδοσιν δέ, φαίνεται ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Κέκροψ ὑπῆρξεν ὁ καταργήσας τὸ σύστημα τοῦτο.

Εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα ἡ ἀνεύρεσις τῶν τελευταίων ἰχνῶν κοινογαμίας εἰς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις διαφόρων λαῶν. Τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα εἶναι κάτι τὸ λίαν συντηρητικόν, δι' ὃ καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν μεταβληθῶσιν αἱ θρησκευτικαὶ ἀντιλήψεις πάντοτε σχεδὸν ὑπὸ τὰς νεωτέρας ἐμφανίσεις, δυνάμεθα νὰ συναντήσωμεν ἁπτὰ καὶ βαθέα τ' ἀποτυπώματα ἀρχαιοτέρων θεσμῶν. Τὰ ἴχνη, λοιπόν, τῆς κοινογαμίας ἀνευρίσκονται πρόδηλα εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς Γῆς, ἥτις εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα θεότης. Αἱ πηγαὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀφθονοῦν οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία.

Εἰσερχόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν διασκευὴν τῶν ἀντιθέτων διδασκαλιῶν, προβαίνει ὁ συγγραφεὺς εἰς διαφόρους ψυχολογικὰς ἐρεύνας καὶ διακρίσεις μεταξὺ γενετησίου ἐνστίκτου καὶ γενετησίου ἔρωτος καὶ ἀνασκευάζει ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς μορφῆς τῆς πρωτογόνου οἰκογενείας θεωρίαν τοῦ Freud ἐξετάζων καὶ ἀναλύων τὰς περὶ τοτὲμ καὶ ἰντιχιοῦμα θεωρίας, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἄγνωστα θέματα παρ' ἡμῖν.

Ὡς πρώτην βαθμίδα ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ θεσμοῦ τῆς γνησιότητος ἀνευρίσκει τὴν μητρότητα, ἤτοι τὸν δεσμὸν μητρὸς καὶ τέκνου, ὅστις ἀρχικῶς ὑφίστατο παραλλήλως πρὸς τὴν κοινογαμίαν, ἧς τὸ ἔσχατον ἴχνος ἀποτελοῦν κοινογαμικαὶ ἀδελφικαὶ ἑνώσεις ὅμοιαι τῶν ὁποίων συναντῶνται εἰς Σπάρτην, Ἰνδίας, Βρεττανίαν κλπ. Ἐξετάζων ἀκολούθως τοὺς λόγους καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτομικοῦ γάμου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς διαμορφώσεως καὶ γνησιότητος, δέχεται ὅτι τὴν πηγὴν τούτου δέον ν' ἀναζητήσῃ τις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδέας τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἧς πρώτη ἐμφάνισις εἶναι ἡ κτῆσις ἰδίας γυναικός, ἥτις ἀρχικῶς ἐπραγματοῦτο δι' ἁρπαγῆς. Αἱ σχετικαὶ συμβολικαὶ πράξεις, αἵτινες ἐτελοῦντο εἰς τοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς καὶ ρωμαϊκοὺς γάμους, ἀποτελοῦν, κατὰ τὸν κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου, τὴν ἐσχάτην ἀνάμνησιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ ἁρπαγὴ ἦτο ὁ νόμιμος τρόπος τῆς συνάψεως γάμου.

Ἡ ἁρπαγὴ τῶν Σαββίνων, ἀποτελεῖ κλασσικὸν παράδειγμα, ὅμοια τῶν ὁποίων ἀνευρίσκει τις εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ ἄλλας παρομοίας πηγάς. Μόλις κατὰ Μεσαίωνα ἡ Εὐρώπη χειραφετεῖται τοῦ βαρβάρου αὐτοῦ τρόπου τῆς συνάψεως γάμου. Αἱ ἔρευναι εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον καὶ τὰς διαφόρους βαρβαρικὰς κωδικοποιήσεις εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαι καὶ πειστικαί. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῶν ἀπόψεων αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς καταφεύγει καὶ εἰς τὴν γλωσσολογίαν, ἥτις κατ' αὐτὸν ἀποτελεῖ «τὸν μίτον, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ διευσδύσωμεν εἰς τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς προϊστορίας» καὶ ἐπάγεται:

«Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι ἡ σύζυγος καλεῖται «δάμαρ», ἡ λέξις δ' αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς ῥίζης «δαμ» τοῦ ῥήματος «δαμάζω», σημαίνοντος κυρίως νικῶ, ὑποτάσσω καὶ ἀναλογικῶς χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἰδέας τοῦ γάμου λήψεως γυναικός. Ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης παράγεται ἡ λέξις «δμὼς» καὶ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ «δμωή», δι' ὧν ὑποδηλοῦται ὁ συνεπείᾳ αἰχμαλωσίας γενόμενος δοῦλος, ἐν ᾧ ὁ ἐκ γενετῆς εὑρισκόμενος ἐν καταστάσει δουλείας καλεῖται «δοῦλος», λέξις παραγομένη πιθανῶς ἐκ τοῦ «δέω». Ἡ συγγένεια αὕτη μεταξὺ τῶν λέξεων «δάμαρ, δμώς, δμωή» δὲν πρέπει, νομίζομεν, νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπὶ ταύτης δέον νὰ θεμελιώσωμεν σταθερὸν ἔρεισμα ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς ἡμῶν, καθ' ἣν ἡ ἀρχικὴ μορφὴ τῆς κτήσεως τῆς ἰδίας γυναικὸς ἦτο ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς.

Ἀντιθέτως ὁ σύζυγος καλεῖται «πόσις», οὗτινος ὁ ἀρχικὸς τύπος «πότις» παράγεται ἐκ τῆς ῥίζης «πα» συγγενοῦς τῆς σανσκριτικῆς «pâ». Ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης προέρχεται τὸ ἑλληνικὸν «δεσπότης» καὶ αἱ λατινικαὶ λέξεις potis = ἰσχυρός, potior = καταλαμβάνω, κυριεύω, potestaz = ἐξουσία καὶ pota = νίκη. Δὲν θὰ ἦτο, τέλος, ἄσκοπον νὰ σημειώσῃ τις καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τῷ Κώδικι τῆς Γόρτυνος ὁ κύριος, ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ δοῦλος, καλεῖται «πάστας», λέξις παραγομένη ἐκ τοῦ «πάσασθαι» ἢ «πάομαι», ἐχούσης τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ῥίζαν καὶ σημαινούσης λαμβάνω, κτῶμαι. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προκύπτει ὅτι διὰ μὲν τὴν σύζυγον χρησιμοποιεῖται λέξις ἐνέχουσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν πολέμῳ δουλωθείσης γυναικός, διὰ δὲ τὸν σύζυγον λέξις ὑποδηλοῦσα τὸν κτησάμενον ἐξουσίαν συνεπείᾳ καταλήψεως, κυριεύσεως, νίκης.

Εἰς τὰ αὐτὰ ἀναμφίλεκτα συμπεράσματα καταλήγει τις μελετῶν τὴν λατινικήν, ἑβραϊκήν, ἀραβικὴν κλπ.

Πότε ἡ κατάργησις τῆς ἁρπαγῆς ἐπῆλθεν, εἶναι ἄγνωστον, ἀλλ' ἀσφαλῶς ταύτην δέον τις ν' ἀναζητήσῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ βίου ἀπὸ τοῦ νομαδικοῦ εἰς τὸν γεωργικόν, ὁπότε ἡ κτῆσις τῆς γυναικὸς δὲν ἔχει πλέον ὡς βάσιν τὴν ἁρπαγήν, ἀλλὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τοῦ συμβατικοῦ γάμου. Ἀδρὰ τὰ ἴχνη ταύτης διασώζονται εἰς τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, τὰ ἕδνα τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶναι τὸ πραγματικὸν ἢ εἰκονικὸν τίμημα τῆς παρθένου, ἡ Coeptio τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, εἶναι ἡ εἰκονικὴ ἀγοραπωλησία γυναικός.

Οἱ Ἀσσυριακοὶ κώδικες, ἡ νομοθεσία τοῦ Χαμουραμπῆ, ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ Κῶδιξ τοῦ Μανοῦ ὁμιλοῦν σαφῶς περὶ ἀγοραπωλησίας τῆς γυναικός. Εἰς τὴν Εὐρώπην μέχρι τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος οἱ βάρβαροι ἠγόραζον τὰς γυναῖκας αὐτῶν τὸ pretium puellae εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον συναντᾷ τις εἰς ὅλας τὰς βαρβαρικὰς κωδικοποιήσεις. Τὰ Ἔδικτα τοῦ Ροταρίου καὶ τοῦ Λιουτπράνδου, οἱ κώδικες τῶν Ἀσιζῶν, οἱ νόμοι τῶν Βουργουνδίων, τῶν Σαλίων καὶ τῶν Βισιγότθων δὲν γνωρίζουσιν ἄλλον τρόπον συνάψεως γάμου, πλὴν τοῦ τῆς ἀγορᾶς τῆς γυναικός, ὅστις ἀκολουθεῖται καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν βασιλέων. Ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀμβλύνει τὴν ἄνω μορφὴν τοῦ γάμου, ἧς τὸ πρῶτον ῥῆγμα ἐπέρχεται διὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς καὶ οὐχὶ τοῦ πατρὸς λήψεως τοῦ τιμήματος, ὅπερ οὕτω μεταβάλλεται ἀπὸ pretium puellae εἰς pretium verginitatis. Ἡ σχετικὴ ἐξέλιξις εἶναι γενική, συναντωμένη εἰς ὅλους τοὺς λαούς. Οὕτως ὁ γάμος ἔχει δύο τρόπους συνάψεως ἀρχικῶς τὴν ἁρπαγήν, εἶτα τὴν ἀγοραπωλησίαν, ἤτοι αὐτὰς ταύτας τὰς μορφὰς δι' ὧν κτῶνται καὶ οἱ δοῦλοι.

Ὁ δουλικὸς οὗτος τρόπος τῆς κτήσεως γυναικὸς ἔχει ὡς αἰτίαν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἄσκησιν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δούλου καὶ γυναικός. Μεταξὺ τούτων ἀρχικῶς ἔναντι τοῦ ἀνδρὸς οὐδεμία διάκρισις ὑφίσταται. Ὁ ἀνὴρ δικαιοῦται νὰ θανατώσῃ, νὰ πωλήσῃ, νὰ ἐνεχυριάσῃ τὴν γυναῖκά του, δικαιοῦται ἀκόμη νὰ παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς ἄλλους. Τὸ παράδειγμα τοῦ Κάτωνος ἐκχωροῦντος τὴν γυναῖκά του εἰς τὸν φίλον του Ὀρτήσιον, δὲν εἶναι μοναδικόν, ἀλλὰ συνέπεια τῆς τεθείσης ἀνωτέρω ἀρχῆς. Ἡ γυνὴ εἶναι διὰ τὸν ἄνδρα ἕνα ἁπλοῦν πρᾶγμα, ἐφ' οὗ κτᾶται κυριότητα καὶ διὰ χρησικτησίας ἀκόμη, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα χρησικτησίᾳ ἐπὶ τῶν κινητῶν. Τούτων τεθέντων καὶ δεδομένου ὅτι ἡ πατρότης ἀκόμη εἶναι ἄγνωστος, ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς γυναικὸς-δούλης ἀσκεῖ δικαίωμα κυριότητος τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως.

Κατὰ τὴν σολώνειον ἀκόμη νομοθεσίαν, ὁ ἀνὴρ δικαιοῦται μέχρι τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀμφιδρομίων νὰ φονεύσῃ τὸ τέκνον αὐτοῦ, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ πωλήσῃ αὐτό. Τὸ jus vitae necisque εὑρίσκεται ἀπόλυτον ἐν Ρώμῃ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς πωλήσεως τοῦ τέκνου ἴχνη τούτου ἀνευρίσκονται ἀκόμη καὶ ἐν τῇ Ἰουστινιανείῳ νομοθεσίᾳ.»

Μετὰ μίαν μακρὰν ἔρευναν τῆς μητρικῆς μορφῆς τῆς γνησιότητος, ἣν ἀνευρίσκομεν γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς λαούς, ὁ κ. Μ. Πεσμαζόγλου προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τροπὴν τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὴν γνησιότητα καὶ ὡς αἰτίαν εὑρίσκει τὴν διαμόρφωσιν τῆς θρησκευτικῆς πεποιθήσεως καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς καταλείψεως τινος ὅστις θὰ ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ. Ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου μὴ τυχὸν ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ καταλείπῃ τινὰ ὅστις θὰ τῷ προσέφερε τὰς νεκρικὰς τιμάς, τὰς χοάς, ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν συγγραφέα, τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς μεταβολῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τέκνων ἀπὸ δικαιώματος κυριότητος εἰς τοιοῦτον πατρότητος. Ἡ ἀνάγκη αὕτη διεμόρφωσε πλείστους θεσμούς, οἷον τὸν τῆς ἐπικλήρου θυγατρός, τῆς υἱοθεσίας, τοῦ λεβιράτου, τῆς διαζεύξεως τῆς στείρας γυναικός, τῆς τεκνοποιήσεως τῇ βοηθείᾳ συγγενῶν, οἵτινες συναντῶνται ἐν τε τῷ ἀττικῷ, τῷ ἰνδικῷ, τῷ ρωμαϊκῷ καὶ τῷ ἑβραϊκῷ δικαίῳ, διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς ταῦτα μόνον.

Τοιαύτη, ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἡ ἄνω μελέτη. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸν συγγραφέα εἶναι ἡ πλήρης γνῶσις τοῦ θέματος ὅπερ πραγματεύεται καὶ ἡ χρησιμοποίησις μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τῶν τε νομικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν πηγῶν. Εἶναι περίεργον ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μελετηταὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἄρ' ὧν δύναται τις ν' ἀντλήσῃ τόσον ὑλικόν, ὅσον συνεκέντρωσεν ὁ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου. Τὸ μεσαιωνικὸν δίκαιον ἐξονυχίζεται πλήρως καὶ ἀναμφιβόλως διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνεται χρῆσις τῶν σχετικῶν πηγῶν. Πολλὰ τῶν θεμάτων ἅτινα πραγματεύεται ἀποτελοῦν terra incognita ἐπὶ πάντων ὅμως ὁ ἀναγνώστης λαμβάνει μίαν σαφῆ καὶ πλήρη εἰκόνα. Τὸ ἔργον συνοδεύεται ὑπὸ πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας σπανίας εἰς τὰ συγγράμματα τῆς χώρας μας καὶ ἥτις καταδεικνύει τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συγγραφέως. Ἡ ὅλη μελέτη ἀποτελεῖ ἔργον μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του, μνημειῶδες θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ καὶ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ κ. Πεσμαζόγλου δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰ ξηρὰ κείμενα τῶν νόμων, ἀλλὰ προσεπάθησε ν' ἀναπαραστήσῃ ὁλοκλήρους ἱστορικὰς καὶ προϊστορικὰς περιόδους τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας καὶ νὰ καταδείξῃ μετὰ θαυμαστῆς πειθοῦς καὶ ἐπιχειρηματολογίας τὸ ἀκριβὲς τῶν συμπερασμάτων αὐτοῦ.

ΝΟΜΙΚΟΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΟΥ κ. ΡΕΝΕ ΛΑ ΜΠΡΥΓΙΕΡ

Εἶνε προφανὲς ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, πισταὶ εἰς τὴν προαιώνιον ἀρχήν των, θεωροῦν τὴν «ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν» ὡς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν πάσης διασκέψεως ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Τί ἐννοοῦν διὰ τοῦ γοητευτικοῦ καὶ δελεαστικοῦ αὐτοῦ συνθήματος; Τὸ σύνθημα τοῦτο φαίνεται προαγγέλλον τὴν ἔλευσιν μιᾶς νέας βασιλείας, τὴν ἀπολύτρωσίν μας ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τοῦ πειρατικοῦ πολέμου, τοῦ πολέμου τῶν κουρσάρων, τῶν ὑποβρυχίων, τῶν τορπιλλισμῶν, τοῦ πνιγμοῦ ἐπιβατῶν ἢ ἀθώων ὑπάρξεων! Ἀνοίγει εὐρεῖς ὁρίζοντας, πρὸ τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐκοινώνουν μέσα εἰς μίαν παγκόσμιον εἰρήνην.

Ἀσφαλῶς ἐξεταζομένη, μὲ τὴν ἀπόλυτον σημασίαν τῆς λέξεως, ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐξασφάλισιν εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς κυριαρχίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ὠκεανῶν, χωρὶς τὸν ἐνδεχόμενον κίνδυνον μιᾶς ἐπιθέσεως ἐκ μέρους ἑνὸς τρίτου. Ἡ τοιαύτη ἀσφάλεια θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς τὴν ἐκτὸς νόμου θέσιν τοῦ πολέμου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Θὰ προϋπέθετε τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων (τοὐλάχιστον τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης) καὶ τὴν δημιουργίαν διεθνῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ἐντεταλμένων νὰ καθιστοῦν ἑκάστοτε σεβαστὴν τὴν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν. Θὰ ἔπρεπεν αἱ μοῖραι ν' ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐξωπλισμένα ἄνευ διακρίσεως πλοῖα, τῶν ὁποίων τὰ πληρώματα θὰ ἀνήκουν εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους λαούς. Θὰ ἔπρεπεν ἐπίσης ὁ ἀνώτατος διοικητὴς τῶν ἐν λόγῳ δυνάμεων νὰ διαθέτῃ βάσεις, ναυστάθμους κλπ.

Ἴσως τὰ παιδιά μας νὰ ἰδοῦν ἕνα τέτοιο θαῦμα: δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν σχετίζεται μὲ πράγματα πολὺ πρακτικώτερα.

Μὲ τὴν σημερινήν ἔννοιάν της, καὶ ἀκριβῶς ἔτσι ἑρμηνεύουν καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τὴν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς οὐδετέρας σημαίας νὰ κυκλοφορῇ ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν ἢ κατάσχεσιν, εἰς ὅλην τὴν ὑδρόγειον, ἐκτὸς μιᾶς περιωρισμένης ζώνης, ἡ ὁποία περιβάλλει τὰς ἐμπολέμους χώρας, πλάτους 30 χιλιομέτρων. Τὸ ὅριον τοῦτο θὰ θεωρῆται ὡς τὸ πολεμικὸν τρόπον τινὰ σύνορον τοῦ κράτους. Ἐὰν ἐπιχειρεῖ κανεὶς νὰ διέλθῃ τὴν ζώνην ταύτην, θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς δράστης πράξεως ἐχθρικῆς καὶ ὄχι μόνον θὰ ἐξέθετε τὸ σκάφος του, διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε ὑπεύθυνος, εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῇ κάθε ἔλεγχον καὶ αὐτὴν τὴν κατάσχεσιν τοῦ πλοίου του. Ἄλλως τε, διὰ νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον μὲ ἕνα ἐχθρικὸν λιμένα, θὰ ἔπρεπεν ὁ τελευταῖος αὐτὸς νὰ ἀποκλεισθῇ ἀποτελεσματικῶς, ὁ δὲ ἀποτελεσματικὸς ἀποκλεισμὸς ἐπιτυγχάνεται ὅταν διατίθενται ἐπαρκεῖς δυνάμεις.

Εἶνε εὔκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσην σημασίαν ἀποδίδουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξε τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον εἶχον νὰ συναλλάσσωνται μετὰ τῶν ἐμπολέμων, μένουσαι ταὐτοχρόνως μακρὰν τῆς συρράξεως. Ἀλλ' ἀντιθέτως τὸ ἴδιον αὐτὸ παράδειγμα ἀποδεικνύει ὅτι αἱ σύγχρονοι συγκρούσεις εἶνε συγκρούσεις οἰκονομικαί. «Στὸκ ἐναντίον στόκ», εἶπε τῷ 1918 ὁ Γάλλος βουλευτὴς Λεμερύ, «νὰ ἡ ἀληθινὴ φιλοσοφία τοῦ σημερινοῦ πολέμου». Καὶ ἀσφαλῶς ὁ σύγχρονος πόλεμος εἶνε ζήτημα ἀποθεμάτων. Πῶς λοιπὸν νὰ ἐμποδίσῃ κανεὶς ἕνα κράτος, τὸ ὁποῖον διαθέτει τὰ μέσα νὰ σταματήσῃ κάθε ἐμπόριον μὲ τὸν ἐχθρόν του, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα μόνα ἠμποροῦν νὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν τὴν νίκην! Αὐτὸ εἶνε τόσον δύσκολον, ὅσον καὶ ἡ προσέγγισις τῶν ἐχθρικῶν πλοίων εἰς τὰς ἐχθρικὰς ἀκτὰς εἶνε ἐπικίνδυνος καὶ ἄσκοπος.

Ἐπικίνδυνος, διότι εἶνε εὔκολον εἰς τὸν ἀντίπαλόν σας νὰ σκορπίσῃ ζώνας ὁλοκλήρους ναρκῶν, ἀγνώστους εἰς σᾶς, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν παραλίων του, καὶ νὰ ἀφήσῃ μόνον ἑλικοειδεῖς διόδους, προσιτὰς μόνον εἰς τοὺς ἀνεφοδιαστάς του. Ἐπικίνδυνος διότι τὸ πεδινὸν πυροβόλον καὶ οἱ παράκτιοι τορπιλλοβλητικοὶ σωλῆνες ἀναμένουν τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον πλησιάζει πολὺ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ 30 χιλιόμετρα δὲν εἶνε πλέον ἀπόστασις μάχης. Ἐπικίνδυνος, τέλος, διότι αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις, αἱ ἐνεργοῦσαι τὸν ἀποκλεισμόν, εἶνε ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς συνεχεῖς ἐπιθέσεις τῶν ὑποβρυχίων (ἰδίᾳ δὲ τῶν ὑποβρυχίων περιωρισμένης ἀκτῖνος) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ ἀνιχνευτικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός.

Ἀλλ' ὁ στενός, ὁ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀποκλεισμὸς δὲν εἶνε μόνον ἐπικίνδυνος καὶ σχεδὸν ἀνεπίτευκτος, ἀλλὰ καὶ ἀποτέλεσμα θετικὸν δὲν ἀποφέρει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἐμπορικὰ σκάφη ἠμποροῦν νὰ περάσουν μεταξὺ τῶν συρματοπλεγμάτων. Αἱ δυνάμεις, αἱ ἐνεργοῦσαι τὸν ἀποκλεισμόν, διαθέτουν μίαν περιωρισμένην ἀκτῖνα διὰ νὰ κάμνουν τὸν ἔλεγχον ὑπὸ τὸ ὄμματα τοῦ ἀντιπάλου, ὅταν δὲ κατορθώσουν τέλος νὰ κανονιοβολήσουν τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον παραβιάζει τὴν ζώνην τοῦ ἀποκλεισμοῦ, θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἀργά, διότι τὸ τελευταῖον αὐτὸ θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ αἰγίδα! Πράγματι, μὲ τὰ ὑπάρχοντα σήμερον μέσα, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ ἀποτελεσματικὸς ἕνας ἀποκλεισμός, παρὰ μόνον ἐὰν καθορισθοῦν ζῶναι πολὺ εὐρεῖαι, καθὼς ἔκαμαν οἱ σύμμαχοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ καθὼς προέβλεψαν οἱ Γερμανοὶ μὲ τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον. Δὲν εὑρισκόμεθα πλέον εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἱστιοφόρων, ὅπου τὰ πλοῖα ἔπρεπε νὰ «βολτάρουν» καὶ νὰ περιμένουν εὐνοϊκὸν ἄνεμον διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν λιμένα.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ ἑξῆς διλήμματος: Ἢ οἱ ἐμπόλεμοι δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ναυτικῆς ὑπεροχῆς των διὰ ν' ἀποκλείσουν τὰ ἐχθρικὰ παράλια καὶ θὰ στερηθοῦν οὕτω τοῦ πλέον ἀποτελεσματικοῦ μέσου, τὸ ὁποῖον διαθέτουν, διὰ νὰ κερδίσουν τὸν πόλεμον, ἢ θὰ πρέπῃ νὰ ἀπορρίψουν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν κοινῇ συμφωνίᾳ ἀποκαλοῦμεν σήμερον «ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν» καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγωνίζονται μὲ τόσην θέρμην καὶ τόσην ἐνεργητικότητα.

Ἴσως νὰ ὑπάρχῃ μία ἄλλη λύσις πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς δυσχερείας καὶ ὑπάρχουν εὔλογοι φόβοι ὅτι πρὸς τὴν λύσιν ταύτην τείνομεν σήμερον. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ναυτικὴν ἡγεμονίαν, ἦτο κεκηρυγμένη ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν. Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη δύναμις νὰ ἰσοφαρίσῃ τὴν δύναμιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἡ τελευταία αὐτὴ ἦτο τρόπον τινὰ ὁ διαιτητής, ὁ ρυθμιστὴς τῆς καταστάσεως. Σήμερον τὸ ναυαρχεῖον δέχεται μίαν ἐξίσωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ νέα αὐτὴ ἰσορροπία δυνάμεων εἶνε μία ἐγγύησις περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνονται τόσοι ἀγῶνες, θὰ τηρηθῇ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν εἶνε σύμφωνοι μεταξύ των. Ἀλλ' ἐὰν συμμαχήσουν; Θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡσὰν νὰ ἦσαν ὁ ὑπέρτατος νόμος ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου· διότι δὲν ἔχομεν παράδειγμα κράτους, μὴ χρησιμοποιοῦντος τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα διαθέτει. Ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ καταστῇ προσωπικὴ ἰδιοκτησία τῆς Ἀμερικῆς ἢ ἕνα Ἀγγλοσαξωνικὸν προνόμιον.

Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐξηγεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία, εὑρεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ μιᾶς συνεννοήσεως μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ μιᾶς προσεγγίσεως μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐπροτίμησε τὴν τελευταίαν ὁδόν.

RENÉ LA BRUYÈRE

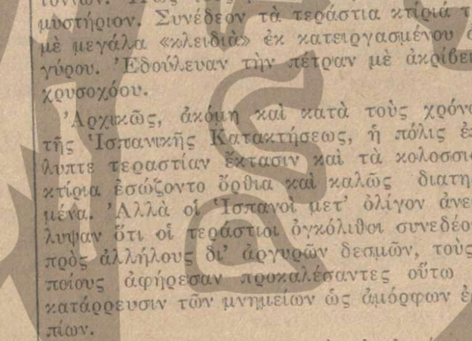

167 καθαρισμοὶ ὀδόντων πραγματοποιοῦνται μὲ ἕνα σωληνάριον ὀδοντόκρεμας ΚΟΛΥΝΟΣ δηλαδὴ δύο φορὰς περισσότερον τοῦ συνήθους ἀριθμοῦ χρήσεως.
1 = 2
Ἓν τρίτον ἐξ ὀδοντόκρεμας ΚΟΛΥΝΟΣ ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας ἀρκεῖ γιὰ ἕνα καθάρισμα, τοῦτο φανερώνει ὅτι, ἕνα σωληνάριον ΚΟΛΥΝΟΣ ἀντιστοιχεῖ πρὸς δύο τοιαῦτα κοινῶν ὀδοντοπαστῶν. 167 καθαρισμοὶ πραγματοποιοῦνται μὲ ἕνα σωληνάριον ΚΟΛΥΝΟΣ. Τίμημα ἐλάχιστον δι' ἕκαστον καθαρισμόν.
Ἀσπρίζει τὰ δόντια κατὰ 3 βαθμοὺς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
ΚΟΛΥΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΤΟΙΧΩΝ
Τῶν Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων A. Sanderson-Sons Ltd
» Γαλλικῶν » Isidor-Leroy
» Γερμανικῶν » Hansa Iven Co
» Σουηδικῶν » Kabergs Tapetfabrik
Εὑρίσκεται εἰς τὸν «Ρυθμόν», Βουλῆς 22, εἰς τιμὰς συναγωνιζομένας καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑδροχρωματισμούς. Ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπικόλλησιν δι' εἰδικοῦ συνεργείου. Εἰς τὸν «Ρυθμὸν» θὰ εὕρητε καὶ ὅλα τὰ ὑφάσματα καὶ λοιπὰ εἴδη ἐπιπλώσεως.

Ἕνας ἄγνωστος πολιτισμὸς

Ἡ ἀρχαιοτέρα πόλις τοῦ κόσμου

Ὁ μυστηριώδης «Τόπος τῶν Νεκρῶν»

Ποῖοι ἦσαν, πόθεν ἦλθον, πῶς ἐξέλιπον οἱ κάτοικοί της

Ἡ ἀρχαιοτέρα πόλις τῆς γῆς, ἐὰν εἶναι ὀρθοὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ δρος Ροδόλφου Μύλλερ, διαπρεποῦς Γερμανοῦ ἱστορικοῦ, δὲν εἶναι ἡ Κὶς ἢ ἡ Οὺρ τῆς Μεσοποταμίας, οὔτε κανένας οἰκισμὸς τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ μία πόλις τῆς Βολιβίας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

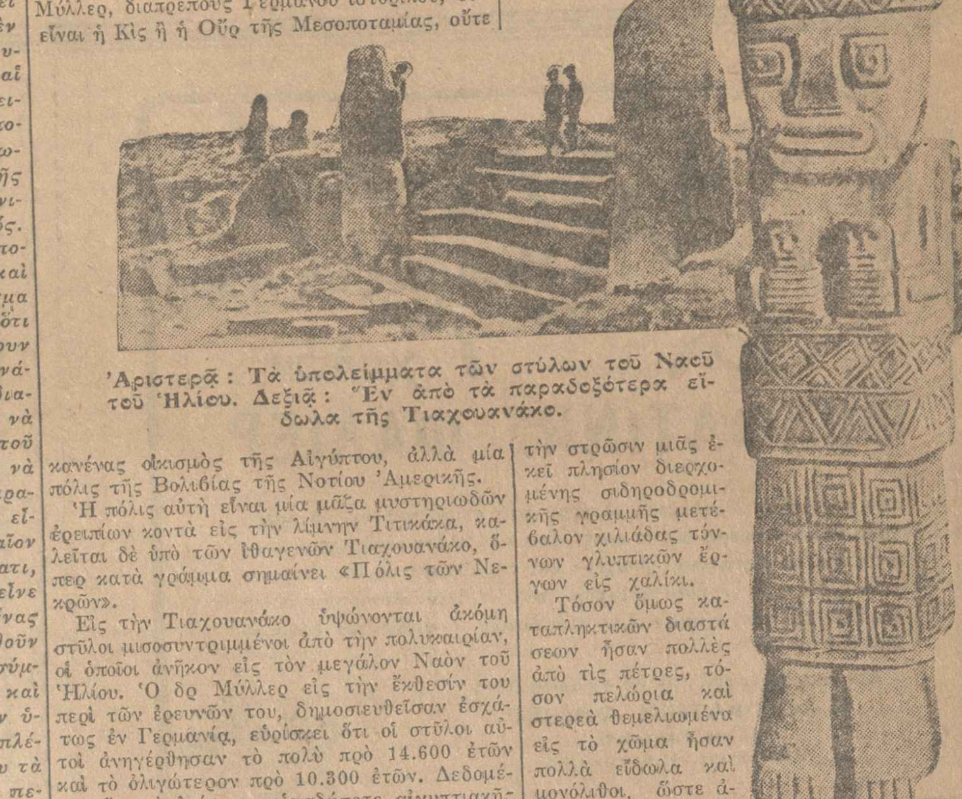

Ἀριστερᾷ: Τὰ ὑπολείμματα τῶν στύλων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡλίου. Δεξιᾷ: Ἓν ἀπὸ τὰ παραδοξότερα εἴδωλα τῆς Τιαχουανάκο.

Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι μία μᾶζα μυστηριωδῶν ἐρειπίων κοντὰ εἰς τὴν λίμνην Τιτικάκα, καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν Τιαχουανάκο, ὅπερ κατὰ γράμμα σημαίνει «Πόλις τῶν Νεκρῶν».

Εἰς τὴν Τιαχουανάκο ὑψώνονται ἀκόμη στῦλοι μισοσυντριμμένοι ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκον εἰς τὸν μεγάλον Ναὸν τοῦ Ἡλίου. Ὁ δρ Μύλλερ εἰς τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῶν ἐρευνῶν του, δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως ἐν Γερμανίᾳ, εὑρίσκει ὅτι οἱ στῦλοι αὐτοὶ ἀνηγέρθησαν τὸ πολὺ πρὸ 14.600 ἐτῶν καὶ τὸ ὀλιγώτερον πρὸ 10.300 ἐτῶν. Δεδομένου ὅτι τὰ λείψανα οἱασδήποτε αἰγυπτιακῆς πόλεως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεισῶν δὲν εἶνε παλαιότερα τῶν 6.000 ἐτῶν τὸ πολὺ καὶ ὅτι ἡ Σουμμεριανὴ πόλις τῆς Οὺρ ἢ τῆς Κίς, εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, χρονολογεῖται τὸ πολὺ πρὸ 8.000 ἐτῶν, ἡ νοτιαμερικανικὴ πόλις ἤκμαζε κάπου 6.000 ἢ τὸ ὀλιγώτερον 2.000 ἔτη πρὶν τεθοῦν τὰ θεμέλια τῶν ἀρχαιοτέρων πόλεων τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Ὁ δρ Μύλλερ προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡλίου εἰς Τιαχουανάκο διὰ τῆς ἀστρονομίας. Ἐκτὸς τῆς κινήσεώς της περὶ τὸν ἥλιον καὶ τῆς στροφῆς της περὶ τὸν ἄξονά της, ἡ γῆ ἔχει μίαν «ταλάντευσιν», ἡ ὁποία σιγὰ-σιγὰ μεταβάλλει διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν θέσιν τοῦ Βορείου καὶ τοῦ Νοτίου Πόλου. Μὲ τὴν ταλάντευσιν αὐτὴν μεταβάλλει, ὡς φαίνεται, συνεχῶς τὴν θέσιν της ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀστέρας.

Ἕνας, δηλαδή, ἀπλανὴς ἀστήρ, τὸν ὁποῖον βλέπομεν σήμερον εἰς ὡρισμένον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ, πρὸ 10.000 ἐτῶν θὰ ἐφαίνετο πιὸ ψηλὰ ἢ πιὸ χαμηλά, δεξιώτερα ἢ ἀριστερώτερα παρ' ὅ,τι εἶναι τώρα. Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ σύγχρονοι ἀστρονόμοι ἔχουν ἐπακριβῶς καθορίσει τὴν ἔκτασιν αὐτῆς τῆς μετατοπίσεως τοῦ ἄξονος τῆς γῆς, δύνανται διὰ σειρᾶς ὑπολογισμῶν νὰ προσδιορίσουν ἐπακριβῶς εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς παρατηρητὴς ἔβλεπεν ἕναν ἀστέρα πρὸ χιλιάδων καὶ δεκάδων χιλιάδων ἐτῶν.

Ἐάν, λοιπόν, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕνα τετράπλευρον, φέρ' εἰπεῖν, οἰκοδόμημα εἶχε κτισθῆ εἰς τρόπον ὥστε αἱ τέσσαρες πλευραί του νὰ ἔχουν ὡρισμένην θέσιν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Πόλους καὶ τοὺς ἀστέρας, εἶναι εὔκολον νὰ εὕρωμεν πότε αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐὰν παρατηρήσωμεν πόσον ἔχει μεταβληθῆ ἡ θέσις αὐτοῦ ἔναντι τῶν σημείων τούτων.

Ἡ κιονοστοιχία τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡλίου, εἰς τὴν «Πόλιν τῶν Νεκρῶν», ἐκτίσθη ἐν εἴδει μεγάλου ἡλιακοῦ ὡρολογίου δι' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀστρονόμων αὐτῆς τῆς πόλεως διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἡμερολογιακῶν χρονολογιῶν τῶν καὶ τοῦ χρόνου τῶν ἰσημεριῶν ἢ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐποχῶν.

Ἀφοῦ ἐβεβαιώθη περὶ τοῦ γεγονότος τούτου, ὁ δρ Μύλλερ διὰ τῶν πινάκων καὶ μαθηματικῶν του τύπων, ἀνέδραμεν εἰς τοὺς χρόνους καθ' οὓς οἱ κίονες θὰ ἔρριπτον σκιὰς ἀκριβεῖς καὶ χρήσιμους διὰ τοὺς ἀπὸ μακροῦ ἐκλιπόντας ἀστρονόμους ἐκείνους. Κατὰ ἕναν ὑπολογισμόν, υἱοθετηθέντα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἀστρονομικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων, τῷ 1911, ἔφθασεν εἰς τὴν ἀπίστευτον σχεδὸν χρονικὴν ἀπόστασιν τῶν 14.600 ἐτῶν. Διὰ νὰ τὴν μετριάσῃ, ἐχρησιμοποίησε τὴν ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων καλουμένην «ἐλαχίστην ἐξίσωσιν» καὶ ἔφθασε εἰς τὰ 10.300 ἔτη.

Εἰς ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν πρέπει νὰ εἶναι ὀρθός. Ἀμφότεροι μᾶς ἄγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὰ τὰ ἐρείπια τῆς Τιαχουανάκο χρονολογοῦνται ἀπὸ 10.000 ἐτῶν, τοὐλάχιστον, πρὸ Χριστοῦ καὶ ὅτι ἠμπορεῖ ἡ πόλις νὰ ἱδρύθη καὶ νὰ κατῳκήθη πρὸ ἄλλων τόσων χιλιάδων ἐτῶν πρὶν τὸ ἀρχαῖον ἡλιακὸν ὡρολόγιον —ὁλόκληρον συγκρότημα μνημείων— ἐγερθῇ.

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Τιαχουανακινούς, κανεὶς δὲν δύναται νὰ διατυπώσῃ τὴν παραμικρὰν εἰκασίαν περὶ τοῦ ποῖοι ἦσαν, ἀπὸ ποῦ ἦλθαν καὶ διατί ἐξέλιπον. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεώς των Τιαχουανάκο, ἐδόθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν μετέπειτα ἐλθόντων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν λησμονήσει ἢ ἠγνόουν τὰ πάντα περὶ αὐτῶν. Τὸ μόνον ποὺ ἤξευραν εἶναι ὅτι ἡ πόλις ἦτο ἱερὰ καὶ ὅτι ὁ ναὸς ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἡλίου καὶ ἦτο τὸ ἱερώτερον τῶν μνημείων της. Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι οἱ παλαιοὶ κάτοικοι εἶχον προηγμένον πολιτισμὸν καὶ ἴσως τὰς μᾶλλον προχωρημένας μηχανικὰς γνώσεις ἀπὸ οἱανδήποτε φυλὴν τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἔκοβαν μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν καὶ ἐτοποθέτουν τεραστίους λίθους βάρους ἑκατὸν καὶ διακοσίων τόννων. Πῶς τοὺς μετεκίνουν, εἶναι ἄλυτον μυστήριον. Συνέδεον τὰ τεράστια κτίριά των μὲ μεγάλα «κλειδιὰ» ἐκ κατειργασμένου ἀργύρου. Ἐδούλευαν τὴν πέτραν μὲ ἀκρίβειαν χρυσοχόου.

Ἀρχικῶς, ἀκόμη καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἱσπανικῆς Κατακτήσεως, ἡ πόλις ἐκάλυπτε τεραστίαν ἔκτασιν καὶ τὰ κολοσσιαῖα κτίρια ἐσώζοντο ὄρθια καὶ καλῶς διατηρημένα. Ἀλλ' οἱ Ἱσπανοὶ μετ' ὀλίγον ἀνεκάλυψαν ὅτι οἱ τεράστιοι ὀγκόλιθοι συνεδέοντο πρὸς ἀλλήλους διὰ ἀργυρῶν δεσμῶν, τοὺς ὁποίους ἀφήρεσαν προκαλέσαντες οὕτω τὴν κατάρρευσιν τῶν μνημείων ὡς ἀμόρφων ἐρειπίων.

Κατόπιν, ὅταν ἔκτισαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν εἰς τὸν γειτονικὸν Ἱσπανικὸν οἰκισμόν, οἱ ἱερεῖς εὗρον τὴν καλοκομμένην καὶ γλυπτοδουλεμένην πέτραν τῆς ἀρχαίας πόλεως ὡς πηγὴν ἑτοίμου οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ. Καὶ γλυπτοὶ στῦλοι καὶ ἀγάλματα, γλυπτοὶ μονόλιθοι καὶ ἀνώφλια ἐτεμαχίσθησαν καὶ συνεδέθησαν μὲ πλίνθους καὶ μὲ πηλὸν διὰ νὰ ἐγείρουν τὴν ἐκκλησίαν. Σήμερον βλέπει κανεὶς ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τῆς αὐλῆς τῆς ἐκκλησίας τὰ ἄνω μέρη δύο μεγάλων ἀγαλμάτων ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τὸν Ναὸν τοῦ Ἡλίου.

Ἀκολουθήσαντες τὸ παράδειγμα τῶν Ἱσπανῶν, οἱ γηγενεῖς Ἰνδοὶ ἐχρησιμοποίησαν τὰ κομμάτι ἐρειπίων ἠμποροῦσαν νὰ μετακινήσουν γιὰ τὶς καλύβες των. Οἱ γεωργοὶ ἐχρησιμοποίησαν ἀγάλματα, δακτυλίους στύλων καὶ γλυπτὰς πέτρας διὰ τὸ περιτείχισμα τῶν χωραφιῶν των. Βάνδαλοι καὶ ἀρχαιοκάπηλοι κατέστρεψαν καὶ ἀπήγαγον ὅ,τι ἠμποροῦσαν. Οἱ Βολιβιανοὶ στρατιῶται ἐχρησιμοποίησαν ὡς στόχους τὰ ἀγάλματα. Καί, εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς καταστροφῆς τῆς ἀρχαιοτέρας πόλεως, οἱ ἐργολῆπται οἱ ἀναλαβόντες τὴν στρῶσιν μιᾶς ἐκεῖ πλησίον διερχομένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετέβαλον χιλιάδας τόννων γλυπτικῶν ἔργων εἰς χαλίκι.

Τόσον ὅμως καταπληκτικῶν διαστάσεων ἦσαν πολλὲς ἀπὸ τὶς πέτρες, τόσον πελώρια καὶ στερεὰ θεμελιωμένα εἰς τὸ χῶμα ἦσαν πολλὰ εἴδωλα καὶ μονόλιθοι, ὥστε ἀκόμη καὶ σήμερον, παρὰ τὸν βανδαλισμὸν καὶ τὴν μανίαν καταστροφῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ πέντε αἰῶνας, παρὰ τὰς σοβαρωτάτας ζημίας τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν, μέγα μέρος τῆς «Πόλεως τῶν Νεκρῶν» παραμένει, βωβή, ἐπιβλητικὴ μαρτυρία τῆς καταπληκτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλυπτικῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν τῶν λησμονημένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἑκατὸν καὶ πλέον αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ, ἀνήγειραν αὐτὴν τὴν μυστηριώδη πόλιν κοντὰ εἰς τὰς ὄχθας τῆς ὑψηλοτέρας λίμνης τοῦ κόσμου.

Ὁ καλούμενος ναὸς τοῦ Ἡλίου εὑρίσκεται ἐπὶ ὀρθογωνίου ὑψώματος ὕψους δέκα ποδῶν καὶ ἐμβαδοῦ πεντακοσίων τετραγωνικῶν ποδῶν. Ὁλόγυρα, εἰς τὰς τέσσερας πλευρὰς καὶ εἰς ἀποστάσεις 16—20 ποδῶν ὑπάρχουν πέτρινοι στῦλοι τεραστίων διαστάσεων, οἵτινες ἀρχικῶς ὑπεστήριζον ἀνώφλια λίθινα ἢ ξύλινα.

Ἀλλὰ τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν, τὸ πιὸ ἀξιόλογον καὶ καλύτερον διατηρημένον ἔργον ἐν μέσῳ ὅλων αὐτῶν τῶν καταπληκτικῶν ἐρειπίων, εἶναι ἡ Πύλη τοῦ Ἡλίου, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὴν δυτικὴν ἄκραν τοῦ ὑψώματος.

Αὐτὴ ἡ μονολιθικὴ πύλη — τὸ μεγαλύτερον μονολιθικὸν μνημεῖον τοῦ κόσμου— ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα τεράστιον ἀνδεσίτην ὀγκόλιθον μήκους δεκατριῶν ποδῶν, ὕψους ἑπτὰ καὶ πάχους δεκαοκτώ. Εἰς τὸ κέντρον ἔχει διανοιχθῆ ἡ πύλη διαστάσεων τεσσάρων ἐπὶ δύο πόδας. Ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τῆς πύλης ὑπάρχει πλῆθος συμβολικῶν ἀναγλύφων. Αἱ γραμμαὶ τῶν γλυπτικῶν αὐτῶν ἔργων εἶναι ἁπλαῖ. Ἀλλὰ ἡ συμμετρία των καὶ ἡ ἀκρίβειά των εἶναι τόση, ὥστε μὲ τὰ λεπτότερα σημερινὰ ὄργανα μετρήσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ κανεὶς λάθος μεγαλύτερον τοῦ ἑνὸς χιλιοστομέτρου. Καὶ τὸ μεγαλύτερον μυστήριον τῶν ἐρειπίων εἶναι πῶς, κατὰ τὴν παρῳχημένην ἐκείνην ἐποχήν, εὑρέθησαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ «δουλέψουν» τὴν σκληροτάτην αὐτὴν πέτραν, ἐνίοτε εἰς μεγάλο βάθος καὶ πάντοτε μὲ ἀκρίβειαν ἀνυπέρβλητον.

Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν εἶναι, βεβαίως, ἐγκατεσπαρμένα ἀγάλματα, συντρίμματα, λίθοι, θεμέλια. Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων εὑρέθησαν καὶ μικρὰ λίθινα ἢ ὀρειχάλκινα εἰδώλια, ἐν οἷς καὶ μία ἀναπαράστασις ζώου καταπληκτικῶς ὁμοιάζοντος πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους λέοντας.

Πολλὰ τῶν λειψάνων τούτων φέρουν παραδόξους παραστάσεις, αἵτινες ὁμοιάζουν πρὸς ἱερογλυφικὰς ἐπιγραφάς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὰς ἀναγνώσῃ, ἐὰν εἶναι ὄντως ἐπιγραφαί. Καί, μέχρι σήμερον, τὸ μυστικὸν τῆς Τιαχουανάκο, ἡ προέλευσις τοῦ λαοῦ της, ἡ ἱστορία του καὶ τὰ αἴτια τῆς ἐξαφανίσεώς του, εἶναι ἀξεδιάλυτα μυστήρια διὰ τοὺς ἱστορικοὺς καὶ ἀρχαιολόγους.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ «ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ» (ΚΑΤΩΘΕΝ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ)

Μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης. Κατὰ τὴν ἱερουργίαν ἐχοροστάτει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως, ὅστις διὰ τῆς ὑπεροχοῦ εὐφραδείας καὶ γλυκύτητός του συνήρπασε τὸ ἐκκλησίασμα, ὅπερ ἐν πλήρει θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ κατησπάζετο τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Ὁ Ναός, καταλλήλως διακοσμημένος διὰ σμύρτων καὶ σημαιῶν, ἔβριθε ἀπὸ τὸ φιλεόρτον ἐκκλησίασμα, ὅπερ συγκεκινημένον συνεχάρη τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατέβαλε ὅπως συμπληρώσῃ διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ, σοβαρὰν ἔλλειψιν τῆς πολυπληθοῦς ταύτης συνοικίας.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστη ὁ λαοφιλὴς καὶ σεβαστὸς Δήμαρχος μας κ. Σπυρίδων Μερκούρης, ὅστις ὑπεσχέθη πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς συνοικίας. Ἐπίσης ἐκ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου διεκρίναμεν τοὺς κ. κ. Κ. Κοτσέαν, Ροζολῆν, Καμπάσην, Παρασκευόπουλον, Παπαγεωργίου, Ἀντωνιάδην κλπ. ὡς καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Τὴν τελετὴν ἐφαίδρυνε τμῆμα μουσικῆς τοῦ Δήμου, ἀνακρούσαν διάφορα ἐνθουσιώδη τεμάχια.

ÉCOLE FRANÇAISE D' ATHÈNES
INSTITUT SUPERIEUR D' ETUDES FRANCAISES
(29—31 Ὁδὸς Σίνα)
Τελευταῖαι Εἰσιτήριοι Ἐξετάσεις:
Σάββατον, Δευτέρα, Τετάρτη,
26, 28, 30 Ὀκτωβρίου.
Διπλωματοῦχοι Ἐξετάσεις:
Δευτέρα 28 Ὀκτωβρίου.
COURS DE PREPARATION AU PROFESSORAT DE FRANCAIS
Concours d' entrée: Jeudi 7 Nouembre
(Ἡ Διεύθυνσις)

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ὁδὸς Αἰόλου—Μέγαρον Ἐθνικῆς Τραπέζης
Πληρωμὴ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ

Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῆς Τραπέζης ἐκ χρεολυτικῶν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ εἰς συνάλλαγμα ὅτι ἡ 1η τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἶνε ἡ ὡρισμένη ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεολυτικῶν δόσεων τῶν εἰρημένων δανείων.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος πληρωμὴ ἐπιφέρει εἰς τοὺς ὀφειλέτας πάσας τὰς συνεπείας τῆς ὑπερημερίας, χωροῦσης καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΩΣΤΗΡΑ
36 ΕΡΜΟΥ 36
ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΣ HAUTE-NOUVEAUTÉS
«ΗΛΙΟΣ» ΣΤΑΔΙΟΥ 60α

Τὸ 1ον δόσα!
ὁ Μπεμπές θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλὸν

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ

τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου ποὺ συμπληρώνει τὸ καλὸν γάλα καὶ προσφέρει εἰς τὸ παιδί, ὑπὸ τὴν πλέον εὐχάριστον μορφήν, ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ τὰς βιταμίνας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξίν του. — Διευκολύνει τὴν ὀδοντοφυΐαν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν. — Δίδει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν.

Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον φωσφατίνη
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθὲν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις
ΦΟΙΝΙΞ

Ἀποστρέφομαι
ΤΟ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ

Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ πῇ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ

ΖΕΜΑΛΤ

Εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἐποχὴν ὅπου τὰ κρυολογήματα καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς βρογχίτιδος καὶ τῆς περιπνευμονίας γενικεύονται, ἡ πειὸ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα εἶνε τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ ἰατροὶ ἀποδέχονται.
Συνήθως ὅμως τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ εἶνε τὸ βάσανον τοῦ σπιτιοῦ, διότι ὅλα σχεδὸν τὰ παιδιὰ ἀποστρέφονται τὴν ἀηδῆ ὀσμήν καὶ γεῦσιν του.
Τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ λαμβανόμενον ἀκουσίως δὲν χωνεύεται εὐκόλως, ἀναστατώνει τὰ εὐαίσθητα στομαχάκια τῶν μικρῶν, τοὺς κόβει τελείως τὴν ὄρεξιν καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ὑπολογιζομένη ὠφέλειά του γίνεται βλάβη.
ΜΗΤΕΡΕΣ, καλῶς μᾶς ἦλθε τὸ ΖΕΜΑΛΤ
Ὄχι πιὰ βασανιστήρια, ὄχι κλάμματα κα παρακάλια, ἀλλὰ μὲ γέλοια καὶ μὲ εὐχαρίστησι δίδετε στὰ παιδιά σας τὸ ΖΕΜΑΛΤ εἰς στερεὰν καὶ εὔγευστον μορφὴν χωρὶς ἀμμιά ὀσμὴ ἢ γεῦσιν Μουρουνελαίου.
Τὸ ΖΕΜΑΛΤ παρασκευαζόμενον ἀπὸ τὸ γνησιώτερον Μουρουνέλαιον Νορβηγίας μὲ τὸ παγκοσμίου φήμης, διὰ τὸ θρεπτικὸν καὶ εὔπεπτον ἐκχύλισμα βύνης Dr WANDER εἰς στερεὰν μορφήν, ἔχει τὴν ἐξαιρετικὴν ἰδιότητα: Νὰ περιέχῃ τὴν διπλῆν ἀναλογίαν Μουρουνελαίου ἀπὸ τὴν περιεχομένην εἰς ἄλλας παρομοίας φύσεως σκευασίας.
Νὰ εἶνε πλούσιον εἰς ΒΙΤΑΜΙΝΑΣ ὡς διατηροῦν ὅλας τὰς εἰς τὸ Μουρουνέλαιον εὑρισκομένας λιπαρὰς οὐσίας τὰς συντελούσας εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ βάρους.
Νὰ παίρνεται μ' εὐχαρίστησι καὶ ἀπὸ τὰ πλέον δύστροπα παιδιά.

Δίνετε στὰ παιδιά σας ΖΕΜΑΛΤ

Dr A. WANDER S. A. BERNE SUISSE
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα:
Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθῆναι—Χαρ. Τρικούπη 9

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΔΙΠΛΩΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ: Γραφεῖα καὶ Ἔκθεσις, Θησέως 18.
Τηλ)κὴ Δ)σις «ΕΛΙΝΧΑ» Ἀριθ. τηλεφ. 53—50

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
«ELIN» ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ, ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
ΠΛΗΡΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΙ ΠΟΛΕΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΛΠ.

SUEDDEUTSCHE KABELWERKE Abtlg. d. Heddernheimer Kupferwerk u. Sueddeutsche Kabelwerke G. m. b. H. ἐν Mannheim.
Σύρματα μεμονωμένα πάσης φύσεως ὡς καὶ καλώδια ὑπόγεια δι' ἠλεκτρικάς, τηλεφωνικὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐγκαταστάσεις.

J. HIMMELSBACH Freiburg i. Baden
Στῦλοι ἐμπεποτισμένοι (συστήματος Kyan) καὶ μὴ δι' ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις, τηλεγραφικὰς καὶ τηλεφωνικὰς γραμμάς, τραβέρσαι σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ξυλεῖα γεφυρῶν κ.λ.π.

Dr SIEGFR. GUGGENHEIMER A. G. Nuernberg
Ὄργανα μετρήσεως ὡς βολτάμετρα, Ἀμπερόμετρα κλπ.

KŒRTING & MATHIESEN A. G. Leipzig W 35.
(Γεν. Ἀντιπροσωπεία ἐκτὸς Μακεδονίας—Θράκης)
Φωτιστικοὶ ἐπιλισμοὶ (καταυγαστῆρες, ἀνταυγαστῆρες, προβολεῖς) παντὸς εἴδους.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Ἠλεκτροκινητήρων συνεχοῦς καὶ τριφασικοῦ ρεύματος, δυναμομηχανῶν, ἠλεκτραντλιῶν, φωτ. ἐπιλισμῶν, αὐτομάτων διακεπτῶν, ὀργάνων μετρήσεως κλπ.

Etam
Η ΚΑΛΤΣΑ ΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΑΣ ΜΕΤΑΞΩΤΗΣ ΒΡΑΔΥΝΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΩΤΗΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΒΑΜΒΑΚΕΡΗΣ ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 5 | ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΤΣΙΜΙΣΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 21 | ΠΑΤΡΑΙ: ΜΑΙΖΩΝΟΣ 54

Τὸ κατάστημά μας Πανεπιστημίου 5 (ἔναντι Ambassadeurs), εἶναι προσωρινὸν μέχρις ἐνάρξεως τοῦ νέου μεγάλου καταστήματος Etam Βουκουρεστίου ἀριθ. 8.

ΤΟΥΒΛΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Πλήρη 210 Χ 100 Χ 45 χιλιοστ.
(70 κατὰ τετρ. μ. δρομ. τοιχοπ.)
ΣΤΕΡΕΩΤΑΤΑ
ΔΡΑΧΜΑΣ 400 ΚΑΤΑ ΧΙΛΙΑΔΑ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΑΤΛΑΣ» ΓΑΜΒΕΤΤΑ 14
«ΗΛΙΟΣ» Σταδίου 60β

ΤΑ ΠΙΟ ΦΙΝΑ ΠΑΛΤΑ
ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
«UNION-JACK»
39 ΑΙΟΛΟΥ 39
ΤΑ ΠΙΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δήλωσις

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν, τὴν 5ην Νοεμβρίου 1929, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. διενεργηθησομένην εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. (Τεχνικὸν Τμῆμα) ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὴν προμήθειαν 500.000 κεράμων τύπου Μασσαλίας, Εὐρωπαϊκῆς ἢ ἐγχωρίου προελεύσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους σχετικῆς προκηρύξεως, οἵτινες εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ὄρχος Αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον τὴν 17ην Νοεμβρίου, ἡμέραν Κυριακήν, καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ τὴν ἐκποίησιν ἑνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου κλειστοῦ, παλαιοῦ τύπου Ford, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 92946) 17)10)29 διαταγῆς ὑπουργ. Στρατιωτικῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συμφωνιῶν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ὄρχου, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1929
Ὁ διοικητὴς τοῦ Ὄρχου
ΑΝΔΡ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ
συν)ρχης

ΑΝΑΒΟΛΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων γνωστοποιεῖ, ὅτι αἱ δημοπρασίαι αἱ ὁρισθεῖσαι διὰ τὴν 25ην τρέχοντος καὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἀγροτικοῦ κτήματος «Καλογρέζας» καὶ προμήθειαν κηροῦ ἀναβάλλονται διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην 29 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1929.
Ὁ Δήμαρχος
ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ

Αἴθουσα ἢ Μαγαζεῖον ἢ Διαμέρισμα ἰσόγειον ἢ εἰς πρῶτον ὄροφον ἀπολύτου ἀσφαλείας (Μπετόν, θύρας σιδηρᾶς) ἐμβαδοῦ 150 τετραγ. μέτρων ἐντὸς ἀκτῖνος μέχρι 1000 μέτρων ἀπὸ τῆς Πλατείας Συντάγματος καὶ μέχρι 500 μ. ἀπὸ τῆς Πλατείας Ὁμονοίας.

Διὰ συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων (Βουλῆς 22) μετὰ ἐγγράφων προσφορῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων διακηρύττει ὅτι, ἀκυρωθέντος τοῦ γενομένου τῇ 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. συναγωνισμοῦ μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν τῷ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε. δύο ἀπλῶν μεταλλικῶν φορτηγίδων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) Νοεμβρίου 1929, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς ἐτροποποιήθησαν αὗται μεταγενεστέρως, καὶ ὧν γνῶσιν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι προσερχόμενοι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Τμήματος Λιμενικῶν Ἔργων κατὰ τὰς ἐπιτετραμμένας ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπισκέψεων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1929.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε.
Διευθυντὴς Δημοσίων Ἔργων
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Δέχεται προσφορὰς πρὸς μίσθωσιν τῶν ὑπολειπομένων ἐλαχίστων γραφείων ἐν τῷ ἀνεγερθέντι μεγάρῳ, Σταδίου 4.

Ἡ θέρμανσις θέλει ἐκτελῆται διὰ κεντρικῆς δι' ὕδατος θερμάνσεως, ἡ ἄνοδος ἐν τοῖς γραφείοις θὰ ἐξυπηρετῆται ὑπὸ τριῶν εὐρυτάτων κλιμάκων μαρμαρίνων, τεσσάρων ἠλεκτρικῶν ἀναβατήρων καὶ ἑνὸς τοιούτου συνεχοῦς κινήσεως (Pater Noster). Ἐπίσης δὲ εἰδικὰ μηχανικὰ μέσα διατίθενται διὰ τὴν ἀνάβασιν μικρῶν δεμάτων, ὡς καὶ εἰδικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν καθαριότητα, ἀσφάλειαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ μεγάρου τούτου.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην (Δ)σιν Κτημάτων Σταδίου 18α).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνακοινοῖ ὅτι τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ ὑπουργείου μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν (μετὰ ὁρίου) διὰ τὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἐπαύξησιν εἰς ἑξατάξιον τεσσάρων διδ)ρίων ἐν τῷ συνοικισμῷ Ν. Κοκκινιᾶς.

Τὰ ἔργα προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 2.000.000, ἡ δὲ ἐγγύησις εἰς δραχμὰς 100.000.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν εἶνε οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα.

Τὰ σχετικὰ εἶνε κατατεθειμένα παρὰ τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ Τμήματι, ἔνθα οἱ βουλόμενοι καὶ λάβωσι γνῶσιν δύνανται νὰ προσέρχονται καθ' ἑκάστην 5 1)2— 7 1)2 μ.μ.

Ὁ ὑπουργὸς
Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων καὶ ὁδοστρωσίας ἐν τῷ συνοικισμῷ Ὑμηττοῦ.

Τὸ α' στάδιον τῆς δημοπρασίας θὰ λάβῃ χώραν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ε.Α.Π. (Κηφισσίας 3) τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ., ἡ δὲ ὁριστικὴ μειοδοσία θὰ διεξαχθῇ τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 1)2 π. μ.

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ Ι Γραφεῖον τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος Ἀστικῆς, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11 1)2 π. μ. μέχρι 1 μ. μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀστικῆς)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία προμηθείας Ἀμερικανικῶν Κνωδόντων

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν 486 τεμαχίων ἀμερικανικῶν κνωδόντων συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀριθ. 5.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 28ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως.

Οὐδεμία προσφορὰ ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅροις καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1929.

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ΣΕΚ)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΝΘΥΠΙΑΤΡΩΝ

Προκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν 30 δοκίμων Ἀνθυπιάτρων.

5 δοκίμων Ἀνθυποφαρμακοποιῶν ἐνεργηθησόμενος τὴν 11ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἡ σχετικὴ προκήρυξις (τὰ προσόντα, οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ, κλπ.) ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 331)26—9—29 φύλλον (παράρτημα) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 419)24—9—29 Ἐγκ. διατ. Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἧς ἀντίτυπα χορηγοῦνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας ὑπὸ τῆς Διαχειρίσεως ὑλικοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἀθῆναι τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1929.
Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΙ
ΘΕΡΜΕΣ-ΣΠΛΗΝΑ
θεραπεία αὐτῶν διὰ τῆς
ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗΣ
Σ. ΤΖΑΜΑΛΗ
ΧΡΥΣΟΥΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
Ἡ ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗ, ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ βραβευθεῖσα διὰ χρυσοῦ βραβείου ἐν τῇ Ἐκθέσει Ἀμερικῆς, εἶνε τὸ τελειότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῶν πυρετῶν. Θεραπεία ἀσφαλὴς καὶ ταχεῖα.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΙ
PELIKAN
Ἁπλούστατοι, εὔχρηστοι, ἐλαφροί, ἀποδίδοντες 1000 ἀντίτυπα καθαρὰ τὴν ὥραν. Πάμφθηνοι. Μόνον δραχ. 3.500. Ἀπαραίτητοι διὰ Τραπέζας, Ἑταιρείας, Συλλόγους, Σωματεῖα, Δήμους, Ἑστιατόρια κλπ.
Ἐπίδειξις δωρεὰν 12—1 καὶ 6—7 μ. μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ι. Πεσμαζόγλου 9α ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Ὁδὸς Φίλωνος 32
Γεν. Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9α. Τηλ. 66-81

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΣΥΡΩ & ΑΙΓΙΩ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλα τὰ κέντρα ἐξωτερικοῦ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 100.000 ΠΡΟΣ 6 0)0

ΩΟΤΟΚΙΝΗ
ΑΥΓΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
200 αὐγὰ τὸ ἔτος ἡ κότα
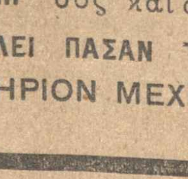
Κυτ. διὰ 8 κότες ἐπὶ 1 μῆνα 15 δρ.
» 10 » » 25 »
Παρακαταθήκη Γεωργ. Γραφεῖον Π. Γεωργαντῆ, Περικλέους 16 Ἀθῆναι καὶ τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα.
Θανοπούλου, Σαντράλ, Ὄλυμπος, Ἐξαχοπούλου, Ἀλεξάνδρου. Ἐν Πειραιεῖ Ζαχαριάδης, Μ. Στοᾶς 33 Α'.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως διαφόρων ἐκλογικῶν εἰδῶν ἤτοι κάλπων, σφαιριδίων κλπ. ἐνεργηθησομένην τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται ἐν τῷ Διοικητικῷ τμήματι.

ΓΙΟΥΛΕΝ & ΣΙΑ

Προκήρυξις πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ἡ Ἑταιρεία Γιούλεν καὶ Σία, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, διακηρύττει ὅτι θέλει ἐκθέσῃ εἰς δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πωλήσεως, ἐνεργηθησόμενον τὴν 10ην π. μ. τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1929 εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀριθ. 23 γραφεῖα αὐτῆς, τὸ ἐν Καστρὶ (Κηφισσιᾶς) κτίριον τῶν γραφείων αὐτῆς.

Πλήρης περιγραφὴ τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ χώρου, ὡς καὶ οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ρητῶς δηλοῦται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ εὕρῃ τὴν προσφερθησομένην ἀνωτάτην τιμὴν ἀσύμφορον, θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐνοικίασιν τοῦ κτιρίου δι' οἱανδήποτε χρῆσιν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευήν:

1) 172 ζευγῶν ὑποδημάτων ἐκ βακέτας.
2) 122 ζευγῶν ὑποδημάτων ἐξ ἀδιαβρόχου μέλανος.

Ἐνεργηθησόμενον τὴν 5ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς σχολῆς (ΣΤ' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον — Ἀμπελόκηποι).

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἶνε κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Διαχειρίσει τῆς καθ' ἡμᾶς σχολῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1922.
Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
ΜΙΛΤ. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Συν)χης Πεζικοῦ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

«Περὶ ἀναβολῆς δημοσίου διαγωνισμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν τοπογραφικῶν κτηματογραφήσεων»

Ὁ διὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκηρυχθεὶς δημόσιος διαγωνισμὸς πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν τοπογραφικῶν κτηματογραφήσεων ἀνεβλήθη διὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ μεγάλη εἰς ὑφάσματα ἐπιπλώσεως Μεταξωτὰ Νταμὶ Σιμηλὶ Gobelins Κρετὸν καὶ toiles de jouy. Στὸρ παραπετάσματα ἕτοιμα, φάδες δωματίων, γραφείων καὶ ἐκκλησιῶν, τάπητες βελουτὲ καὶ διαδρόμων, φαδῶν ποδομάκτρων καὶ χάρτου ταπετσαρίας, τοίχων εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ», Βουλῆς 22.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διενεργηθησομένην εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς (Κηφισσίας 3) τὴν 15ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 1)2 π. μ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων τοῦ σ)σμοῦ Περισσοῦ.

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ Ι Γραφεῖον τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος Ἀστικῆς, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11 1)2 π. μ. μέχρι 1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστικῆς)

ΔΑΝΕΙΑ
ΕΠΙ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ 6%
(ΝΕΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ)
ΠΑΡΕΧΕΙ Η
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Οὐρολογικῶν — Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
Σπουδάσας εἰς Παρισίους εἰς τὰ Νοσοκομεῖα (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
34 ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 34
(Ὁμόνοια)
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας
Εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου.
Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Δημοσιεύσατε, παρακαλῶ, εἰς τὰς στήλας τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος τὰ κάτωθι:

Ἀφ' ὅτου τὸ ἔτος 1923 ἱδρύθησαν τὰ πεντατάξια διδασκαλεῖα καὶ διὰ Ν. Δ. ἐκδοθέντος τὴν 17ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 266 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Κράτος ἐχορήγησεν εἰς ἡμᾶς τριακοσιόδραχμον μηνιαῖον ἐπίδομα, ὑποχρεῶνον ἡμᾶς ὅπως ὑπηρετήσωμεν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν τῷ διδασκαλείῳ σπουδῶν μας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὅπου τυχὸν ἠθέλομεν διορισθῇ. Μὲ τοὺς ὅρους τούτους ἐφοιτήσαμεν εἰς τὸ ἐν Τριπόλει πεντατάξιον διδασκαλεῖον λαμβάνοντες τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα. Κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἐλάβομεν τὰ πτυχία μας ὡς δημοδιδάσκαλοι καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα ἐκτὸς θέσεων. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν διατί τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον δὲν λαμβάνει πρόνοιαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἵνα ἐκπληρώσωμεν τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἀνελάβομεν ἀπέναντι τοῦ Κράτους;

Ἐν Τριπόλει, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1929
ΙΩΑΝ. ΜΠΑΡΚΟΥΛΗΣ
πτυχιοῦχος πενταταξίου διδασκαλείου Τριπόλεως

ΟΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΔΑΣΙΚΟΙ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά

Ἡ προσγινομένη ἀδικία εἰς ἡμᾶς τοὺς κατωτέρους δασικοὺς ὑπαλλήλους εἶνε κατάφωρος καὶ καταθλιπτική, μᾶς ἔχει δὲ φέρει εἰς ἀπόγνωσιν καὶ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ἁρμοδίων, οἵτινες ἀναγνωρίσαν μὲν ταύτην, δὲν ἐφρόντισαν ὅμως, ἀλλ' οὔτε καὶ πρόκειται νὰ φροντίσουν, διὰ τὴν ἄρσιν της. Ὁ δολοφονηθεὶς διευθυντὴς Δασῶν Π. Μαρκόπουλος ἐξέδωκε τότε ἐγκύκλιον ἔχουσαν οὕτω: «. . . . Δηλῶ συγχρόνως ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὸν κώδικα ὑπάρχει καὶ σκιερόν τι σημεῖον, τὸ τῆς μὴ ἀμέσου χορηγήσεως τῆς διαβαθμίσεως καὶ εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας πενταετίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, θέλω καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν παρὰ τῇ πανυπαλληλικῇ ἐπιτροπῇ, ἀλλὰ καὶ ὅπου δεῖ, ἵνα ἀρθῇ ἡ ἀδικία αὐτή. Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀδικίας ταύτης ἔχουν δοθῆ εἰς τὸν ὑποφαινόμενον κατηγορηματικαὶ διαβεβαιώσεις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ καμμία ἀμφιβολία ὅτι αὐτὴ συντόμως θέλει ἀρθῇ» κλπ.

Κατόπιν τούτων, κ. Διευθυντά, δὲν φρονεῖτε ὅτι τώρα μὲ τὸ μισθολόγιον ἢ τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν πρέπει ν' ἀρθῇ ἡ ἀδικία αὐτή, δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων μισθοδοτουμένων μὲ 1600 δρ. μηνιαίως καὶ ἐχόντων 8ετῆ καὶ πλέον ὑπηρεσίαν, ἵνα μὴ δημιουργοῦνται καὶ ἄλλοι Μαρίνιδες;!!!

Συνηγορήσατε, κ. Διευθυντά, καὶ σεῖς καὶ θὰ σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Κατώτεροι Δασικοὶ Ὑπάλληλοι
Ἀθῆναι, 18)10)29.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Γίνεται τελευταῖον λόγος ὅτι θὰ αὐξήσουν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὅτι εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1929—30 ἀναγράφονται 150 ἑκατομμύρια διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἀλλὰ τὸ ἐκκρεμοῦν ζήτημα τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων; Τὸ κατ' ἐπανάληψιν δημοσιευθὲν νομοσχέδιον περὶ συντάξεων καὶ αἱ πλούσιαι ὑποσχέσεις τῶν ἁρμοδίων περὶ ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, θὰ μείνωσιν ἀνεκτέλεστοι; Θὰ ριφθοῦν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων νομοσχέδιον καὶ ὑποσχέσεις, ἀναγνώρισις δικαίου, καὶ θὰ καταδικασθῶσιν οἱ συνταξιοῦχοι εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον; Ἀλλὰ μήπως οὗτοι δὲν κατηνάλωσαν τὴν ζωήν των, τὰ χρόνια τῆς νεότητός των, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους; Μήπως οὗτοι σήμερον, ἀνίσχυροι λόγῳ γεροντικῆς ἀδυναμίας, δὲν εἶνε τὰ ἐρείπια τῆς κρατικῆς ἀπονίας; Ἰσχναὶ καὶ χλωμαὶ ὑπάρξεις, ναυάγια αὐτόχρημα τῆς κακομοιριᾶς των, δὲν εἶνε θύματα τῶν ἐκμεταλλευτῶν προεξοφλητῶν; Δὲν ὑπάρχει δι' αὐτοὺς κρατικὴ ἀντίληψις; Θὰ μείνωσι καὶ ἐφεξῆς μὲ τὸ προσωρινὸν ἐπίδομα τῶν 20)οο ἐπὶ τῶν συντάξεων, τὸ δοθὲν πέρυσι καὶ μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς προσεχοῦς δικαιοτέρας καὶ γενναιοτέρας αὐξήσεως;

Ἀλλά, κύριε ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, διατί δὲν δίδονται αἱ κρατήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ 7 0)0, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων; Δὲν εἶνε καὶ οὗτοι οἰκογενειάρχαι; Δὲν ἔχουν στόμαχον; Δὲν ὑπηρέτησαν καὶ οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι τὴν Πατρίδα;

Οἱ πολιτικοὶ συνταξιοῦχοι πρέπει πρῶτοι ὅλων νὰ ἱκανοποιηθῶσι, ἵνα τὰς ὑπολοίπους ὀλίγας ἡμέρας τῆς ζωῆς των διέλθωσιν ἐν σχετικῇ ἐπαρκείᾳ. Τὸ παράπονον αὐτὸ εἶνε δίκαιον, διότι ὑποφέρουσι περισσότερον παντὸς ἄλλου κρατικοῦ δικαιούχου καὶ ἀκόμη, διότι κατὰ πλειονότητα οὗτοι τὴν σύνταξιν καὶ μόνην ταύτην ἔχουσιν ἐφόδιον διὰ νὰ ζήσωσιν εἰς τὴν σημερινὴν ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς.

Μετὰ τιμῆς
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Πολιτικὸς Συνταξιοῦχος

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας
ΕΥΔΟΚΙΑΝ Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ
κηδεύομεν σήμερον ὥραν 4 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ὁ σύζυγος: Κωνσταντῖνος Γ. Ἀθανασούλας. Οἱ γονεῖς: Σμαράγδα Π. Πρωτοπαπαδάκη, Εὐτέρπη Γ. Ἀθανασούλα. Οἱ ἀδελφοί: Ἀριστείδης Π. Πρωτοπαπαδάκης, Ἄννα Β. Γιάνσεν, Βάλτερ Γιάνσεν. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
Ὁδὸς ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ἀριθ. 6
(πλησίον ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίζονται
ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΗΡΧΙΣΑΝ

ALLIANCE FRANÇAISE
Ἑσπερινὰ μαθήματα γαλλικῆς
Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. ΑΡΡΕΝΩΝ Γ' Γυμνάσιον, Λυκαβηττοῦ 5, Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 6 1)2—8 1)2 μ.μ. ΘΗΛΕΩΝ Δ' δημ. σχολεῖον Σόλωνος 132 καθ' ἑκάστην 6—8 μ.μ. Ποδαράδες Τμῆμα Μικτὸν Α' Δημοτικὸν σχολεῖον Α. Σπαθάρη, Δευτ., Τετ., Παρ. 6—8 μ. μ.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Messageries. Μαθήματα Δ' Ἑλλην. σχολεῖον Ἡφαίστου 19. Δίδακτρα: Γενικῶς ἐφ' ἅπαξ δι' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος δραχμ. 200.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΠΤΩΜΑ ΕΝΤΟΣ ΚΛΕΙΔΩΜΕΝΟΥ ΒΑΓΟΝΙΟΥ
ΣΟΒΑΡΑΙ ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Μία σκοτεινὴ ὑπόθεσις ἀπασχολεῖ τὴν Πειραϊκὴν ἀστυνομίαν. Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀνευρέθη νεκρὸς καὶ κλειδωμένος ἐντὸς φορτηγοῦ βαγονίου τοῦ Λαρισαϊκοῦ μὲ γαιάνθρακας εἰς ἕνα σταθμὸν ἐγγὺς τοῦ Δαδίου εἰς ἄγνωστος.

Δι' αὐτὸν ἐλέχθη ὅτι δύο φύλακες τοῦ τραίνου τὸν εἶδον νὰ περιπατῇ ἀκτὰ μῆκος τῶν γραμμῶν, τὸν ἐθεώρησαν ὕποπτον, τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ἐνέκλεισαν ἐντὸς φορτηγοῦ βαγονίου ἵνα τὴν ἑπομένην τὸν παραδώσουν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Δαδίου. Τὴν πρωΐαν ὅμως τῆς Κυριακῆς τὸν ηὗρον νεκρὸν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι διαρκούσης τῆς νυκτὸς ηὐτοκτόνησε.

Πάντα ταῦτα προφανῶς δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, διότι ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ βαγονίου δὲν ἀνευρέθη τὸ ὅπλον διὰ τοῦ ὁποίου ηὐτοκτόνησεν ὁ ἄγνωστος. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ 7 δραχμαί, εἶχον δὲ ἐξαφανισθῆ τὰ πιστοποιητικά του καὶ συγχρόνως εἶχον σχισθῆ μερικὰ γραμμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου του καὶ εἶχον ἀφεθῆ μόνον τὰ λευκά.

Πάντα ταῦτα ἐγνώσθησαν μόλις προχθὲς ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Δαδίου, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τῆς φωτογραφίας τοῦ θύματος ἀπεκαλύφθη ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Πέτρου Βολικάκη, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσεν εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀνδρούτσου.

Τὸ θῦμα εἰργάζετο ὡς πλασιὲ καλτσῶν τοῦ καταστήματος Βουτσινᾶ, διέμενε δὲ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Νίκου, ὅστις εἰργάζετο ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Ἀθ. Παπακυριακοπούλου.

Ὁ ἀδελφός του τὸν εἶχε χάσει ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς 18ης τρ., εἶχε δὲ ἀναφέρει τὴν ἐξαφάνισίν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς. Τὸ θῦμα εἶχεν ἐμφανισθῆ διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, παρέμεινε δὲ εἰς τὸ δωμάτιόν του ἀπὸ τῆς 2.30'—5ης μ.μ. Ἀκολούθως διῆλθεν ἀπὸ τὸ κατάστημα ὅπου εἰργάζετο ὁ ἀδελφός του καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς Ἀθήνας δι' ἐργασίαν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνῆλθε πράγματι, ἐδέχθη δὲ καὶ ἕνα ποτῆρι μπύρας ποῦ τοῦ προσέφερεν ἕνας φίλος του, εἰς τὸν ὁποῖον εἶπε:

— Πηγαίνω στὸ συνοικισμὸ Βύρωνος γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ μιὰ θεία μου.

Ἀπὸ τότε ἐχάθησαν τὰ ἴχνη του.

Εἰς τὸν Βύρωνα ὅμως οὐδεμίαν θείαν ἢ ἄλλον τινὰ συγγενῆ εἶχε. Ὁ ἀδελφός του ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὸ Δαδὶ ἵνα πληροφορηθῇ τὰ τοῦ θανάτου. Εἰς τὴν καταδιωκτικὴν ἀρχὴν Πειραιῶς ἐξεφράσθη ἡ ὑπόνοια ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ ἡ γυναῖκα.

Ὁ φονευθεὶς εἶχε σχέσεις μὲ κάποιαν ἱερόδουλον Ἀλεξάνδραν τῶν ἐν Πειραιεῖ οἴκων ἀνοχῆς, ἡ ὁποία εἶχε καὶ ἄλλον ἐραστήν. Ἡ Ἀλεξάνδρα ἀπουσίαζεν ἐκ τῶν οἴκων ἀνοχῆς ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Τρίτης.

Ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς τὴν συνέλαβε, ἀλλ' ἡ Ἀλεξάνδρα ἐπιμόνως ἀρνεῖται ὅτι συνήντησε κἂν τὸν Πέτρον Βολικάκην. Ἤδη ἀφέθη ἐλευθέρα, τελεῖ ὅμως ὑπὸ ἐπιτήρησιν, αἱ δὲ ἀνακρίσεις θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῶν περαιτέρω ἐκ Δαδίου πληροφοριῶν καὶ ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς διαταχθείσης ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως.

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ
ΔΙΑΣΚΕΥΗ Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

—Ὁ μεγαλύτερος καὶ ὡραιότερος ὕμνος πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀνδρείαν.
—Τὸ φιλολογικώτερο ἀλλὰ καὶ λαϊκώτερο ἔργο.
—Ἡ περιπετειωδεστέρα ἱστορία ἑνὸς ἰδανικοῦ ἔρωτος.
—Ἑνὸς ἔρωτος ποὺ ἐγεννήθηκε ἀπὸ ἕνα τραγοῦδι, ποτίστηκε μὲ δάκρυα καὶ κατέληξεν ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες, ἡρωϊσμούς, δοκιμασίες καὶ φυλακίσεις στὴν ἕνωσιν τῶν δύο ἐρωτευμένων.

Ο ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

—Τὸ μεγαλόπνοον μεσαιωνικὸν ἔπος τοῦ μεγάλου Κρητὸς ποιητοῦ ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΥ ΚΟΡΝΑΡΟΥ.
—Τὸ ἀφαντάστου λυρικότητος μεσαιωνικὸν αὐτὸ κειμήλιον, πολλαὶ σκηναὶ τοῦ ὁποίου συναγωνίζονται εἰς λυρισμὸν καὶ δραματικὴν πνοήν, τὸ μεγαλούργημα τοῦ Σαίξπηρ «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» τὸ διεσκεύασεν ἀριστοτεχνικῶς γιὰ τὸ θέατρον ὁ συγγραφεὺς
κ. Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

Ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ» γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ θεατρικοῦ αὐτοῦ κολοσσοῦ θὰ δαπανήσῃ 200 χιλ. δρ. Γιατί ἐκτὸς τῶν κοστουμιῶν καὶ τῶν σκηνογραφιῶν ποὺ ἔγιναν ἐπάνω σὲ μακέτες τοῦ καλλιτέχνου κ. Π. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων θ' ἀπαιτήσῃ ὑπὲρ τὰς 100 χιλιάδας, θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὴν σκηνὴν κονταροχτυπήματα, μονομαχίες, τραγούδια, χοροί, πομπαί.

Τὴν μουσικὴν τῶν τραγουδιῶν καὶ τῶν χορῶν συνέθεσεν ὁ Κρὴς μουσουργὸς κ. Μανώλης Σκουλούδης.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΝΑ
VELOURS GAZE Imprimés καὶ σκέτα.
Καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ εἰς τὰ ΝΕΩΤΕΡΑ σχέδια καὶ τὰς ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ τιμάς
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΧΡ. ΚΟΥΜΠΗ
Ἀγοράζετε μὲ ΜΕΤΡΟΝ καὶ εἰς τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΚΟΥΜΠΑΙΩΝ
Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ

Αἱ δύο χθεσιναὶ συνεδριάσεις τοῦ Κακουργιοδικείου κατηναλώθησαν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Π. Μπανιᾶ κατέβαλον ἐπιμόνως ζωηρὰς προσπαθείας ἐπὶ μακρὰς ὥρας διὰ νὰ διασείσουν τὸ κατηγορητήριον τῆς ἐνοχῆς τοῦ πελάτου των, ὅστις κατηγορεῖται ὡς «ὀργανωτὴς» τῆς λῃστείας. Ὁ Μπανιᾶς εἶνε τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον πρόσωπον τῆς δίκης. Ἡ θέσις του εἶνε κρίσιμος καὶ οἱ συνήγοροι προσπαθοῦν νὰ χαρακτηρίσουν τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν Κουμπαίων ψευδεῖς, ὅτι δὲν ἀνεμίχθη καὶ οὔτε ἔλαβε τὰ περισσότερα λύτρα. Κάμνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἡ στάσις τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν λῃστείαν. Οὔτε συνεκινήθη, οὔτε ἔδειξεν ἀνησυχίαν ἢ φόβους, ἐταξείδευσε δὲ μέχρις Ἀθηνῶν. Τοῦτο τὸ εὑρίσκουν ἐλαφρυντικὸν οἱ συνήγοροι καὶ πολὺ ἐπιβαρυντικὸν ἡ κατηγορία, διότι ἀποδεικνύει, κατ' αὐτήν, τὸ «σατανικὸν» τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἐκ τῆς μακρηγορίας τῶν συνηγόρων ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐξεδίδετο ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἀναβάλλεται ἀναγκαίως διὰ τὴν Τρίτην. Κατόπιν τούτου ἡ δίκη διεκόπη διὰ τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον.

Αἱ παρακολουθοῦσαι τὴν δίκην ἐκ τῶν θεωρείων κυρίαι καὶ δεσποινίδες καθὼς καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἀγόρευσιν ἑνὸς τῶν συνηγόρων. Ὁ κ. Πρόεδρος, κρούων δαιμονιωδῶς τὸν κώδωνα, διέταξε τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως κ. Ἀντύπαν ὅπως ἀπαγορεύῃ αὐστηρῶς τὴν εἴσοδον εἰς τὰς γυναῖκας καὶ ἐπιτρέπῃ ταύτην μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας, τοὺς ἐφωδιασμένους δι' εἰσιτηρίων.

ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΤΡΟΠΟΥ
ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡΟΣ

Συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ὁ δικαστικὸς κλητὴρ Γ. Μ. Ράπτης, διότι συνέτασσε πλαστὰ δικαστικὰ ἔγγραφα καὶ διέπραττεν ἐκβιασμούς.

Ἡ σύλληψίς του ἐνηργήθη συνεπείᾳ μηνύσεως τοῦ ἀρτοποιοῦ Γ. Σταυριανάκη, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἐκβιαστὴς ἐκοινοποίησε πλαστὸν κλητήριον θέσπισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκαλεῖτο οὗτος ὅπως δικασθῇ δῆθεν τὴν 1ην Νοεμβρίου. Ὁ Ράπτης ἀφοῦ τοῦ ἐκοινοποίησε τὸ θέσπισμα, προσεφέρθη νὰ τοῦ ματαιώσῃ τὴν δίκην, ἀρκεῖ νὰ τοῦ ἔδιδε χρήματα.

Ὁ Σταυριανάκης ὅμως ἐπειδὴ καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Ράπτης τοῦ εἶχεν ἀφαιρέσει πέρυσι 200 δραχμάς, ἠρνήθη καὶ τὸν κατέδωσεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Εἰς χεῖρας του κατεσχέθη σωρεία πλαστῶν δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ σφραγίδων.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Τὴν 10ην πρωϊνὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ἐψάλη εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπίσημος δοξολογία. Ἡ πόλις εἶχε σημαιοστολισθῆ καὶ παρετάχθη ὁλόκληρος ἡ φρουρά. Παρετηρήθη ἐξαιρετικὴ κοσμοσυρροή. Παρέστησαν οἱ κ.κ. Δίγκας, Παπαναστασίου, αἱ ἀρχαί, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ πρόξενοι. Ὁ Δήμαρχος κ. Μάνος καὶ ὁ Μητροπολίτης ὡμίλησαν ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας. Ἐπηκολούθησε παρέλασις τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ 50οῦ συντάγματος, καθ' ἣν ἐψάλη δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων. Ὁ στρατηγὸς κ. Κλάδος ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο ἱππικοὶ ἀγῶνες.

ΠΤΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΡΑΓΓΑ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Ἡ 23ετὴς Ἑλένη Δαμάσκου διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἔβαινε κατ' ἐπάνω της ὠλίσθησεν ἐνῷ ἔτρεχε καὶ κατέπεσεν εἰς ἕνα λάκκον τῆς σήραγγος βάθους 3 μέτρων, τραυματισθεῖσα εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της. Ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὸ δυστύχημα συνελήφθη ὁ ἁρμόδιος ἐργολάβος τῆς σήραγγος.

ΧΟΡΟΙ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουν αἱ κατὰ Σάββατον αὐστηρῶς οἰκογενειακαὶ χορευτικαὶ συγκεντρώσεις τῆς Σχολῆς Σακελλαρίου.

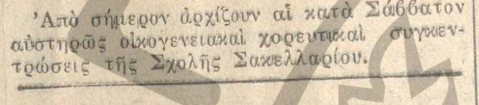
—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,
ἐγὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις· θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ
Γεω. Β. Χιοὺς
Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος μοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:
GEO. W. HUGHES

GEO W HUGHES
NEKTT
BIRMINGHAM

ΜΕΓΑΡΟΝ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Ξερπινιᾶ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6, 9—11 π. μ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΕΓΟΥ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΤΑΤΟΪΟΥ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ
ΜΟΝΟΝ ΔΙ' ΑΥΤΗΣ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΩΜΕΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΧΘΡΙΚΟΥ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΜΟΥ

Χθὲς τὴν 10.30' π. μ. ἐγένετο εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου ἡ ἑορτὴ τῆς παραδόσεως τοῦ νέου ὑποστέγου τῆς ναυτικῆς ἀεροπλοΐας. Παρίσταντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Γονατᾶς, Βουρλούμης, Σπυρίδης, Γόντικας καὶ Παπᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, ὁ ὑποναύαρχος κ. Παπᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ναυτικῆς ἀεροπλοΐας κ. Π. Βούλγαρης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας κ. Ζάννος περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου, ὅπερ ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ μεγαλύτερον τοῦ εἴδους του εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ προσέθηκεν ὅτι τὸ ὑπόστεγον κατεσκευάσθη ὑπὸ Ἑλλήνων μόνον ἐργατῶν καὶ παρεδόθη ἐντὸς πενταμήνου περίπου, εἶνε διαστάσεων 40Χ60 μέτρων καὶ δύναται νὰ περιλάβῃ 12 βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα, 6 τύπου Ντιχάβελαν, ἢ 28 καταδιωκτικά.

Ὁ κ. Γόντικας ὡς ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρην ἔλαβε τὸν λόγον καὶ συνεχάρη τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὸ δεύτερον καλὸν ἔργον τὸ ὁποῖον κατεσκεύασε καὶ παρέδωκεν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Ὡμίλησε μετὰ ταῦτα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὅστις ἀφοῦ συνεχάρη τὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸ προσωπικὸν τὸ ἐργασθὲν διὰ τὴν παράδοσιν τόσον τελείου ἔργου, προσέθηκε:

«Δύναμαι νὰ εἴπω εἰς τὸν κ. Ζάννον, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου μὲ τόσην ταχύτητα καὶ ἐπιτυχίαν εἶνε τὸ καλύτερον μέσον τῆς διαφημίσεως τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ἀγορᾶς τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

»Ἐλπίζω ὅτι ἡ βιομηχανία δὲν θὰ βλέπῃ ζηλοτύπως τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς γεωργίας, διότι ἡ ἐνίσχυσις τῆς γεωργίας καὶ ἡ προσδοκωμένη ἐκ ταύτης αὔξησις τῆς παραγωγῆς, θὰ ἐπιφέρῃ αὔξησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως καὶ κατὰ συνέπειαν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τῆς βιομηχανίας.

»Βεβαίως ἡ μέριμνα τῆς κυβερνήσεως δὲν θὰ εἶνε ἀποκλειστικὴ ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ἀλλὰ θὰ στραφῇ καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν.

»Ἤκουσα, ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται ὁ ὑπάρχων νόμος 2948 περὶ προστασίας τῆς βιομηχανίας. Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα καὶ θὰ μεριμνήσω διὰ τὴν ἐφαρμογήν του, διότι ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν νόμοι δέον νὰ ἐφαρμόζωνται.

»Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον θὰ ἐξετασθοῦν ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν. Διὰ τοῦ ὑπὸ σύστασιν θεσμοῦ τοῦ ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ τὸ θεωρῇ ὡς τὸ οἰκονομικὸν ἐπιτελεῖον τῆς χώρας ἡ κυβέρνησις θὰ ἐξετάζῃ τοῦ λοιποῦ ὅλα τὰ ζητήματα ταῦτα, οὐχὶ βεβαίως μεμονωμένως, ἀλλ' ἐν συναρτήσει.

»Δὲν λέγω νέον, ἐὰν εἴπω, ὅτι ἡ ἀεροπορία βαίνει μὲ καταπληκτικὴν ἀνάπτυξιν. Νομίζω, ὅμως, ὅτι δὲν ἔχομεν ὅλοι σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον προετοιμάζει ἡ ἀεροπορία.

»Θὰ εἴδατε, πιστεύω, εἰς τὰς χθεσινὰς ἐφημερίδας, ὅτι εἰς τὴν λίμνην τῆς Κωνσταντίας τῆς Ἑλβετίας ἐγένετο δοκιμαστικὴ πτῆσις ὑδροπλάνου, βαρυτέρου τοῦ ἀέρος μὲ πλήρωμα 19 ἀνδρῶν καὶ ἐπιβάτας ἐν συνόλῳ μετὰ τοῦ πληρώματος 167. Δηλαδή, πρόκειται κατ' οὐσίαν περὶ πλοίου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ πλέῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὁσάκις τοῦ ἀρέσῃ νὰ ἀνεβαίνῃ καὶ νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα.

»Ὅταν σκεφθοῦμε τὴν ἐπίδοσίν μας εἰς τὰ ναυτικὰ πράγματα καὶ τὴν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ μας ὑπεροχήν μας εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν μεταφοράς, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, ἵνα μὴ καθυστερήσωμεν ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν θαλασσοπλοΐαν.

»Ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν (ξηρᾶς καὶ ναυτικοῦ) ἀεροπορίαν, διότι αὕτη συμβαδίζει μετὰ τῆς ἐμπορικῆς.

»Ἐὰν ἡ κυβέρνησις πιστεύῃ, καὶ τὸ πιστεύει, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ πόλεμος θαλάσσιος εἰς τὴν Μεσόγειον, δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶνε ἥσυχος, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸς εἰς αἰφνιδιασμὸς δι' ἀεροπλάνων. Ἔναντι δὲ τοιούτου αἰφνιδιασμοῦ, οὔτε ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δύναται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ, οὔτε τὰ ἀντιαεροπορικὰ τηλεβόλα. Ὁ μόνος τρόπος ἐξασφαλίσεώς μας εἶνε ἡ ἀεροπορία.

»Ἡ κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι πρέπει νὰ δαπανήσῃ ὅσα ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν καὶ ὅσα αἱ δυνάμεις μας ἐπιτρέπουν διὰ τὴν στρατιωτικὴν τοιαύτην».

Ὁ κ. Βενιζέλος συνοδευόμενος ἀκολούθως ὑπὸ τῶν κ. κ. Βούλγαρη, Δεμέστιχα καὶ λοιπῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐπεσκέφθη τὸ ὑπόστεγον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ νέα τορπιλλοπλάνα καὶ ναρκοβόλα ἀεροπλάνα, ζητήσας διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ συμπληρώσωμεν εἰς τὰ χειροκίνητα Κεραμοποιεῖα Ζακύνθου 2 πρέσσας διὰ τὴν κατασκευὴν διατρήτων καὶ συμπαγῶν τούβλων, δεχόμεθα προσφορὰν 2 τοιούτων, ἐμαντοκινήτων καινουργῶν, ἔστω καὶ μεταχειρισμένων, ἀλλ' ἐν καλῇ καταστάσει, νέου τύπου, παραγωγῆς 15.000 τούβλων ἡμερησίως ἑκάστης περίπου.

Ἀδελφοὶ Ε. Αὐγουστίνου
Ζάκυνθος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
«ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ»
Ἕνα ἐρώτημα περὶ διαδοχῆς.—Ὁ Διεθνὴς Ἔλεγχος καὶ τὸ δάνειον Σέλιγκμαν.—Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ τὰ αἴτια αὐτῆς. — Διοικητικὸς Ἔλεγχος. — Ἡ Βουλγαρία καὶ αἱ ἐπανορθώσεις.—Ἀρχὴ κρίσεως ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως Μπριάν. — Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Γενεύης.—Οἱ τουρκικοὶ ἐξοπλισμοί. — Μαθήματα ἀπὸ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως Πάουερ.— Ἡ πολιτικὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων. — Ἡ φιλολογική, καλλιτεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἑβδομάς.

Κάθε πρόσφυξ ἀστὸς ἢ ἀγρότης, ἀνταλλάξιμος, Ἕλλην ὑπήκοος ἢ ἐταμπλί, παρακολουθεῖ κάθε Κυριακὴν τὴν ἑβδομαδιαίαν ἔκδοσιν τοῦ
«ΝΕΟΛΟΓΟΥ»
Κωνσταντινουπόλεως
τῆς ἀρχαιοτέρας προσφυγικῆς ἐφημερίδος. — Πωλεῖται διὰ τῶν ὑποπρακτορείων τῆς ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. — Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 50. — Γραφεῖα ὁδὸς Λέμβου 8 (τέρμα Ἀχαρνῶν)
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΤΣΕΣ
ΓΝΗΣΙΕΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΜΕΤΑΞΩΤΕΣ ΚΑΙ ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ εἰς μεγάλην συλλογὴν τῆς τελευταίας ἀπαιτήσεως τῆς μόδας καὶ εἰς διαρκῆ παρακαταθήκην θὰ εὑρίσκετε πάντοτε μόνον εἰς τὴν ἐν τῷ Μεγάρῳ Λέγγερη 2ος ὄροφος δωμάτιον 8 καὶ 10, Εὐαγγελιστρίας 22, ἀποθήκην τοῦ Ὑποκαταστήματος τοῦ ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ Γαλλικοῦ Οἴκου Ι. ΛΑΟΥΤΑΡΗ. Εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμπόρους ἐνταῦθα καὶ ἐπαρχιῶν παρέχονται ἐξαιρετικαὶ εὐκολίαι πληρωμῶν. Δεχόμεθα αἰτήσεις ἀντιπροσωπειῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τοιαύτας σοβαρῶν πλασιὲ τοῦ εἴδους διὰ τὴν ἀγοράν μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ χάρτης ἐφημερίδος μὲ τὴν ὀκᾶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συμφερτικὴν τιμήν. Διαχείρισιν «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. — Ζήνωνος 3. Ὁμόνοια

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ
ΤΟΥ 1929-1930
ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
ΜΟΝΗ Η
«ΚΥΨΕΛΗ»
Αἰόλου 102 (Χαυτεῖα) Τηλέφ. 56—40

Μὴ λέτε στὸ γκαρσόνι:
«Φέρε μου ἕνα Οὐΐσκι».
Ἀλλὰ νὰ λέτε:
«ΕΝΑ ΔΟΥΑΡΣ ΟΥΑΪΤ ΛΕΜΠΕΛ ΟΥΪΣΚΙ»
ΕΙΝΕ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΡΕΚΛΑΜΕΣ
ΣΠΥΡ. Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 52 (Κάτωθεν Ἀρσακείου) - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 18
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ-ΚΑΜΠΑΡΔΙΝΕΣ-ΠΑΛΤΑ
ΟΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΦΑΝΕΛΛΩΝ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ 40 0)0
ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΑΝΕΛΛΩΝ ΔΙΑ ΡΟΜΠΑΣ
ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ & ΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 35
Αἱ «ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ» τὰς ὁποίας ἐγκαινιάζομεν σήμερον κατὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν σύστημα εἶνε αἱ μόναι ΑΛΗΘΙΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην θὰ πωλῆται τὸ εἶδος τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ ρεκλαμάρωμεν εἰς τὸ ΗΜΙΣΥ ΣΧΕΔΟΝ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ.
Ἐρωτήσατε μόνον διὰ νὰ βεβαιωθῆτε

ΓΟΥΤΑΚΗ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Εἰς πλοῦτον καὶ πηγὴν ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΟΝ. Ἡ πολυετής μας πεῖρα ἀγορᾶς καὶ πηγῶν ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ κάθε ἀγοραστὴν ΘΕΤΙΚΩΣ. ΠΑΛΤΑ ἕτοιμα μὲ CHIC. — ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ἀνδρικαὶ νεώτεραι. ΓΑΛΟΣΣΕΣ Ρωσσικές.—ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ Ἀγγλικά. — Φανέλλες καὶ ΚΑΛΤΣΙΚΑ ἄφθονα. — ΚΑΠΕΛΛΑ BORSALINO νεώτατα. — ΟΜΒΡΕΛΛΑΙ ἐκλεκταί.
ΠΡΑΓΜΑ ΚΑΛΟ — ΤΙΜΑΙ ΜΙΚΡΑΙ — ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ
1ον Κατάστημα ΣΤΑΔΙΟΥ 45, καὶ 2ον Κατάστημα ΑΙΟΛΟΥ 78.

Λόγῳ ἀπασχολήσεώς μου εἰς ἄλλην ἐπιχείρησιν καὶ κατόπιν ἀδείας ὑπ' ἀριθ. 10418 τοῦ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν
ΕΚΠΟΙΩ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΩΣ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΣ
ὅλα τὰ ἐν τῷ Καταστήματί μου Ἀγγλικὰ εἴδη Λιανικῶς καὶ Χονδρικῶς.

Σινδονόπανα
Χασέδες
Νανσοὺκ
Περκάλια
Τραπεζομάνδηλα
Πετσέτες
Κουβέρτες
Φανέλλες Βαμβακερές

Ζεφύρια
Ἀδιάβροχα ὑφάσματα
Μούλεα Νοσοκομείου
Ὀξφὸρ, Σατὲν
Ποπλίνες, Βουαλὰζ
Στρωματόπανα
Κουνουπολόγους
Μερινὰ μαῦρα κ. λ. π.

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΣΤΑΜΠΑΔΟΥ ΝΤΕΚΑ 3
(ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ)

ΠΡΩΤΗ ΩΡΑ 5η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ο κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ ΗΡΧΙΣΕ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΠΙΣΦΑΛΗΣ Ο ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἀναλαμβάνει ὁριστικῶς τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Νταλαντιὲ μεταβὰς προηγουμένως εἰς Ρέϊμς, ὅπου συνεχίζεται τὸ συνέδριον τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος συνεννοήθη σχετικῶς μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν των διὰ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν σοσιαλιστῶν. Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἤρχισε συνεννοήσεις μετὰ τῶν σοσιαλιστῶν οἵτινες φαίνονται διατεθειμένοι νὰ μετάσχουν τοῦ συνδυασμοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ λάβουν ὅσα καὶ οἱ ριζοσπάσται-σοσιαλισταὶ χαρτοφυλάκια, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν. Ὁριστικὴν ἀπάντησιν οἱ σοσιαλισταὶ θὰ δώσουν αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν. Πάντες οἱ ἄλλοι κοινοβουλευτικοὶ παράγοντες τοὺς ὁποίους συνεβουλεύθη ὁ κ. Νταλαντιὲ συνέστησαν εἰς αὐτὸν ὡς ἀπαραίτητον τὴν διατήρησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ κ. Μπριάν.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μπριὰν καὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν του. Ὁ κ. Μπριὰν ἠρνήθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν φαίνεται δὲ μάλιστα ὅτι δὲν εἶνε εὐμενῶς διατεθειμένος πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Νταλαντιὲ συνδυασμόν.

Ἤδη ἡ ἐπιτυχία τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Νταλαντιὲ ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς στάσεως τῶν σοσιαλιστῶν. Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐδήλωσεν ὅτι ἐλπίζει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ αἰτήματα τῶν σοσιαλιστῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποστήριξίν των.

Γενικῶς ὅμως ἐκφράζονται πολλαὶ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς δυνατότητος ἑνὸς τοιούτου συνδυασμοῦ.

Ὁ «Χρόνος» παρατηρεῖ σχετικῶς ὅτι ἓν τμῆμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος διάκειται εὐμενῶς εἰς τὴν συμμετοχήν.

Αἱ ἑσπεριναὶ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ συνεργασία μεταξὺ σοσιαλιστῶν καὶ Νταλαντιὲ εἶναι δύσκολος ἂν οὐχὶ ἐπισφαλής, δεδομένου ὅτι οὗτος κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τοῦ συνεδρίου τῶν Ρέϊμς ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι κεκηρυγμένος θιασώτης τοῦ θεσμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ δεδηλωμένος πολέμιος τῆς ἐθνικοποιήσεως τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς.

Ο ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΖΗΜΙΑΙ 187 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΟΥΔΕΙΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Χθεσιναὶ πληροφορίαι μέσῳ Λονδίνου καὶ Παρισίων ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀπὸ ἑβδομάδων σοβοῦσα κρίσις εἰς τὴν χρηματαγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξεδηλώθη ἐντόνως ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης μὲ τρομακτικὰ ἀποτελέσματα. Τὰ ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα ὁμιλοῦν περὶ ἀνυπολογίστων ζημιῶν καὶ ἐξαιρετικῶν μέτρων τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐκ φόβου δημιουργίας ἐπεισοδίων εἰς βάρος τῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες ὑπέστησαν σοβαροὺς κλονισμούς. Ὁ πανικὸς εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 22ας τρέχοντος. Ἡ ἐφημερὶς «Οὐεστμίνστερ Γκάζετ» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσα ἐκτενῆ τηλ)ματα ἐκ Νέας Ὑόρκης περὶ τῆς ἐπελθούσης καταστροφῆς, ἀναφέρει ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς 22ας αἱ συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων τῶν ἑταιρειῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Ν. Ὑόρκης διαφοραὶ ἀνῆλθον εἰς 500 ὁλόκληρα ἑκατομμύρια στερλίνας, ἤτοι 2500 ἑκατομμύρια δολλάρια, τὰ ὁποῖα κάμνουν δραχμὰς 187 δισεκατομμύρια καὶ 500 ἑκατομμύρια.

Κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας ἡ πτῶσις αὐτὴ τῆς ἀμερικανικῆς χρηματαγορᾶς ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ἑξῆς αἰτίας:

Τὸ κεφάλαιον ἐν Ἀμερικῇ, συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 6 ο)ο, ἤρχισε νὰ ἐπενδύεται εἰς διάφορα χρεώγραφα βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν. Ἡ ζήτησις, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἠνάγκασε τὴν κερδοσκοπίαν νὰ αὐξήσῃ τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ τοὺς χρηματιστηριακοὺς τόκους μέχρι 15 ο)ο, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ σπάνις καὶ ζήτησις κεφαλαίων. Ἡ ἀγγλικὴ χρηματαγορὰ ἔσπευσε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς καταστάσεως ταύτης, προμηθεύσασα ἱκανὰ κεφάλαια εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ταραχθεῖσα ἐκ τῆς φυγαδεύσεως τῶν ἀγγλικῶν κεφαλαίων ἠναγκάσθη νὰ ὑψώσῃ τὸν τόκον τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 5 1)2 εἰς 6 1)2 ο)ο. Καὶ οὕτω κατώρθωσεν ὄχι μόνον νὰ συγκρατήσῃ τὰ κεφάλαια εἰς τὴν χώραν της, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὰ φυγαδευθέντα νὰ ἐπανέλθουν, ἀφοῦ οἱ τόκοι ἐν Λονδίνῳ ἐβελτιώθησαν. Ἀποτέλεσμα τούτου ἦτο νὰ δημιουργηθῇ στενότης χρήματος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ νὰ καμφθῇ ἡ ἀγορὰ αὐτῆς ἐπικινδύνως καὶ μὲ τὰς συνεπείας τῆς ἀπωλείας ἑκατοντάδων ἑκατομ. λιρῶν.

Ἡ πτῶσις αὕτη τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς ἐνεποίησε βαθυτάτην γενικῶς αἴσθησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κατόχους ἀμερικανικῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν ἐν Εὐρώπῃ, οἱ ὁποῖοι ὡς εἶνε φυσικὸν θὰ ὑποστῶσι καὶ τὰς συνεπείας τῆς κρίσεως.

Παρεσχέθη ἐπίσης ἡ πληροφορία ὅτι λόγῳ τοῦ μεγάλου ὑψωμοῦ τῶν τιμῶν τῶν ἀμερικανικῶν χρεωγράφων, καὶ βραδύτερον τοῦ τόκου ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ πτῶσις αὕτη ἀνεμένετο ὁπωσδήποτε διότι δι' αὐτῆς θὰ ἐξεκαθαρίζετο ἡ κατάστασις τόσον ἐν Ἀμερικῇ ὅσον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐδήλωσε σχετικῶς ὅτι οὐδεὶς συντρέχει λόγος ἀνησυχιῶν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ κράχ τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς, διότι ἡ ἑλληνικὴ ἀγορά, μόνον ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν τοιαύτην εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῇ ὁπωσδήποτε. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ πτῶσις τῆς χρηματαγορᾶς Νέας Ὑόρκης ὄχι μόνον δὲν ἐκλόνισε τὴν ἀγορὰν Λονδίνου ἀλλὰ τοὐναντίον ἐσταθεροποίησε ταύτην.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

ΘΑ ΠΑΡΑΣΤΗ ΚΑΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ μεταβῇ σήμερον, ἐν συνοδείᾳ ὡρισμένων ὑπουργῶν, εἰς Κόρινθον, δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας τεθείσης εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπισήμων ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἀνοικοδομήσεως, διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς πρώτης ἀνεγειρομένης μονίμου ἀντισεισμικῆς οἰκοδομῆς. Εἰς τὴν σχετικὴν τελετὴν θὰ παραστῇ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, μεταβὰς ἀπὸ χθὲς εἰς Κόρινθον.

Πιστεύεται ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Τσαλδάρης θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσουν καὶ πάλιν κατ' ἰδίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποχῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΕΝΑΣ ΘΕΣΕΙΣ

Παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου γραφόμενα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι θὰ ἐνεργηθοῦν ὡρισμένως προαγωγαὶ ἀξιωματικῶν πρὸς πλήρωσιν εὐαρίθμων κενῶν θέσεων, δεδομένου μάλιστα ὅτι αἱ προαγωγαὶ εἶνε ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν ὑπουργὸν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

ΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης ὑπέγραψε χθὲς τὰ πρακτικὰ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου τῶν τοποθετήσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ καὶ παρέδωκε ταῦτα εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα. Αἱ ἐν λόγῳ τοποθετήσεις ἐδημοσιεύθησαν ἐκ περιτροπῆς καὶ τμηματικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Οἱ πλεῖστοι τῶν τοποθετουμένων εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὰς θέσεις των δεδομένου ὅτι ἔχουν ἀποσπασθῆ δι' εἰδικῶν διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῶν πρακτικῶν δὲ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου κυροῦνται αἱ ἀποσπάσεις αὗται.

ΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ δύναμις τῶν στελεχῶν κατόπιν τῆς ἑκουσίας ἀποστρατείας τῶν ἀξιωματικῶν περιωρίσθη σημαντικῶς, ἐξέδωκε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ ὅπως ὑποβάλλωνται αἰτήσεις διαθεσιμότητος, ἰδίᾳ ταγματαρχῶν μετὰ μεγάλης φειδοῦς. Ἰδίως αἱ ἁρμόδιαι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν, κατόπιν αὐστηροῦ ἐλέγχου, νὰ ἐξακριβώνουν τοὺς λόγους οἵτινες ὑποχρεώνουν τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ὑποβάλλουν τοιαύτας αἰτήσεις. Οἱ λόγοι δέον νὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς σοβαροὶ καὶ στηρίζωνται ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν».

ΤΑ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΟΥΣΤΙΝΩΦ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Οὐστίνωφ, μετατεθεὶς εἰς ἄλλην θέσιν καὶ ἀναχωρῶν τὴν προσεχῆ Τρίτην, ἐπεσκέφθη χθὲς πρὸ μεσημβρίας τὸν κ. Μιχαλακόπουλον διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

Ὁ κ. Οὐστίνωφ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τὸ Κρατικὸν μονοπώλιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ρωσσίας ἐπρομηθεύθη ἐξ Ἑλλάδος σταφίδα Πελοποννήσου ἀξίας 150.000 ρουβλίων, σουλτανίναν Κρήτης ἀξίας 50.000 ρουβλίων, ἐλαίας ἀξίας 30.000 ρουβλίων καὶ σπόγγους 25.000 ρουβλίων. Ὁ κ. Οὐστίνωφ προσέθεσεν ὅτι τὰ Σοβιὲτ ἐννοοῦν νὰ ἐφαρμόζουν πιστῶς τὴν ἐμπορικὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σύμβασιν καὶ θὰ συνεχίσουν τὰς προμηθείας Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ὁ κ. Οὐστίνωφ θὰ ἐπισκεφθῇ αὔριον καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Οὐστίνωφ διωρίσθη πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Βλαδιμὶρ Ποτέμκιν, μέχρι τοῦδε σύμβουλος τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβείας. Ὁ νέος πρεσβευτὴς ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 400 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΘΕΙΣΩΝ ΓΑΙΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΤΕΘΕΙΣΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Κατόπιν ἐκδηλωθείσης πιέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤρχισε ν' ἀντιμετωπίζῃ σοβαρῶς τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀπηλλοτριώθησαν διὰ τὴν ἀστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων Φραγκοπούλου καὶ Πασχοπούλου τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, Ψιλλάκη τοῦ Δημοσίου χρέους καὶ Ἐξαρχάκη τοῦ Δημοσίου λογιστικοῦ ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐν λόγῳ δικαιούχων ἰδιοκτητῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπεφάσισε κατ' ἀρχὴν τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων διὰ νὰ καθορίσῃ ἐπακριβῶς τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν. Μετὰ γενομένην ἔρευναν διεπιστώθη ὅτι αἱ ἀπαλλοτριωθεῖσαι ἐκτάσεις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀστῶν προσφύγων ἀνέρχονται εἰς 20 περίπου ἑκατομμύρια τετραγωνικὰ μέτρα. Ἐξ αὐτῶν ἐξεχωρήθησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων 10 ἑκατομμύρια περίπου, ἐλάχισται εἰς οἰκοδομικοὺς ἀστικοὺς προσφυγικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ αἱ λοιπαὶ γαῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κρατικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀπαλλοτριωθεῖσα τοιαύτη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Νέας Σμύρνης, καθ' ὅσον ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἐγένετο δι' εἰδικοῦ νόμου ὅστις προβλέπει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐκτάσεως ταύτης.

Μετὰ τὴν πλήρη ἐξακρίβωσιν τῆς συνολικῆς ἐκτάσεως —ἡ σχετικὴ ἔρευνα δὲν ἔχει λήξει εἰσέτι— καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας αὐτῆς, ἡ ὁποία κατὰ τὰς μετριωτέρας προβλέψεις, ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέρχεται εἰς 400 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποζημιώσεως.

Καθ' ἃ ἐν τούτοις πληροφορούμεθα ἡ Κυβέρνησις οὖσα ἤδη ἐν γνώσει τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω στοιχείων καὶ εὑρισκομένη ἐν ἀδυναμίᾳ ν' ἀποζημιώσῃ ἀμέσως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ της τοὺς δικαιούχους, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκδώσῃ δάνειον ἀπαλλοτριώσεως ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατανεμόμενον εἰς 800.000 ὁμολογίας ὀνομαστικῆς ἀξίας 500 δραχμῶν ἑκάστης.

Τὸ δάνειον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε τύπου τῶν δανείων τῆς ἀγροτικῆς ἀπαλλοτριώσεως, θὰ ἔχῃ τόκον 6 ο)ο καὶ θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τριακονταετίας ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δι' ἀποσβέσεως ὁρισθησομένου ποσοῦ ὁμολογιῶν δι' ἐτησίων κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον.

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου τούτου θὰ βραδύνῃ εἰσέτι μέχρι τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων. Προβλέπεται δὲ ὅτι τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν Ἰανουάριον. Πάντως ὅμως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1930—31 θ' ἀναγραφῇ καὶ τὸ σχετικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

Κατὰ πληροφορίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Γενεύης ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Μπότσαρη θὰ συνέλθῃ, πιθανῶς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, τὸ ἀνώτατον ναυτικὸν συμβούλιον ἵνα λάβῃ ἀποφάσεις σχετικὰς μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ προγράμματος τῶν ναυτικῶν μας ἐξοπλισμῶν.

Πρὶν συνέλθῃ τὸ συμβούλιον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν μακροσκελέστατον ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκτίθενται τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξε τὸ συμβούλιον διὰ τὰς ναυτικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας.

Ὁπωσδήποτε τονίζεται ὅτι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπόψεων τὰς ὁποίας θὰ ἐκθέσῃ ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως.

Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου, συμμετεχόντων καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων, τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπιτελείων τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τινων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ στόλου μεγάλη σύσκεψις κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ καθορισθοῦν ἐν λεπτομερείᾳ αἱ βάσεις τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατηρτίσθη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται προγενέστερον τοιοῦτον περὶ συστάσεως τοῦ ἀνωτάτου ναυτικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Συμφώνως πρὸς τὸ νέον διάταγμα μετέχουν τοῦ συμβουλίου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου, ὁ ἐπόπτης τῆς ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως Πόρου καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ στόλου.

Τὸ συμβούλιον, ἐκτὸς τῶν ζητημάτων προαγωγῶν, μεταθέσεων, στασιμότητος καὶ ἀπολύσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπιλαμβάνεται καὶ παντὸς γενικοῦ ναυτικοῦ ζητήματος σχετιζομένου μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ τὴν πολεμικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ. Ἐπίσης γνωματεύει διὰ προμηθείας ὑλικοῦ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Δικαίωμα συγκλήσεως τοῦ συμβουλίου ἔχουν, ἐκτὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ πρωθυπουργός. Τοῦ συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προεδρεύει τὸ ἀρχαιότερον τῶν μελῶν.

ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΓΚΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Δίγκας συνεσκέφθη μὲ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν λῆψιν μέτρων ἐναντίον τῶν δημιουργῶν τῆς ἀντισημιτικῆς κινήσεως. Ἐπίσης συνέστησεν εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων νὰ σταματήσουν τὴν ἐπίθεσίν των.

Ὁ κ. Δίγκας ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἐμεγαλοποιήθη, διότι οὔτε τὰ ἀναγραφέντα σχετικῶς μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἀκριβῆ, οὔτε τὰ περὶ συμμετοχῆς τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν εἰς ἀντισημιτικὴν κίνησιν, οἵτινες ἄλλωστε οὐδέποτε ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

«Οὐδεὶς σοβαρῶς σκεπτόμενος, προσέθεσε, δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ μεμονωμένον τοῦτο ἐπεισόδιον θὰ δώσῃ λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις, αἵτινες ἠμποροῦν νὰ κλονίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὑφισταμένην ἀμοιβαίως μεταξὺ δύο συνοίκων στοιχείων».

Ὑπερογδοήκοντα μαθηταὶ καὶ φοιτηταὶ διελθόντες ἔξωθι τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου ἀπεδοκίμασαν τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας μαθητάς.

Ἡ χωροφυλακὴ διέλυσε τοὺς διαδηλωτὰς καὶ συνέλαβεν 8 μαθητὰς καὶ ἕνα φοιτητήν, τοὺς ὁποίους ὅμως ἀπέλυσε βραδύτερον.

Ἡ Λέσχη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διαψεύδει δι' ἀνακοινωθέντος της τὰ γραφέντα σχετικῶς καὶ δηλοῖ ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶν καλυτέρων αἰσθημάτων ἔναντι τῶν Ἰσραηλιτῶν, τοὺς ὁποίους ἄλλως τε δὲν θεωρεῖ ὑπαιτίους τοῦ ἐπεισοδίου.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λευκοῦ Πύργου ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ συνέδριον τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνέπτυξε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος. Ἐτόνισεν ὅτι διεφώνησε μὲ τὴν κυβέρνησιν εἰς οὐσιώδη ζητήματα πολιτικῆς, ἐργατικῆς καὶ ἰδίᾳ ἀγροτικῆς φύσεως, προσθέσας ὅτι ἡ διαφωνία του αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ τὰς ἀντιλήψεις ὡρισμένων κύκλων ὑποστηριζόντων ὅτι ἡ σωτηρία τῆς χώρας θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν ἡ ἐξουσία συγκεντρωθῇ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Ἐπέκρινε τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, λόγῳ τῶν ἀποτυχιῶν της ἐσωτερικῶς, δεδομένου ὅτι δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐξύψωσις τῆς διοικήσεως, ἡ δὲ ἀσφάλεια εἰς τὴν ὕπαιθρον εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης ἐγένετο δεκτὸς χθὲς τὴν πρωΐαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ «Πτὶ-Παλαί», συνομιλήσας διὰ μακρῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Δήμου.

Μετὰ τὴν συνομιλίαν ὁ κ. Μερκούρης εἶπεν ὅτι ἐξεδηλώθη ἀπόλυτος σύμπτωσις γνωμῶν μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ αὐτοῦ.

Σχετικῶς μὲ τὴν συνομιλίαν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος ἐδέχθη σήμερον τὴν 9ην π. μ. εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Μερκούρην, ὁ ὁποῖος τῷ ἐξέθηκε συνοπτικῶς τὰς κεφαλαιώδεις ἀνάγκας τῆς πόλεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεδήλωσε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως παράσχῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως ἵνα λυθοῦν τὰ ζητήματα τῶν Ἀθηνῶν.

»Εἰδικώτερον διὰ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων, τὸ ὁποῖον προέταξεν ὁ κ. Δήμαρχος, ἐγένετο ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ δήλωσις, ὅτι ἐνδιαφέρεται καὶ ἡ Κυβέρνησις ἵνα τὸ ζήτημα λυθῇ ὡς τάχιστα καὶ παρεσχέθη ἡ βεβαίωσις ὅτι, καθόσον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Κράτους, δύναται νὰ θεωρῆται λελυμένον. Κατόπιν τούτου ὁ Δήμαρχος ἐδήλωσεν ὅτι μόλις φθάσῃ ἐξ Ἰταλίας ἡ σχετικὴ μελέτη θὰ σπεύσῃ πάραυτα νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔργον.

»Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεδήλωσε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔθιξεν ὁ κ. Δήμαρχος τοῦ Δήμου συναντῶντος ἐν παντὶ τὴν προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως βοηθήσῃ πάσῃ δυνάμει τὴν λύσιν των.

»Ὁ κ. Μερκούρης ηὐχαρίστησε θερμότατα διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀποφασιστικὴν εὐμένειαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Δῆμος, χάρις εἰς τὴν τοιαύτην πολύτιμον ἐπικουρίαν τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ν' ἀποβλέψῃ μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἐμπρεπούσης διὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους περιωπῆς».

ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδέχθη χθὲς τὸν ἀφιχθέντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Διαμαντόπουλον, ὁ ὁποῖος τῷ ἐξέθηκε τὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ συνεργασθῇ καὶ αὔριον μετὰ τοῦ κ. Διαμαντοπούλου.

ΠΛΑΣΤΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ ΚΑΠΝΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Ὁ τμηματάρχης τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου κ. Σερραῖος παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννην, ἀνέφερε τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τῶν διεξαγομένων ἀνακρίσεων σχετικῶς μὲ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν κατάχρησιν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως πλαστῶν ταινιῶν καπνοῦ.

Ὁ κ. Σερραῖος ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην ὅτι τὸ ἔργον τῆς σπείρας τῶν πλαστογράφων εἶχεν ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Τηλεγραφήματα ληφθέντα ἐκ Βόλου, Ναυπλίου, Καρδίτσης, Σιδηροκάστρου, Κάτω Μακρυνόρους, Ἐλευθερουπόλεως, Τριπόλεως, Ἄργους, Ἐρυθρῶν, Κηφισιᾶς, Κερκύρας, Βερροίας, Ξάνθης καὶ Κριεκουκίου Ἠλείας, ἀνέφερον ὅτι ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐκεῖ κυτία σιγαρέττων «Καπρὶς» μὲ πλαστὰς ταινίας.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ Βόλου εἰς τὸ τηλεγράφημά των ἀναφέρουν προσέτι ὅτι συνελήφθησαν ἐκεῖ οἱ Θεόφιλος Σβονὸς ἐκ Καλύμνου καὶ Χαριλ. Ραυτόπουλος ἐκ Θεσσαλονίκης, μεταβάντες ἐκεῖ ἀπό τινων ἡμερῶν ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν πώλησιν πλαστῶν ταινιῶν. Προστίθεται ἀκόμη ὅτι οὗτοι εἶχον προσφέρει εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους Βόλου πρὸς ἀγορὰν ὑπὲρ τὰς χιλίας πλαστὰς ταινίας, αἵτινες κατεσχέθησαν. Κρατεῖ γνώμη, ὅτι ὁ Σβονὸς εἶνε ἐκ τῶν αὐτουργῶν τῆς πλαστογραφίας τῶν ταινιῶν, καθόσον ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι αὗται ἐξετυποῦντο εἰς Κάλυμνον.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται καὶ ἐνταῦθα αἱ διεξαγόμεναι ἀπὸ ἡμερῶν ἀνακρίσεις.

Κατὰ παρασχεθείσας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας, εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Οἴκου «Καπρὶς» εἰς τὸ Καπνεργοστάσιον ἀνεκαλύφθησαν 280 πλασταὶ ταινίαι.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, μέχρι τῆς στιγμῆς προκύπτει ὅτι εἶχον τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν ὑπὲρ τὰς 3 1)2 χιλιάδας πλασταὶ ταινίαι.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΠΑΤΕΩΝΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΠΟΛΥΕΤΗΣ ΔΡΑΣΙΣ

Συνελήφθη ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁ ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Χαρτοφύλακας, κατηγορούμενος διὰ διαφόρους ἀπάτας. Ὁ συλληφθεὶς ἱερωμένος παρουσιάζετο ὡς μεταπράτης εἰς διαφόρους ἐμπόρους καὶ ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει, καταβάλλων τὸν τέταρτον τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ ἐξηφανίζετο.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐξηπάτησε διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τέσσαρας ἐλαιοεμπόρους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔλαβε σημαντικὰς ποσότητας ἐλαίου. Τὰς πρώτας μηνύσεις ὑπέβαλον ἐναντίον του δύο ἐκ τῶν ἐλαιοεμπόρων τούτων, οἱ κ.κ. Στρίδης καὶ Παπαδάκης.

Ὁ συλληφθεὶς εἶχε διαπράξει παρομοίας ἀπάτας καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Ἀπὸ τὸ ἐγκληματικὸν μητρῷον προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ 1924 κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Χαλκίδος εἰς εἱρκτὴν 7 ἐτῶν, τῆς ὁποίας μέρος μόνον ἐξέτισε, λαβὼν χάριν. Μετὰ τὴν καταδίκην του αὐτὴν καθῃρέθη καὶ ἔφερεν ἔκτοτε παρανόμως τὸ ἔνδυμα τοῦ ἀρχιμανδρίτου.

Κατὰ τὸ 1926 συνελήφθη εἰς τὴν Κέρκυραν δι' ἀπάτας τὰς ὁποίας διέπραξεν ἐκεῖ καὶ κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν. Μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ ἐσυνέχισε τὴν δρᾶσιν του.

ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τῆς καταστάσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας κατὰ τὴν συνεδρίασίν της χθὲς τὴν ἑσπέραν ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς ναυτικῆς πίστεως, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Παπαμιχοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε τὰ συστήματα τὰ ἰσχύοντα ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς πίστεως τόσον ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ὅσον καὶ νομικῆς.

Ὁ παραστὰς εἰς τὴν συνεδρίασιν ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κορυζῆς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας του περὶ τοῦ τί εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ βραδύτερον. Κατὰ τὸν κ. Κορυζῆν, εἶνε δυνατὸν ἀργότερον νὰ συγκροτηθῇ αὐτόνομος ὀργανισμὸς πιστωτικός, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῆς χρηματαγορᾶς ἐπιτρέψῃ τοῦτο. Πρὸς τὸ παρόν, κατὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐν συνδυασμῷ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, ὅπως γίνεται ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τῆς ἐπικουρίας τοῦ Κράτους εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΟΥΕΡ,,

Ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος θὰ συγκροτηθῇ ἀνυπερθέτως τὸ συλλαλητήριον τῶν ἐπαγγελματιῶν κατὰ τῆς «Πάουερ».

Εἰς τὸ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκριθῇ κατὰ τὸ συλλαλητήριον, θὰ συμπεριλαμβάνεται, ἐκτὸς τῆς διαμαρτυρίας κατὰ τῆς «Πάουερ», καὶ διαμαρτυρία κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, λόγῳ τῶν γενομένων τελευταίως ὑπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐπίσης θὰ ἐγκριθῇ ψήφισμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τονίζεται ὅτι, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης οἰκονομικῆς δυσπραγίας, οὗτοι ἀδυνατοῦν ἀπολύτως νὰ καταβάλουν τοὺς καθυστερουμένους φόρους ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προθεσμιῶν, θὰ ζητῆται δὲ ὅπως δοθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παράτασις τοὐλάχιστον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ὁδηγίαι εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἐπιμελητήρια σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων μεταξὺ ἐμπόρων.

Α'. Ὡς πρὸς τὸ ἐπιβλητέον τέλος.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ περὶ τελῶν χαρτοσήμου νόμος περιέχει τὰς ἑξῆς διατάξεις ὡς πρὸς τὸ τέλος τῶν ἀποδείξεων:

1) Ἄρθρον 13 § ε'. «Αἱ ἀποδείξεις τῶν ἰδιωτῶν οἱωνδήποτε, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 εἰδικῶς φορολογουμένων» ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τῶν ἀστικῶν ἐγγράφων.

2) Ἄρθρον 18 § 1. «Εἰς τέλος δραχμῆς μιᾶς ὑποβάλλεται κατ' ἐξαίρεσιν πᾶς λογαριασμὸς ἢ ἀπόδειξις ἐκδιδόμενος ἐπὶ τῇ πωλήσει κινητῶν πραγμάτων ὑπὸ ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν καταστημάτων ἢ ἑταιρειῶν ἢ οἱουδήποτε ἐπιτηδεύματος πρὸς ἐξόφλησιν μὴ ἐμπορικῆς ὀφειλῆς.

3) Ἄρθρον 13 § ζ. «Αἱ μεταξὺ ἐμπόρων ἀνταλλασσόμεναι ἐπιστολαὶ αἱ περιέχουσαι σύστασιν μὴ ἐμπορικοῦ συμβολαίου ἢ ἐξόφλησιν τούτου δι' οὗ τὴν κατάρτισιν οὐδὲν ἐπληρώθη ἀναλογικὸν τέλος» ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τῶν ἀστικῶν ἐγγράφων.

4) Ἄρθρον 15 § δ. «Αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιστολαί, αἱ ἀποτελοῦσαι ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως ἐμπορικῆς σχέσεως δι' ἧς τὴν κατάρτισιν οὐδὲν ἐπληρώθη ἀναλογικὸν τέλος» ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ἐκ τοῦ ῥητοῦ γράμματος τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ ἐκ τῆς συσχετίσεως αὐτῶν καταδεικνύεται ἄνευ ἀμφιβολίας ὅτι ἵνα ἀπόδειξίς τις ὑπαχθῇ εἰς τὸ πάγιον καὶ ἐλαφρὸν τέλος τῆς μιᾶς δραχμῆς, πρέπει δὲ ἡ δι' αὐτῆς ἐξοφλουμένη ὀφειλὴ νὰ μὴ εἶνε ἐμπορική. Ἐπομένως τοιοῦτοι λογαριασμοὶ ἢ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις ἐκδιδόμεναι μεταξὺ ἐμπόρων δι' ἐξόφλησιν ὀφειλῆς ἐμπορικῆς δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν εἰδικὴν κατηγορίαν τῶν λογαριασμῶν, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὸ πάγιον τέλος τῆς μιᾶς δραχμῆς.

Καὶ ἐὰν μὲν αἱ τοιαῦται ἀποδείξεις δι' ὧν ἐξοφλοῦνται ἐμπορικαὶ ὀφειλαὶ δίδονται δι' ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν περὶ ὧν ῥητῶς ποιεῖται μνείαν ὁ νόμος (ἀνωτέρω ἄρθρον 13 § ζ) ὑπόκεινται εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν δίδωνται δι' ἐπιστολῶν περὶ ὧν μόνον μνείαν ποιεῖται ὁ νόμος, ἀλλὰ διὰ τῶν λοιπῶν κοινῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, πάλιν αἱ τοιαῦται μεταξὺ ἐμπόρων ἀποδείξεις ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων καθ' ὅσον οὐσιαστικῶς καὶ νομικῶς οὐδεμία διαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν λοιπῶν κοινῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, τῆς διαφορᾶς τούτων ἀπὸ ἐκείνων οὔσης ἁπλῶς ἐξωτερικῆς καὶ λεκτικῆς ἐνῷ τὸ νομικὸν κῦρος προσδίδει μόνη ἡ ὑπογραφή.

Β'. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ τίνα βαρύνει ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους χαρτοσήμου.

Διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ζήτημα ὑφίστανται δύο διατάξεις ἐν τῷ νόμῳ, μία εἰδικὴ τοῦ ἄρθρου 53 καθ' ἣν «ὁ ἄνευ χαρτοσήμου ἢ πλημμελῶς σεσημασμένον ἐκδοὺς λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18 (βλέπε διάταξιν ἀνωτέρω), ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν εἴκοσι πέντε δι' ἕκαστον λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν» καὶ μία γενικὴ τοῦ ἄρθρου 32 § 3 καθ' ἣν τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καταβάλλεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ προκαλοῦντος τὴν πρᾶξιν.

Κατὰ τὴν πρώτην διάταξιν, ρυθμίζουσαν εἰδικῶς καὶ ἐξαιρετικῶς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ πωλήσει κινητῶν πραγμάτων, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα, ἀφοῦ ῥητῶς ὁρίζεται ὅτι τὸ βάρος τῆς πληρωμῆς τοῦ χαρτοσήμου ἔχει ὁ «ἐκδοὺς τὴν ἀπόδειξιν».

Ζήτημα ὅμως γεννᾶται διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, διὰ πᾶσαν ἄλλην πλὴν τῆς ἀνωτέρω αἰτίας.

Γεγονὸς εἶνε ὅτι ἡ γενικὴ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 53 δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν ἀκριβῆ λύσιν δι' ὅλα τὰ ἐν τῇ πράξει καὶ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς δημιουργούμενα ζητήματα καθ' ὅσον εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶνε λίαν δυσχερὴς ἡ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νόμου διάκρισις «τοῦ προκαλοῦντος τὴν πρᾶξιν».

Ἐν τῇ συγκεκριμένῃ ὅμως περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὑπὸ τῆς πωλητρίας ἑταιρείας πρὸς τὴν ἀγοράστριαν, ἐκείνη ἥτις προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως εἶνε ἡ ἀγοράστρια ἡ καταβάλλουσα τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος καὶ ἥτις ἔχει συμφέρον, ὄχι μόνον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν της, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας αὐτῆς τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων.

Ἐπομένως, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου βαρύνει τὴν ἀγοράστριαν ἑταιρείαν καὶ οὐχὶ τὴν πωλήτριαν.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης γενικώτερον δίδομεν τὴν λύσιν ὅτι ἐπειδὴ κατὰ κανόνα ἡ ἔκδοσις ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ἐνεργεῖται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὀφειλέτου ἐνδιαφερομένου νὰ ἔχῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς του, οὗτος ὁ ὀφειλέτης δέον νὰ βαρύνηται διὰ τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χαρτοσήμου.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 21-26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἐθνικῆς	62.000.—	63.500.—	63.000.—	62 300.—	61.950.—	ΑΡΓΙΑ
Ἀθηνῶν	698.—	700.—	700.—	700.—	700.—	
Ἀνατολῆς	1.040.—	1.040.—	1.040.—	1.040.—	1.030.—	
Ἐμπορικῆς	770.—	770.—	772.—	769.—	769.—	
Βιομηχανίας	470.—	462.—	462.—	462.—	462.—	
Οἰνοπνευματοποιΐας	566.—	568.—	569.—	562.—	556.—	
Οἴνων	1.195.—	1.190.—	1.205.—	1.185.—	1.180.—	
Ἠλεκτρικῶν Σιδηρ.	639.—	642.—	640.—	638.—	636.—	
Σιδηρ. Θεσσαλίας	1.300.—	1.280.—	1.290.—	1.295.—	1.295.—	
ΣΠΑΠ	618.—	619.—	616.—	614.—	608.—	
Καπνοῦ	313.—	312.—	312.—	308.—	306.—	
Πυριτιδοποιείου	1.640.—	1.655.—	1.650.—	1.630.—	1.615.—	
Λιπασμάτων	1.510.—	1.515.—	1.510.—	1485..—	1.475.—	
Μαρρῆ	1.070.—	1.075.—	1.065.—	1.050.—	1.050.—	
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	412.—	408.—	409.—	404.—	402.—	
Ἡρακλῆς	780.—	770.—	770.—	760.—	760.—	
Τέκτων	205.—	206.—	202.—	201.—	201.—	
Ἠλεκτρικῆς	462.—	495.—	475.—	488.—	488.—	
Πειρ. Ἐπιχειρήσεων	242.—	241.—	242.—	230.—	230.—	
Ἐριουργίας	318.—	322.—	323.—	322.—	319.—	
Βερμίου	442.—	438 —	439.—	442.—	438.—	
Ἀνταλλάξιμα	865.50	865.—	864.—	863.—	861.—	

ΤΟ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ρουμανίας, ἀναφερομένου εἰς τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1929 καὶ συνταχθέντος κατὰ τὰς στατιστικὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ συνολικὸν ἀποτέλεσμα ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβαίνει κατὰ τέσσαρα καὶ πλέον δισεκατομμύρια τὴν ἀξίαν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, κατὰ δὲ τὴν ἀντίστοιχον ἐποχὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ κατάστασις δὲν διέφερε κατὰ πολλά.

Ἐνδιαφέρει βεβαίως νὰ μάθωμεν τὸ αἴτιον τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ὡς καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν παρατάσεως τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως.

Τὴν βάσιν τῆς ρουμανικῆς ἐξαγωγῆς ἀποτελοῦν αἱ ἀκόλουθοι τρεῖς κατηγορίαι προϊόντων:

α') Δημητριακά.

β') Ξυλεία.

γ') Πετρέλαια καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα.

Αἱ ἐκ τῶν δύο τελευταίων κατηγοριῶν ἐξαγόμεναι ἐκ Ρουμανίας ποσότητες εἰς τόννους κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη εἶνε μεγαλύτεραι ἢ πρὸ τοῦ πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δημητριακά, ὑπάρχει ἐν Ρουμανίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα λίαν ἐκτεταμένη ἐξαγωγὴ (ἀχυρωδῶν τῆς ἀνοίξεως καὶ ἀραβοσίτου). [illegible] τὸ ἐμπορικὸν [illegible] Ρουμανίας.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 26. — Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Αἰτωλικοῦ 3500, Ὀλυμπίας 3200, Πύργου 3450, Κάμπου 3500, [illegible] 3700, [illegible] ἕτοιμα 2935, Νοέμβριος 2940, Δεκέμβριος 2950 ὀνομαστικά.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΚΛΟΠΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου ὁ κῶδιξ ὁ κλαπεὶς ἐκ τῆς ἐκεῖ ἰταλικῆς πρεσβείας—ἡ κλοπὴ τοῦ ὁποίου προεκάλεσε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ πρεσβευτοῦ κόμητος Ἀλντεμπραντίνι — ἐπωλήθη τρεῖς φορὰς εἰς ἐξωφρενικὰς τιμὰς εἰς δύο μεγάλας εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις καὶ εἰς μίαν μικράν. Αἱ Δυνάμεις αὗται δὲν ἦσαν οὔτε ἡ Ἀγγλία, οὔτε ἡ Γερμανία. Μία ὡραία ξανθή, ὁμιλοῦσα πολλὰς γλώσσας, εὐνοουμένη τῶν διπλωματικῶν κύκλων τοῦ Βερολίνου, ὑπῆρξεν ἡ παίξασα τὸν πρωτεύοντα ῥόλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Τηλεγραφικῶς). —Τὸ πρακτορεῖον Ρώυτερ ἐξέδωκε σήμερον ἀνακοινωθὲν περὶ τῆς χθεσινῆς συνομιλίας τῶν μελῶν τῆς κυπριακῆς ἀποστολῆς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν λόρδου Πάσφιλδ. Κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν ἡ συνομιλία μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς —μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται ὁ ἐπίσκοπος Κιτίου καὶ οἱ κ. κ. Σταυρινάκης καὶ Ροσίδης— διήρκεσε περὶ τὴν ὥραν. Ἡ ἀποστολὴ ἐτόνισεν ὅτι εἷς μόνος τρόπος ὑπάρχει διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς μεγαλονήσου καὶ ὁ πόθος αὐτὸς εἶνε ἡ προσάρτησις τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς διοικήσεως ἐν Κύπρῳ, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν κατάστασιν πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστον. Ὁ λόρδος Πάσφιλδ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποβάλῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ θὰ δώσῃ κατόπιν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀποστολήν.

ΕΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τηλεγραφικῶς). —Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, μεταξὺ τῶν ἐκεῖ καλῶς πληροφορημένων κύκλων λέγεται ὅτι ἡ ἐνταῦθα βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία ἡ συνεργαζομένη μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπανορθώσεων, ἐβολιδοσκόπησε τοὺς ἁρμοδίους κύκλους διὰ τὸ δυνατὸν τῆς συνομολογήσεως νέου Δανείου Μετατροπῆς, διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ καθορίσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ δάνειον τοῦτο θὰ ἠγγυᾶτο ἡ ἱδρυθησομένη Διεθνὴς Τράπεζα, ἡ ὁποία θὰ ἐπλήρωνε διὰ μιᾶς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων, μεθ' ὃ ἡ Βουλγαρία θὰ κατέβαλλεν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐτήσιον τοκοχρεωλύσιον.

Ἐὰν ἤθελε πραγματοποιηθῇ τοῦτο, θὰ ἠλαττοῦτο σημαντικῶς τὸ πρῶτον μέρος τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

ΠΑΡΕΚΑΜΦΘΗ Η ΚΡΙΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26 (Τηλεγραφικῶς).—Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Καφαντάρη βαίνει σταθερῶς βελτιουμένη. Ἡ σημειωθεῖσα χθὲς τὸ βράδυ μικρὰ ὕψωσις τοῦ πυρετοῦ εἶνε φυσιολογική, δεδομένου ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὡς καὶ τὴν Τετάρτην ὁ πυρετὸς εἶχε παραμείνει εἰς 40 βαθμούς.

Σήμερον ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε σχεδὸν ἀπύρετος. Οἱ ἰατροὶ εἶνε πεπεισμένοι ὅτι ἡ κρίσις παρεκάμφθη ὁριστικῶς.

Ἐκ μέρους τῶν οἰκείων τοῦ κ. Καφαντάρη ἐλήφθη χθὲς τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀναφέρον ὅτι ἡ ὑγεία του ἀποκατεστάθη πλήρως.

Ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐξέλθῃ μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐκ τῆς κλινικῆς.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 26. (Ἀσύρμ.). — Ὁ Γερμανὸς ποιητὴς Ἀρνόλδος Χόλτς ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 66 ἐτῶν κατόπιν μικρᾶς ἀσθενείας. Ὁ ποιητὴς Χόλτς ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ βραβείου Νόμπελ τῆς φιλολογίας.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν γραφομένων εἰς τὸ χθὲς κυκλοφορῆσαν φύλλον τῆς ἑβδομαδιαίας πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως «Πειθαρχία» περὶ κινήσεως ἐν τῷ στρατεύματι καὶ διοικήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ ἀνευθύνων κύκλων, μᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

Τὰ γραφόμενα εἶνε ἀνακριβῆ. Οὔτε οἱαδήποτε κίνησις σημειοῦται εἰς τὸ στράτευμα, οὔτε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διευθύνεται ἀπὸ ἀνευθύνους κύκλους. Ἐφ' ὅσον ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς αὐτό, διευθύνεται παρ' ἐμοῦ, οὔτε δὲ ἐγώ, οὔτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπηρεαζόμεθα παρ' οἱουδήποτε προσώπου. Ὁ στρατὸς — κατέληξεν ὁ κ. Σοφούλης — εἶνε ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἔργα του, τὰ λεγόμενα δὲ ὅτι ἀσχολεῖται μὲ ἄλλας σκέψεις ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κύρια ἔργα του, εἶνε ἀνακριβῆ καὶ συνεπῶς αἱ ἐκ τοιούτων διαδόσεων ἀνησυχίαι εἶνε μάταιαι καὶ ἀβάσιμοι.

Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΥΡΙΟΝ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ

Ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μαζαράκης θὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς αὔριον τὰ καθήκοντά του. Χθὲς ὁ κ. Μαζαράκης συνειργάσθη ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου συνταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ κ. Βροντάμιτη προκειμένου νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας κτλ. Ἅμα ὡς ὁ ἀρχηγὸς καταστῇ ἐνήμερος ὅλων τῶν ζητημάτων, θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλη καὶ βραδύτερον μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ προτείνῃ τὴν λῆψιν σειρᾶς μέτρων σχετιζομένων μὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, τὴν θητείαν, τὴν σύνθεσιν τῶν μονάδων κτλ.